

Atılım

HAFTALIK DEVRİMCİ SOSYALİST GAZETE 8 EKİM'94 SAYI:1 FİYATI: 10.000 TL (KDV Dahil)

Son Dakika

Kontra cinayetine ikinci tanık

9 yıl önce Bingöl'ün Suveren köyünde, öğretmen **Siddik Bilgin** işkenceyle öldürüldü ve infaz mangasında "kaçarken vuruldu" süsü verildi. Bu gerçeği yeni açıklayan ikinci tanık da bir er. Adı Cumhuriyet gazetesince gizli tutulan erin açıklaması şöyle: "**Siddik Bilgin**'in cesedi, sığınagın önünde, sırtı bize dönük bırakıldı ve ateş edildi. Ben, ikisi Adanalı, biri Zonguldaklı olmak üzere 5-6 arkadaş ateş etmedik... O zamanın savcısı ve bazı görevliler kontrol yapıp bazı şeyler yazdılar. Yüzbaşı, 'akşama bunu kutlarız' dedi!"

Devlet Dersim'i yakıyor

56 Yıl sonra yine Dersim

A Gelibolu'yu yeşillendirmek için milli seferberlik ilan eden devlet; Cudi-Botan'dan sonra **Dersim**'i de yakıyor, yıkıyor, insansızlaştırıyor. Katliamın alanı genişliyor. Dersim'den ve Batı'nın metropollerinden yükselen tepkilere İçişleri Bakanı Mentеше'nin yanıtı: Devlet politikasıdır, uygulanacak.

Köyler insansızlaştırılıyor

A Aylar öncesinden hazırlanan planın gereği olarak bir yandan yıllardır gerillaya yataklık eden Dersim dağlarına yönelik yoğun bir askeri saldırı yürütülürken, diğer yanda kentte toplumsal muhalefetin diğer kurumları ve demokrat kesimler üzerinde ise dizginsiz bir terör estiriliyor. Kurumlar ve kişiler sindirilmek isteniyor. İHD Tunceli Şube Başkanı **A. Ekber Kaya**, günlerdir gözaltında tutuluyor.

Katliama "dur"de, sesini yükselt

A Başta Ovacık ve Hozat köyleri olmak üzere onlarca köyün yakılıp, boşaltıldığı Dersim'de, bazı bölgelere gıda ambargosu uygulanıyor. Arazide yakalanan köylüler; ya terörist diye öldürülüyor, ya da vahşi işkencelere tabi tutuluyor. Her gün Dersim dağlarına tonlarca bomba yağdıran devlet, bölgeye kaydırıldığı on binlerce askerle yeni Dersim katliamlarına hazırlanıyor. Yeni katliamlar istemiyorsak Dersim halkının çığlığına kulak verip sesimizi yükseltmeliyiz.

■ HABERİ 4.SAYFADA

Yıkım, katliam ve yurtsuzluğun reva görüldüğü Kürt halkı bu "makus talih"ini ancak mücadeleye daha sıkı sarılarak yenebilir

Düşünceye özgürlük talebi yükseliyor

A Terörle Mücadele Yasası'nın başta 8. maddesi olmak üzere; Anayasa, Ceza Yasası ve Basın Yasası'nda yer alan 152 maddenin kaldırılması için, İstanbul'dan Ankara'ya bir grup gazeteci, yazar, sanatçı ve İHD üyesi yürüdü. Daha önce toplanan ve TMY'nin 8. maddesinin kaldırılmasını talep eden ilişkin 30 bin imza toplanarak ve meclise iletilti. Yürüyüşçüler, Ankara Kapalı Merkez ve Haymana Cezaevleri'nde bulunan yazar ve milletvekillerini ziyaret etti.

■ 4.SAYFADA

Düşünce özgürlüğü sorunsal

Başlıca üç etmen, Türkiye'de "düşünce özgürlüğü" kavramının bir toplumsal sorun olarak gündeme girmesini sağladı. Önce, duyarız ve tepkisiz sıradan yurttaşın bile demokratik vicdanını sarsan bir biçimde DEP milletvekillerinin hapse atılmaları geldi. Düzenin yüzündeki maskenin bu denli acemice ve ters tepen bir biçimde çekilip yırtılması, burjuva basının "şıklık estetiği"ni de rahatsız edince konu daha da dallanıp-budaklandı. Ardından, kamuoyunca tanınan kimi kişilerin ard arda "Antiterör Yasası'nın 8. maddesi uyarınca mahkum olmaları geldi.

Haluk Gerger'in yazısı 11.SAYFADA

İşte düzenin özeti:

Baskı, Zulüm, Yolsuzluk

Asiye Zeybek

Halil Dinç

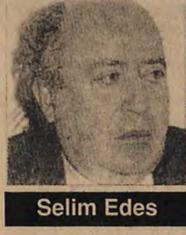
Devletten "hoşgeldin" saldırıları

Atılım'ımızın henüz başındayken 15 günlük işkenceli gözaltından sonra Emeğin Bayrağı Yayın Yönetmeni **Hüseyin Tekin** serbest bırakılırken, **Halil Dinç** keyfi bir biçimde tutuklanıp cezaevine kondu. 3 ekim günü Malatya büromuz basıldı ve muhabirlerimizden **Yusuf Güzel** gözaltına alındı. Yine afişlerimizden korkan devlet, verdiği izine rağmen saldırı ve Antep'te tanıtım afişlerimizi asan 5 kişiyi gözaltına aldı. Tabii ki bütün bunlarla yetinmediler. Başka da ne yapmaları gerekiyordu onu yaptılar ve Atılım'a coşkuyla merhaba diyen Emeğin Bayrağı ve İşçinin Yolu'nun son sayılarından dolayı, İşçinin Yolu Dergisi Sahibi ve Yazışmaları Müdürü **Asiye Zeybek**'i tutukladılar. Gerçekçe ise her iki yayının son sayılarında yer alan "Parti, Mücadele, Zafer", "Atılım'a doğru", "Nöbeti devrederken" gibi yazılarda, örgüt propagandası yapmak ve devleti bölmek...

Evet, eğer yarının kardeşlik ve mutluluklar dünyasını müjdellemek, örgüt propagandası ve bölücülük suçu ise biz, "Atılım"cı ruhumuzla bu suçu daha çok işleyeceğiz.

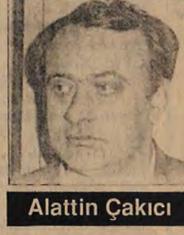
Engin Civan

Selim Edes

Dünder Kılıç

Alattin Çakıcı

Son günlerin flaş isimleri bir arada. Medyanın yönlendirmesiyle sistemin kirli yüzü gizlenmek isteniyor. Oysa her şey gayet açık; sömür, yağma ve spekülasyon üzerinde yükselen sistem kirlidir ve yıkılmalıdır.

Sistem çürümüşür

A Acımasız bir kirliliğe, işçi kıyımlarını ve yoksulluğu körükleyen işbirlikçi-tekelci burjuvazi ve onların devletinin nasıl bir çürümüşlük içerisinde olduğu, son Engin Civan olayıyla bir kez daha açığa çıktı. Burjuva medyanın da körüklemesiyle yolsuzluklar bir bir ortaya serildi. Fakat medya olayı birkaç bürokrat ve mafya ile sınırlamak istiyor. Trilyonluk vurgunlar, rüşvet ve çıkar ilişkileri sermaye sınıflarını birbirlerine göbekten bağlamaktadır. Bu nedenle yapılan tartışmalar yüzeysel ve gündem saptırma amaçlıdır.

Çare devrimdir

A İşbirlikçi-tekelci sermaye için devlet bürokrasisi, devlet bankaları ve diğer kurumlar, yolsuzluk, rüşvet, soygun ve talan alanlarıdır. İSKİ, ASKİ, SSK ve Emlakbank ise bunun sadece görünen örnekleridir. Çalınan, talan edilen üretkenlerin değerleridir. Suçlu olanlar ise sistem ve onu savunanlardır. Bu çürümüşlük denizinde yüzen devletin işçi ve emekçilere verebileceği hiçbir şeyi yoktur. Çözüm; sistemin tepetaklak gitmesidir.

■ HABERİ 11. SAYFADA

Atılım

Atılım

Her "yeni" yayının başyazısında "Çıkarın" başlığı altında varlığının gerekliliği ve çizgisinin açıklanması, devrimci ve komünist hareketin gelenekleri arasında yer alır. Bu geleneğin dışına çıkma özgürlüğüne sahip olması Atılım'ın farkı ve ayrıcalığıdır. İşçinin Yolu ve Emeğin Bayrağı'nın Atılım'da buluşup sentezlenerek tekleşmesi büyük bir tarihsel gelişmenin hemen görünen bir yansımasıdır. Böyle olduğu içindir ki, logosunun altında yazdığı gibi "Haftalık devrimci sosyalist gazete" olmasına karşın Atılım, bunun çok ötesinde tarihsel bir sıçramanın adıdır. Ama haftalık devrimci sosyalist gazete olarak sınırlanarak ele alındığında bile o, hamurunun mayasında özel kimyasal bileşimi nedeniyle bütün benzerlerinden ayrılır.

Daha önce ilan ettiğimiz üzere Atılım, büyük bir kavranın ürünüdür; büyük bir davanın sözcüsüdür. ■ DEVAMI 7. SAYFADA

Adana'da kontra cinayeti

HADEP'e yönelik saldırılar durmak bilmiyor. Ara seçim tartışmalarının yoğunlaştığı bir dönemde HADEP Yüreğir İlçe Başkanı **Rebih Çabuk** ile Yönetim Kurulu Üyesi **Sefer Cerf** katledildi. Cinayet, binlerce kişinin katıldığı yürüyüşle lanetlendi. Yaralı **Salih Sabuktekin**'de yaşamı yitirdi.

■ HABERİ 3. SAYFADA

Diyarbakır zindanında katliam

Devletin cezaevlerine yönelik saldırıları sürüyor. İtirafçılarla birlikte istenen Diyarbakır cezaevine yapılan özel tim ve jandarma saldırısında bir tutsak öldü, 72'si yaralandı. Ölü ve yaralı sayısının daha fazla olmasından endişe ediliyor. Katliamı protesto etme için yürüyen tutsak yakınları, polis tarafından engellendi.

■ HABERİ 3. SAYFADA

MLKP-K tanıtım çalışmalarını sürdürüyor

TKİH ve TKP-ML Hareketi'nin birlik kongresinin ardından MLKP-K kuruluş bildirgesinin kamuoyuna duyurulmasından hemen sonra tanıtım çalışmalarının başlatıldığı ve kampanyanın sürdürüldüğü öğrenildi. MLKP-K'ya bağlı Kızıl Müfrezeler tarafından basına aktarılan bilgilere göre İstanbul'un çeşitli semtlerine bombalı pankartların asıldığı bildirildi. Ayrıca binlerce afişin de asıldığı gelen bilgiler arasında. Yine MLKP-K taraftarlarının Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlenen Tunceller gecesine yaklaşık 1500 kişilik bir katılım gerçekleştirerek geceyi MLKP-K tanıtım etkinliğine dönüştürdükleri öğrenildi.

■ HABERİ 11. SAYFADA

20.YY'DAN "KARA ÖLÜM" HABERLERİ

■ SAYFA 2

ÖZELLEŞTİRME KILICI İŞÇİNİN TEPELERİNE

■ SAYFA 6

İŞÇİ DENETİMİ ÜZERİNE

■ SAYFA 8

DÜNYADAN

Moskova'da gösteri

Faşist Yeltsin yönetiminin, geçtiğimiz yıl tank ve top ateşiyle, Beyaz Ev'e yönelik olarak gerçekleştirdiği saldırı, Moskova'da binlerce kişinin katıldığı bir gösteriyle protesto edildi.

Moskova'nın Oktyabrskaya Meydanı'nda bir araya gelen binlerce insan, hep bir ağızdan faşist Yeltsin yönetimini protesto eden sloganlar atarak, sosyalizme olan özlemlerini vurguladılar.

Ellerinde kızıl bayrakları, Lenin ve Stalin resimleriyle yürüyüş boyunca sosyalizm lehine sloganlar atan kitle, geleceğin umut yüklü olduğunu gösterdi. Hatırlanacağı gibi Beyaz Ev'de geçtiğimiz yıl başını R. Hasbulatov ve A. Rutskey gerici kliklerinin çektiği, ancak daha sonra devrimciler ve sosyalizm taraftarlarının aktif katılımıyla, niteliği değişen bir parlamento direnişi yaşanmıştı. Yeltsin önderliğindeki faşist klik; Beyaz Ev'i bomba ve top ateşine tutarak, yüzlerce insanın ölümü ve yaralanmasına yol açan bir saldırıyla direnişi bastırmıştı. "Demokrasi" ve "insan hakları" demagogilerine sıkça başvurulan Batılı emperyalistler ve ABD, bu eylemi Yeltsin yönetimine tam destek sunarak, gerçek yüzlerini bir kez daha göstermişlerdi.

Mısır'da işçi-polis çatışması

Mısır'ın Kafr El-Dawwar kentinde, 300 devlet işçisinin düşük ücret ve çalışma saatlerinin kısaltılması talebiyle başlattıkları greve saldıran polis ile işçiler arasında çatışma çıktı. Polis saldırısı sonucunda 3 işçi öldürülürken, 40 kişi de yaralandı. Aynı olayda 75 kişi de gözaltına alındı. Bir zor örgütü olan devlet ve onun kolluk güçlerinin rollerinin benzer özellikler gösterdiği kapitalist ülkelerde, bu kurumların saldırılarına maruz kalan kesimlerin en başında işçi ve emekçiler geliyor.

Mısır'da yaşananlar, aynı ülkelerde aynı "iş" yapan sömürütçülere karşı; "Bütün ülkelerin işçileri birleşsin" belgesini kararlıca savunmak gerektiğinin pratik bir kanıtıdır.

Kürt kadınları Avrupa'da yürüdü

Faşist diktatörlüğün, Kürt halkına yönelik soykırımlarını protesto etmek için, Almanya'nın Mannheim kentinden, Avrupa Konseyi'nin merkezi olan Strasburg'a doğru yürüyüşe başlayan bir grup Kürt kadınına saldıran Alman polisi, 300 civarında kadını gözaltına aldı. 28 Eylülde başlatılan yürüyüşle dünya kamuoyunu, Kürt sorununa duyarlı hale getirmek isteyen yurtsever kadınlar, sözkonusu saldırıdan yılmayarak direndiler. Mannheim belediye yetkilileri ile görüşmeler yapan Kürt kadınları, isteklerini kabul ettirdiler.

Daha sonra, yürüyüşlerini bir hafta boyunca sürdüren kadınlar, 2 ekimde sınırı geçerek, Avrupa Konseyi'ne ulaştılar. Yürüyüş boyunca çeşitli sloganlar atan yurtsever kadınlar, Kürt sorununa ilişkin hazırladıkları bir dosyayı, Avrupa Konseyi Genel Sekreter Yardımcısı'na sundular. Bu arada Kanada ve İngiltere'de de bir grup kadın, Kürt kadınlarına yönelik saldırıları protesto etti.

20. YY'dan "Kara ölüm" haberleri

Hindistan'da "Kara ölüm" hızla yayılıyor. 10 milyon kişinin yaşadığı Surat kentinde insanlarla birlikte 50 milyon fare yaşıyor.

20. yy sonlarına yaklaştığımız bu dönemde, ilkel çağların hastalığı olarak bilinen birçok hastalık adeta yeniden hortladı. Savaş ve kıtlık dönemleri hastalıkları olarak bilinen kolera, veba, dizanteri, difteri ve tifo gibi hastalıkların yayılması 20. yy'da olmamıza rağmen işçi ve emekçi halk kitlelerinin yaşam seviyelerinin ne kadar düşük olduğunu kanıtı. Şu an tespit edilen verilere göre; Türkiye'de son birkaç ay içerisinde yüzlerce kişi kolera ve dizanteri hastalıklarından hayatını kaybetti. Türkiye'de yayılmaya başlayan bu hastalıklara dünyada birçok ülkede daha rastlandı. Rusya'nın Soçi kentinde salgın hastalık olarak bilinen difteri onlarca insanın ölümüne neden olurken halen 45 hasta difteri tanısıyla karantina altında. Ukrayna'da ise son birkaç ay içerisinde 10 kişi kolera nedeniyle öldü. Yine kolera Dağıstan'da 25 kişinin daha ölümüne neden oldu. Son günlerde tıpkı kolera gibi bulaşıcı ve ölümcül olan veba; dünyanın birçok yerinde yeni-

den açığa çıktı. ABD'de de New York, Los Angeles, San Francisco, Seattle, Philadelphia, Pittsburg da azınlık ve yoksul halkın yaşadığı kentlerde, şehir sularındaki bakterilerden dolayı ölümcül bir ishal türü; 1 yılda 100 kişinin ölümüne, 400 bin kişinin ağır hastalanmasına neden oldu. Şu an Kuveyt ve İngiltere'de "veba" teşhisi konan birçok hasta karantinaya alınırken, Hindistan'da bu rakam binleri geçti. Sadece son 2 hafta içerisinde Hindistan'da, 300 kişi "veba"dan dolayı ölüyor, 4000 kişi de karantina altına alındı. İlk olarak MÖ. 9-10. yy'da ortaya çıkan veba (halk dilinde kara ölüm) 6 yy'da I. Justinien Devri'nde Bizans İmparatorluğu'nda tekrar ortaya çıktı. 14. yy'da Avrupa nüfusunun 1/4'ünün ölümüne yol açan hastalık; 1894 yılında Hindistan'da başlayarak, Büyük Okyanusu geçip Amerika'ya, hatı Çin'e kadar ulaşıp, 10 milyon insanın ölümüne yol açtı. Yıl 1994 yine "Kara ölüm" haberleri Hindistan'da başladı. İngiltere ve Kuveyt'e kadar yayıldı. Hindistan'da veba salgını ile ilgili duyular açığa çıktığı ilk dönemlerde Sağlık

Veba mikrobundan kaçmak için sahip oldukları olanak yalnızca bir peçe

Bakımı, vebadan ölenlerin olduğunu yalanladı. Kendi aç gözlüklükleri ve asalaklıkları yüzünden açlık ve sefalet içinde yaşamak zorunda kalan yoksul halkı, acil müdahale ederek kurtarmak yerine, Hindistan'ın uluslararası prestijini ve turistlerden kazanılan geliri düşürerek, salgının gelişip binlerce insanı pençesi altına almasına göz yumdular. Salgın İngiltere'ye kadar ulaşması üzerine yoksul halkı kurtarmak istemiş gibi görünerek, birçok ülkeye ve dünya sağlık kuruluşuna acil yardım çağrısı yaptılar. Hindistan'ın zenginleri salgın hastalık kendilerine bulaşmasın diye ilaç stokları yaparken yoksul halk antibiyotik dahi bulamadığı için korkunç ölüme yenik düşüyor.

Bu gelişmelerin ardında yatan en önemli yanlardan biri de, saydığımız bunca salgın hastalığın ortak özelliği yoksul halkın yaşadığı bölgelerde ortaya çıkıp yayılmasıdır. Yetersiz beslenme, çevre kirliliği, içme suyunun mikroplu olmasıyla ortaya çıkıyor bu hastalıklar.

Emperyalist sistemde, insanın insanca yaşama hakkı

Veba "Kara ölüm"

Son derece bulaşıcı ve hızla ölüme yol açan bir hastalıktır. 1894 yılında Fransız Aleksandre Yersin ve Japon Kitasota Sibaso tarafından ayrı ayrı aşısı bulundu.

Bu hastalık farelerdeki kene piresi veya fare ısırmasıyla insana geçiyor. Bu aşamadan sonra da soluna ve yine pireler yoluyla hızla yayılıyor.

Hastalığın 3 türü var. Şu an Hindistan'da görülen veba türleri, akciğer ve hıyarıklı vebasını. Akciğer vebasını; Ateş, kanlı öksürük ve sayıklamayla açığa çıkarıyor.

Hıyarıklı veba; kasık, lenfa bezlerinde çok sancılı iltihapla açığa çıkıyor.

Septisemik veba; Kan hücreleri vebasınıdır. Ateş, sayıklama, kasıklenfa bezleri iltihabıyla hızla ölüme neden olur.

Hastalıktan korunma için aşı yaptırarak, tedavisi için 5 il 7 gün arasında antibiyotik kullanmak gerekiyor. Hastalık oluştuğundan sonra, hasta tecrit edilerek, cesetler varsa yakılarak, fareler öldürülerek, hasta kişinin az hareket etmesi sağlanarak, önlemler alınmalıdır.

Haiti'de CIA ve medya itifakı

ABD emperyalizmi tıpkı Somali'de olduğu gibi Haiti'de de yenilmeye mahkumdur.

ABD'nin Haiti'yi işgalinden sonra yoğunlaşan olaylar sürüyor. Haiti'deki Amerikan askerlerinin varlığını meşurlaştırmanın bir aracı olarak görülüyor. ABD askerleri ve CIA tarafından yönlendirilen çatışmalarda, şimdiye dek yüzlerce kişi yaralandı.

Aristide yanlıları ile cunta taraftarları arasında çıkan çatışmalara herhangi bir müdahalede bulunmayan ABD askerleri ve bu olayları TV-basında yaygınca işleyen medya tükelleri; şimdiye dek Haiti'ye galeone sıcak bakmayan Amerika ve dünya kamuoyunu bu yolla etkilemeye çalışıyorlar. Örneğin ABD Savunma Bakanı William Perry, Haiti'deki olayların arkasında kendilerinin olduğunu; Haiti'deki "huzursuzluğun" iki hafta daha süreceğini ve "ellerindeki istihbarat raporlarının, Haiti'li askerler arasında daha büyük şiddet olaylarının meydana geleceğini gösterdiğini" söyleyerek açığa itiraf etmiştir.

Haiti'de peş peşe meydana gelen yağmalama, bombalama ve çatışma gibi olaylar ile bunların yanısırlı biçimi kamuoyunda, "ABD askerleri müdahale etse de bu iş bite" türünden kanı uyandırma amaçlı olduğundan, bu plan bozulmalıdır.

Geçtiğimiz günlerde "güvenlik amacıyla" yapıldığı iddia edilen bir operasyonda 9 Haitili öldürülen ABD askerleri, şov nitelikli müdahaleler yapmaktan da geri kalmıyorlar. Haiti'deki son gelişmeler, ABD bakımından ikinci bir Somali batağının gündeme gelebileceğini gösteriyor. Şimdiki bunun işaretlerini veren Haiti halkı, ülkelerine yazık adına kan ve gözyaşı getiren ABD işgal güçlerine, zor günler yaşatacaklar.

Hoşgeldin Atılım

Büyük bir kavga'nın ürünü, büyük bir davanın sözcüsü, işçi-emekçi, kadın-erkek, Kürt-Türk bütün milliyetlerden ezilenlerin sesi, başında yeni bir özgürlük kürsüsü olacak Atılım'a hoşgeldin diyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz. Sağlıkçılar, Malatya, Nevşehir, Yozgat, Çanakkale ve İskenderun Cezaevleri'ndeki MLKP-K'lı tutsaklar

Çocuk Gözüyle

Kurtar beni S...

Güneş daha güzel doğuyor
Kongre günlerinde, geceler korku ve nöbette
Geçiyor bu evde
Korkuyorum polisler gelecek diye
Korkuyorum, kurtar beni S...
Ya Kongre zamanında bitmezse,
Kurtar beni, ya polisler gelirse,
Burada herkes Marks, Engels, Lenin Stalin'i sayıyor.
İnşallah örgütler birleşir ve kongre biter
Kurtar beni S..., ya Kongre zamanında bitmezse?
Kurtar beni S..., ya polisler gelirse
silahı çekip, onları kurşuna dizeriz
10 yaşında Diren

Merhaba

Geçirdiğim kazadan dolayı üç gün yazı yazamadım. Ama trafik kazası geçirmeseydim, çok yazı yazardım. Bir arkadaşuma da araba çarptı. Hastanedeiken bu olayı rüya zannettim. Sonra etrafıma baktım. Birden babaannem kapıdan girdi. Ona şöyle dedim: "Bu rüya mı, gerçek mi?" "Korkma yavrum iyisin" dedi. Olayı anlatayım size:

Yolda dokuz taş oynuyordum arkadaşlarımla. Top kaçtı. Taşları diziyordum, arabamın sesini duydum. Arkamı döndüğüm an araba çarptı. Şimdi biraz yaralarım geçti ama bazı yaralarım var. Siz de benim gibi yolda oynarsanız, bu duruma düşersiniz. Karşıdan karşıya, birinden yardım isteyerek geçin. Yol ortasında oynamayın. Atılım'a başarılar dilerim.

Aktaş

Gazi Mahallesi'nde Neler Oluyor?

Hemen hemen her gün evler, kahveler basılıyor, insanlar evlerinden, kahvehanelerden, birahanelerden ve sokaklardan alınıp, karakola götürülüyor. Saatlerce bekletildikten sonra aralarından seçme yapılarak, terörle mücadelede götürülüp, hiçbir gerekçe gösterilmeden bilgi tarama bahanesiyle günlerce gözaltında tutulup daha sonra serbest bırakılıyor. Ama, aynı akşam ya da ertesi gün tekrar alınabilme tehdidiyle...

Çünkü bugün alınıp bırakılmışsan, yarın tekrar "piyango" sana vurabilir ve gözaltına alınabilirsin. Ki; öylede oluyor. Hele bir de o günün özel bir gün, 12 Eylül günü olduğunu unutmak gafletinde bulunmuşsan, Mahalleli olarak 50-60 kişi ile birlikte "misafir" edilmen kaçınılmazdır. Çünkü; devlete göre, Gazi Mahallesi ve benzer semtlerde yaşayanlar potansiyel suçludurlar. Buradaki kimler yaşar? İşçiler, emekçiler, dolayısıyla devrimci-demokratlar ve Kürtler. Bunların hepsi teröristtir! mantığıyla hareket edilip, baskılar gittikçe yoğunlaştırılıyor. İnsanlar sa. 09.30-09.00'dan sonra, sokaklarda, kahvelerde gününmemeve dikkat ediyorlar. O saate kadar eşi vey çocuğu eve gitmemiş bir eşin veya annenin gideceği yer karakoldur.

Eve... Gazi Mahallesi'nde neler oluyor acaba?.. Bunu baskı, gözdağı niye? Bir yandan sıradan halkın, devrimci-demokratların üzerinde baskı yoğunlaştırılırken, diğer yandan, sivil faşistlerin örgütlenmelerine zemin hazırlanıp, yardım ediliyor. Öteden beri devrimci-demokrat düşüncenin hakim olduğu Gazi Mahallesi'nde, asker yolcu etme bahanesiyle törenler düzenleniyor ve faşistler, "Gazi ovası, bozkurt yuvası" sloganlarını atarak, sokaklar-

da gösteri yapıyorlar. Biz biliyoruz ki bu, direk polisin yardımı ve bizzat teşvikiyle oluyor.

Hayırlı. Gazi Mahallesi, işçilerin, emekçilerin yoksul halkın, devrimci-demokratların yuvasıdır. Faşistlerin örgütlenmelerine izin verilmemelidir. Bunu engellemek; başta devrimci-demokrat ve duyarlı kesimlere düşer. Gerçi, mahallede yapılan bu deneme faşist gösteri, karşılıksız kalmamıştır. Hemen anında 50-60 kişilik duyarlı bir kitle toplanıp faşistlerin arabalarını taşlamış, slogan atarak yürümüştür. Ancak; bu kendiliğinden oluşan tepkiyi, kitlesel karşı koymalara dönüştürmek şarttır.

Bu yaşananlar yalnızca Gazi Mahallesi'ne özgü değildir. Bütün benzer yerlerde yaşanmaktadır. Devlet, baskılarıyla halkı sindirdikten sonra, sivil faşistleri ortaya salar.

Bir "yetkilinin" söylediği şu sözleri de geçmemek gerekir. Diyor ki: "Ankara'dan Gazi Mahallesi için özel talimatname geldi. "Bu ne demektir? "Gazi Mahallesi gibi, yoksul, işçi ve emekçilerin yaşadığı mahallelerin başına türlü çoraplar öreceğiz" demektir tabiki.

Gözümüzü açmaz; duyarlı olmazsak, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" mantığını bırakmazsak, gözümüzü dağılamakla kalmaz, beyinimizi de delirimeze de dağıtarız. Buna fırsat vermiyoruz!

Şu gerçek unutulmamalıdır; her baskı, baskıaldırımı beraberinde getirir. Tarih göstermiştir ki, her zaman kazananlar, baskıya baş kaldıranlar olmuştur.

Başarılar, dostça selamlar.

Gazi'den bir bayan okur

Merhaba

Biz emekçi memurlar, bizleri vahşice sömüren sermayeye ve onun zor aracı devlete karşı mücadelede, devrimci bir Atılım'a ihtiyaç duyduğumuz şu dönemde, sizleri coşkuyla selamlıyoruz.

Bizleri ücretli kölelik düzeni içine hapsedmeye çalışan sermaye, sendika ağalarını da yanına alarak, saldırılarını yoğunlaştırdı. Kapitalizmin kaçınılmaz krizlerinden birinin yaşandığı, bunun faturasının da tüm emekçilere ödetilmek istendiği, sonucunda yüz binlerce emekçinin işsiz kaldığı, sendikalaşma hareketlerinden alındığı, imzalanmış toplu sözleşmelerin uygulanmadığı bir dönemi yaşıyoruz.

Emekçi memurlar da bu krizin faturasını ödemek zorunda kalandan oldular. Alım güçleri, mal ve hizmetlere yapılan zamlarla yarıdan fazla azaldı. Maaş zamları, toplu sözleşme ve grev hakkı bir başka bahara erdilerden. Bu saldırılara karşı emekçi memurların gerçek bir atılım yapmadığı bu günlerde, sınıfın öncüsünün gerçekleştirdiği Birlik ve onun tutacağı ışık, bizleri mücadelede yeni atımlara hazırlayacaktır.

Büyük bir kavga'nın ürünü

Büyük bir kavga'nın sözcüsü

Atılım'ın

ışık yolunda kavga yazalım!

Adana'dan Memurların Devrimci Bir-

liği'nden bir grup Atılım okuru

Ara seçim öncesi devlet terörü artıyor

Adana'da Kontra cinayeti

Ara seçim için geriye sayım başladığı bugünlerde önemli seçim bölgelerinden biri olan Adana, diktatörlüğün HADEP'e karşı hazırladığı kontra cinayetlerine sahne oluyor.

ATILIM/ADANA- Ara seçim hazırlıklarının yapıldığı bugünlerde önemli seçim bölgelerinden biri olan Adana, diktatörlüğün kontra cinayetlerine sahne oluyor. Devlet bir yandan terörünü gizlemek ve "demokratik" iddiasıyla HADEP'e seçimler için "yeşil ışık" yakarken, diğer taraftan da gerçek kanlı yüzünü sergiliyor ve yoğun kontra saldırılar düzenleyerek HADEP'i yıldırmayı ve sindirmeyi amaçlıyor.

Hatırlanacağı gibi, HADEP'in kuruluşundan önce HEP ve DEP sayısız saldırıya

maruz kalmıştı. 87 şehit vermiş, milletvekilleri tutuklanmış ve biri de katledilmişti. HADEP kurulduktan sonra da aynı baskılar sürdü. 2 haziranda HADEP kurucu üyesi Muhsin Melik ve parti üyesi Mehmet Ay yıldız katledildiler. Devlet bu cinayetlerine şimdi 3 kişiyi daha ekledi.

28 Eylülde HADEP Yüreğir İlçe delegesi M. Salih Sabut Tekin'in öldürülmesinin arkasından 3 ekim günü HADEP İlçe Başkanı Rebih Çabuk ve İlçe Yönetim Kurulu Yedek Üyesi Serfer Cerf, Mutlu mahalle-

A 3 ekimde HADEP Yüreğir İlçe Başkanı Rebih Çabuk ve İlçe yönetim kurulu yedek üyesi Serfer Cerf uğradıkları silahlı saldırı sonucu katledildiler. Protestolu caneze törenine binlerce kişi katıldı.

sinde sabah 3.00 sularında bir kahvede otururlarken silahlı kişilerin saldırısına uğradılar. Saldırganların açtığı ateş sonucu; Serfer Cerf, olay yerinde ölürlen, Rebih Çabuk ve o sırada kahvede bulunan Salih Satan adlı vatandaş ağır yaralandı. Kaldırıldıkları hastanede Rebih Çabuk kurtulamayarak yaşamını yitirdi.

4 ekim günü yapılan cenaze törenine genel başkan ve başkan yardımcılar, birçok il ve ilçe örgütleri yönetim kurulu ve başkanları, çeşitli demokratik kitle örgüt

leriyle yaklaşık 3000 kişilik bir kitle katıldı. "Kahrolsun kontra", "Şehitler ölmez", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını atarak yürüyen kitleyi polis yoğun ablukaya aldı. Kitle dağıldıktan sonra 4 kişi gözaltına alındı. Ayrıca Mutlu ve Çiftlik mahallesine esnafı cinayetleri kepenk kapatarak protesto etti.

Kanlı eylemler üzerine Uluslararası Af Örgütü, HADEP'ilerin katledilmesini protesto ederek konuyu, BM'ye götüreceklere belirtti

Adana faşizmin boy hedefi

deniyle, bilinçli ve planlı tercihlerle oluşturuluyor. Azınlık faşist olarak kitlelerin büyük nefretini kazanan Mete Altan ve şimdiki Emniyet Müdürü "insan kasabı" Ramazan Er arasında hiçbir fark yok. Ramazan Er, Diyarbakır'ın eski emniyet müdürü. Orada öğrendiklerini şimdi de Adana'da uyguluyor. O'nun emriyle Kürtler, devrimci, yurtsever kişilere ve kurumlara, hatta siyasi kimliği bakımından "sakıncalı" olmayanlara yönelik çokça saldırı oldu. Bunlar, o kadar fazla ki, tümünü bir yazıya sığdırmak neredeyse olanaksız... Yalnızca mayıs ayından bu yana ve yalnızca işkence ve sokak infazlarıyla katledilen, ya da sakat bırakılan insanların sayısı bile, Adana'daki devlet terörünün boyutu hakkında bir fi-

kir vermeye yeterlidir. İşte katliamlardan birkaç "örnek"...

18 Mayıs tarihinde Kasım Alpsoy, terörle mücadele ekiplerince evinden alındı. Bugüne kadar kendisinden haber alınmayan Alpsoy'un dosyasının Adalet Bakanlığı'ndan gelen bir emirle kapatıldığı öğrenildi.

Yine Tarsus'ta 15 Ağustos günü gözaltına alınan ve ellerinde molotof patladığı ileri sürülen Mehmet Turgay'dan da halen haber alınmıyor. Görgü tanıklarınca, önce Adana Numune Hastanesi'nde durumunun ağırlaşması üzerine Çukurova Üniversitesi Balçalı Tıp Fakültesi'nde götürülen Mehmet bu tarihten sonra bir daha görülmedi.

Gözaltında kayıpların yanı sıra, 12 Mart'tan bu yana 4 genç

sokak infazının kurbanı olurken, 1 genç de felç kaldı.

12 Mart günü Dumlupınar Mahallesi'nde Süleyman Öndeş adlı bir kişi polis tarafından kafasına tek kurşun sıkılarak vuruldu. Ama hakkında işlem yapılan ve mahkemede "sanık" durumuna düşen yine de yaralı Süleyman Öndeş oldu.

12 Nisan günü Barbaros Mahallesi'nde Hazım Abo isimli genç, terörle mücadele ekiplerince yere yatırıldıktan sonra kafasına kurşun sıkılarak öldürüldü. Şakirpaşa Mahallesi'nde de Erdem Kantekin adlı bir kişi sırtına tek kurşun sıkılarak polis tarafından öldürüldü.

Şakirpaşa Mahallesi'nde terör mayıs ayında da sürdü. Maksut Polat herkesin gözü önünde yere

yatırılarak kafasına kurşun sıkılarak öldürüldü.

13 Ağustos günü Gülbahçesi Mahallesi'nde Metin Aktaş isimli genç, yine terörle mücadele ekiplerince arkasından kurşunlanarak öldürüldü. Polis öldürdüğü gencin teşhisinin yapılmaması için çevredeki görgü tanıklarından sakladı.

Aktaş'ın öldürülmesinden 6 gün sonra yine Şakirpaşa Mahallesi'nde Lokman Alicioğlu'na ait yanmış bir ceset bulundu. Ailesi fiziki olarak sakat olan Lokman Alicioğlu'nun polis tarafından gözaltında katledildiğini belirtti.

HADEP yöneticilerinin katledilmesinin cinayet zincirine eklenmiş yeni halkalar olduğunu, tekrardan hatırlatmak gerekiyor. Ama bu kanlı zincirin bir gün faşizmin boynunu sıkacağına, bunun kaçınılmaz ve kesin bir gerçeklik olduğunu belirtmek kaydıyla..

Diyarbakır zindanında katliam

Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde 3 ekimde cezaevi yönetimine bir tutsak, işkenceci sorguya alınmak istendi. Arkadaşlarını vermeyen tutsaklara 3 gün boyunca kalaslar, joplar, sis ve göz yaşartıcı bombayla saldırıldı. PKK davasından tutsak olan Ramazan Öziak öldü, 72 kişi yaralandı ve 300 tutsak da Antep cezaevine sürgün edildi.

4 ekim günü yakınlarını ziyarete giden tutsak ailelerine görüş verildi. Cezaevinin önüne ifaiye, panzer ve ambulans gelmesinden şüphelenen aileler yönetimle görüşmek isteyince saldırıya uğradılar. Cezaevinin içinden duman yükseldiğini ve slogan seslerinin geldiğini belirten aileler, olayı uzaktan endişe ile izledi. Yine valiliğe gitmek isteyen polisler tarafından engellendiler.

Diyarbakır DGM Savcısı Bekir Selçuk açıklama yapıp, Adalet Bakanlığı'nın olay hakkında açıklama yapacağını söylerken, bakanlık da açıklama yapmadı.

Diyarbakır Valisi Doğan Hatipoğlu, "Olay Cumhuriyet Savcısı'nın, bir tutuklunun ifadesini almak istemesiyle çıktı. Cumhuriyet savcısı bir tutuklunun ifadesini alamayacak mı? Ölü ya da yaralı olup olmadığının konusunda birşey söyleyemem. Olayla ilgili geniş açıklamayı, hazırlanacak olan rapordan sonra verebilirim" dedi.

Emniyet Müdürü Rıdvan Güler'in iddiasına göre ise yalnızca havaya ateş açıldı.

Saldırıda ağır yaralanan tutsaklardan; Şehmus Karagöz, Hasan Onur, Mühyattin Piriçoğlu, Şehabettin Fidan, Zulfikar Bayram, Esat Dikin ve Şirin Bilin, Dicle Üniversitesi Hastanesi'ne kaldırıldı.

Mehmet Doludivan, Mehdi Yaman, Mehmet Akgül ve Hasan Orak adlı ağır yaralı tutsaklar da Diyarbakır Devlet Hastanesi'nde bulunuyorlar.

Mamak'ta 12 Eylül

Savaş Karşıtları Demeği eski Başkanı Arif Hikmet İyidoğan, tutuklu bulunduğu Mamak Cezaevi'nde 12 Eylül'ün yaşandığını söyledi. Dernek binasında basın toplantısı yapan İyidoğan, cezaevindeki yaşamı için özetelemlerini söyledi: "Cezaevine gelen kitaplar, yasak listesinden kontrol edilerek alınıyor. Günde üç kez sayım yapılıyor, oysa 12 Eylül'de iki kez yapılırdı. Sayımda eller yumruk şeklinde göğüs üzerinde tutuluyor. Vücut 45 derece öne eğik, ayak parmakları üzerinde duruluyor. Yürüyüş esnasında da topuklar yukarı çekilmekte ve koşar adımlarla, sağ ayakla kapıdan çıkılarak sayım verilmektedir. Cezaevinde tek tip elbise uygulaması hala sürüyor".

Mamak Askeri Cezaevi'nde çok sayıda asker kaçağının, ağır baskılara uğratıldığını vurgulayan İyidoğan, vicdani redçi olarak askere gitmeyeceğini de vurguladı. Basın açıklaması sırasında gelen polis, Dernek Başkanı Fatma Güreşi ve avukat Aynur Tuncer'i karakola götürdü.

Beşiktaş'ta katledilen devrimciler sloganlarla uğurlandı

HABER MERKEZİ- 28 Eylül günü İstanbul Beşiktaş'ta bulunan Arzum Cafe'de sohbet ederken Ben-Sen kurucusu Elmas Yalçın, Avukat Fuat Erdoğan ve İsmet Erdoğan, Menzir çeşitince katledildi. Cinayet, burjuva basın tarafından her zamanki gibi "çatışma çıktı" diye temize çıkarılmaya çalışıldı.

Necdet Menzir; "Ben yaparım" diye övünerek açıklamalarda bulundu.

Katledilenlerden eski sendikacı Elmas Yalçın, 1 ekim günü, saat 12.30'da Feriköy Mezarlığı'nda toprağa verildi. Yaklaşık 400 kişinin katıldığı cenaze töreninde Elmas Yalçın Devrimci Sol bayrağıyla gömüldü. "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganları atıldı. Grup Yorum'un "Bize ölüm yok" parçası söylendi. Elmas Yalçın'ın cenazesinde gözaltı olmazken, Sivas'ta toprağa verilen İsmet Erdoğan'ın cenaze töreninde, 13 kişi; Denizli'de gömülen Avukat Fuat Erdoğan'ın cenazesinde de 21 kişi gözaltına alındı. Ayrıca Sivas'a cenaze töreni için giden 80 kişi de gözaltına alındı.

Olayı incelemek için Arzum Cafe'ye İHD'den giden heyet de, gözaltına alındı. Avukatlardan oluşan heyet bırakıldıktan sonra, basın açıklaması yapılarak olayı kinadı.

A İstanbul siyasi polisi cinayetlerine bir yenisini daha ekledi. Kocasinan'da öldürülen polislin cenazesinde intikam yeminleri eden Necdet Menzir'in talimatıyla harekete geçen kelle avcıları, ellerini kollarını sallayarak Beşiktaş'ta bir kafeye girdiler. Üç devrimciyi insanların gözleri önünde katlettiler.

Öldürülen bedenlerdir, idealler ise hep yaşayacak

Perspektif

Zorlu süreçte "ara seçim" durağı

Yerel seçimler biter bitmez, bu sefer de, değişen parlamento aritmetiği nedeniyle erken seçim tartışmaları başladı ve sonuç olarak hükümet, "ara seçim" kararı aldı. Yiğitlerde oluşan seçim beklentisini tatmin etmek gerekiyordu. Yine de ister ara, ister erken bir genel seçim olsun, hiçbir seçimin yaşanmakta olan siyasal kriz ve kaosun, çalkalanmanın önüne geçemeyeceğini, onu girdiği zorlu girdaptan kurtaramayacağını belirttiler.

Devlet, istemediği bir ara seçim kararında bu vesileyle bir taşla birkaç kuş vurmaya hesaplıyor. Hiç değilse MGK'nin elinde bir oyunaçma dönüştürme parlamento ve devlet kurumlarına lehine ara seçimi bir araç haline getirmeye çalışıyor. Cumhurbaşkanı'nın başbakanı, bakanları, milletvekillerine, tüm kurum ve kuruluşlarıyla birlikte yaygınlaşmış, kök salmış, dallanıp-budaklanmış, rüşvet, lütimsa, yozlaşma, çürüme, yolsuzluk, mafya-devlet yöneticileri ve bürokratlar arasında karanlık ilişkilerin iç içe geçtiği, bu sancılarla kıvrandırdığı koşullarda ara seçim kararı alındı. Bu atmosferde sermaye partilerinde ve parlamentoda istikrar kayboldu. İstifalar, parti değişimleri, partiler arası transfer köprülerinin hızlanması giderek arttı. Yaklaşmakta olan ara seçim, esasen sermayenin farklı kesimleri arasındaki dalaşın daha da şiddetlenmesine yol açıyor, istikrar yerine istikrarsızlığı beraberinde getiriyor.

Yıpranan partilerin esasen Kürdistan ağırlıklı bir ara seçimde başını şansı yoktur. Yolsuzluk ve rüşvetle, kir batabağın gömülen reformcu burjuvazinin temsilcisi SHP, kitle temelini önemli ölçüde kaybetti. Sermaye bu alanda kala kala Türk-İslam sentezini, demokratik solculuk yağına bandırmış sovenist Ecevit'in DSP'si üzerine kısa vadeli bir planla hareket etmekteydi. Öte yandan azgın sovenist tutumu ve Kürd düşmanlığı nedeniyle, Ecevit'in DSP'sinin Kürdistan'da hiçbir başarı şansı olmayacağı için, hiç değilse şimdilik yıpranmışlığı dolayısıyla bu seçimde bir kenarda tutulmayı, allanıp-pullanıp ileride yeniden piyasaya sürülmeyi bekliyor. Burjuvazi de ilerideki hesapları nedeniyle, basın aracılığıyla Ecevit'i şişiriyor ve yiğitlerin gözünü boyuyor. Ecevit'in seçimlerde boş oy kullanma veya katılmama çağrısının içeriği budur.

Yiğitlerin karşısında ciddi bir alternatif sunamayan işbirlikçi sermaye düzeninin, bütün beklentilerini karşılamaya çalışmasına rağmen, kirin ve pisliğin içinde boğulan siyasal partiler de bu görevlerini yerine getirme güçlerini yitirmişler. Engin Civan olayı ile birlikte patlak veren olaylar zinciri, devletin kendisini yeniden onore etmeye zorluyor. Son günlerde yine televizyon kanalları ve basının parlamentoda grubu bulunan partilere yönelik teşhir kampanyası sürdürülmüştür. Burjuvazi; parlamento ve devlet kurumlarını, yiğitlerin gözünde temiz çıkarmak için yeni partiler kurup bunları destekleyecek seçmenlerin ortaya çıkmasını beklemese, mevcut siyasal partilerin dışında "önce bir halk hareketi yaratıp, sonra bir siyasal parti biçiminde kurulumlaştırmayı" hedefliyor. Darbeciğin bir çözüm olmadığını gören sermaye çözümlü kitlelere aşçıdan propaganda merkezleri aracılığı ile doğrudan organize edilebileceği yeni kitle partileri yaratma yoluna "yıpranmamış" bir parlamento yaratma amacında. Bu, başka bir yazının konusu olduğundan geçiyoruz.

Seçimlerin esasen Kürdistan cephesinde yapılacak olması, ara seçim de olsa, önemli bir kat daha artırıyor. Seçim Kürdistan topraklarında, askerlerin, özel timin, polis ordusunun cop ve postali altında, faşist zorbalığın hüküm sürdüğü koşullarda yapılıyor. Dolayısıyla seçim "demokratikliği" kendiliğinden anlaşılır. Devlet, 27 Mart yerel seçimlerinde yaşadığı bozgunu ve hezimetini, psikolojik yenilgiyi gidermenin bir aracı, Kürd Ulusal Kurtuluş Hareketi'ne ve Kürd halkına karşı psikolojik savaşın bir unsuru haline getirmeye, ulusal hareketi yiğitlerden tecrit etmeye ve yalnızlaştırmaya çalışıyor. Son günlerde HADEP'e yönelik baskı ve öldürmeyle sonuçlanan saldırılarla yaklaşan seçimde baskı ve şiddet yoluyla HADEP'i seçken seçime sokmak istiyor.

Yakılan, yıkılan, talan edilen, yurtlarından kovulan Kürtler Kürdistan insansızlaştırılmıştır. Kürd seçmenlerin büyük çoğunluğu kent ve metropollere göç etmek zorunda bırakılmıştır. Köy ve kasabalarda yaşayan Kürd seçmenlerin büyük çoğunluğu seçmen kütüklerinde kayıtlı gözükmesine karşın yaygın göç ve baskılar nedeniyle, seçme ve seçilme hakkından yoksundur. Diktatörlük bu koşullarda polis, özel tim ve askerler ve diğer özel savaş aygıtını aracılığı ile MHP veya RP'nin Kürdistan'da birinci parti olarak çıkmasından yanadır. Tecrit edilmiş, seçken seçime sokulmuş HADEP'in şahsında devlet, kamuoyunu aldatma ve psikolojik savaş üstünlüğünü sağlama, dizginleri ele geçirme politikası güdüyor. Böylece ulusal hareket karşısında güçlü olduğu ve Kürd halkı yiğitlerinin devletin yanında olduğu yalanını yamamak ve inandırıcılık kazanmak istiyor.

Burjuvazi açısından seçim dönemi mevcut yıpranmışlığı giderme "özellikle ve demokratikleştirme paketi" demagojisi yoluyla bu kaos ortamında parlamentodan geçirmeye ve sallanan koalisyon hükümetinin yerine yeni atları yarışa hazırlamaya, ortaya çıkan çatlakları bir biçimde kapatmaya ve buradan kendisini bir yol açmaya çalışıyor.

İşsizliğin, yoksulluğun, sefaletin pençesinde kıvranan işçi sınıfı ve emekçi yiğitler için ise seçim dönemi, işçi kıyımına, zamlara, soygun ve sömürüye karşı mücadeleyi yükseltme, buradan bir kanal açarak ilerleme, sermaye ve faşizmin bağrında gedikler açma, mevcut çatlakları derinleştirme yolunda kavga atılmaktan başka bir çıkar yol yoktur.

"Terör Yasası" yeniden tartışılırken: Sosyalist basına saldırılar sürüyor

HABER MERKEZİ- Devlet bir yandan "demokratikleşme", "düşünce özgürlüğü" önündeki engelleri kaldırma demagojilerini sürdürürken, diğer yandan kendi tükürüğünü yalıyor ve her türlü muhalif sese kin kusarak saldırıyor. Sayıları yüzlerle ifade edilen aydın, yazar, gazeteci, sendikacı vb toplumsa, gerçekleri dile getirdikleri ve resmi ideolojiye karşı çıktıkları için tutsak durumda ve dışandakiler de her türlü baskı ve tehdit altında bulunmaktadırlar. Birçok yerde DKÖ'lere ve sosyalistlere basına yönelik yaşanan saldırılar bilimsel durumun somut örnekleri.

İzmir'de aralarında Sterka Rızgarı Dergisi Sahibi Rıza Dinç, Komal Yayinevi İstanbul Sorumlusu Kadir Satık, Komal Yayinevi sahiplerinden Kaya Müştakhan ve Sterka Rızgarı İzmir Temsilcisi Songül Kayabaş ve okurları, HADEP üyeleri ve Arya Kültür Sanat Merkezi çalışanlarının bulunduğu 30'dan fazla kişi 27 Eylül günü gözaltına alındı. 29 Eylülde de Arya Kültür Sanat merkezi'ni basan

A İzmir'de aralarında Sterka Rızgarı Dergisi Sahibi Rıza Dinç, Komal Yayinevi İstanbul Sorumlusu Kadir Satık, Komal Yayinevi sahiplerinden Kaya Müştakhan ve Sterka Rızgarı İzmir Temsilcisi Songül Kayabaş ve okurları, HADEP üyeleri ve Arya Kültür Sanat Merkezi çalışanlarının bulunduğu 30'dan fazla kişi 27 Eylül günü gözaltına alındı.

polis tehditler savurarak büroyu talan etti. Saldırıların ardından yapılan açıklamalarda gözaltındakilerin işkence gördüğü bütün çabalara rağmen kimseyle görüştürülmediği ve Rıza Dinç ile Kadir Satık'tan haber alınmadığı belirtildi. Ayrıca, Öncü Partizan tarafından yapılan açıklamada derginin İzmir Temsilcisi Mehmet Çakar'ın bir grup okurla birlikte poliste işkence altında olduğu ifade edildi.

Diğer yandan İstanbul-Beykoz irtibat bürosu baskınında alımp, işkenceci sorgulardan geçirilen Yoksul Halkın Gücü muhabirleri Leyla Taştan ve Haydar Özdemir iki okuru ile birlikte tutuklandı.

Adana'da ise başta sosyalist basın temsilcileri olmak üzere, neredeyse, saldı ve baskınlardan nasibini almayan kalmadı. Son olarak 27 Eylülde Adana Özgür Gelecek Bürosunu basan polisler orada bulunanları kaba dayaktan geçirip küfür ve hakaretlerle buldu. Büroyu talan etti.

Devrimci Çözüm dergisinin 18 sayısını çeşitli yazılardan dolayı toplatırken, Yazışmaları Müdürü K. Kahraman Yeğit de tutuklandı. Yine, yayın yaşamına yeni başlayan Jiyana Nü gazetesinin ilk sayısı toplandı.

Elbette saldırılar yukarıda sıraladıklarımızla sınırlı değil: Kıssadan hisse! Onların "baskı" sine ne düşer; tarih gösterecek.

Kısaca

Ayancık'ta işçi sorunları tartışıldı

11 Eylül günü Ayancık'ta Atılım okuru bir grup kır gezisi düzenledi.

Geziye katılan iki işçi başta özelleştirme ve işçi kıyımı olmak üzere yaşadıkları sorunları dile getirdiler ve gündemi belirlediler. Orta Fabrikası'ndaki işçi sorunları tartışıldı. Ağaç-İş Sendikası'nın özelleştirme politikasındaki öncülüğü teşhir edildi.

20 Temmuz genel grev eylemine Ayancık Ağaç-İş Sendikası'nın katılması geniş olarak tartışılıp, sendika yönetimine tavrı alınması gerektiği belirtildi. Geziye katılan işçiler ise kendi sorunlarını dile getirip, askere gitmenin pis bir savaşa alet olmak anlamına geldiğini ve bunu protesto etmenin gerekliliğini vurguladılar.

En son yapılan değerlendirmede, kısa bir sürede en geniş işçi katılımı sağlanarak bu gezinin tekrarlanması kararlaştırıldı.

Ayancık'ta ilk kez düzenlenen böyle bir gezide birçok eksiklik vardı. Örneğin, daha çok insanın yanında kadınların da katılımı sağlanabilirdi.

Gezinin sonunda bir kişinin, İçişleri Yolu ve Emegün Bayrağı'nın kolektif çalışmalarının önemi üzerine yaptığı konuşma oldukça etkileyiciydi.

İzmir'de polis terörü

ATILIM/İZMİR- İzmir'de gazetecilerden, müzisyenlere kadar 32 kişi gözaltında. Bu kişiler Menemen'de üç banka mutemetinin öldüğü, başsız soygun girişimine karıştıkları iddiasıyla Terörle Mücadele Ekipleri'nce gözaltına alındı.

Aralarında Ö. Ülke gazetesi Yazışmaları Müdürü Metin Baki, HADEP; Konak, Buca ve Balçova Yönetim Kurulu Üyeleri, Arya Müzik Grubu'ndan Kemal Yıldız, Sterka Rızgari dergisi İzmir muhabiri Songül Diribaş, HADEP İl Sekreteri İskender Eraslan, araştırmacı-yazar Kürt Dil Bilimcisi Kaya Mustahhan'ın da bulunduğu 32 kişi, Menemen'de gerçekleştirilen başsız soygun girişimini gerçekleştirdikleri ve yaşadığı örgütle ilişkileri olduğu iddiasıyla 22 Eylül'den bu yana gözaltında bulunuyorlar.

4 ekim günü yerel olarak yayın yapan SKY TV'de gözaltındakiler, polislerin verdiği açıklamalar doğrultusunda "Katil sürülerini yakalandı" diye teşhir edildiler.

SKY'dan açıklama yapan Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu; yazar, gazeteci, araştırmacı, hemşire ve HADEP'te yönetici olan kişilerin Yunanistan, Irak ve PKK kamplarında eğitim gördüklerini açıkladı. Bu açıklamayla, medya polis işbirliğiyle fail yaratılmak istendiği görüldü.

DHKP-C kuruldu

Eski Adalet Bakanı Mehmet Topaç'ın cezalandırılmasından sonra Devrimci Sol tarafından yayınlanan DHKP-C Haber Bülteni'nin, 1. sayısında DHKP-C'nin kurulduğu açıklandı. "Devrimci Sol bugün Türkiye ve dünya halklarına verdiği sözü yerine getirebilmek için bir adım daha atmış, Parti-Cephe'yi yaratmıştır" denilen bültende; "DHKP-C zaferler, yenilgiler, ihanetler, direniş destanları ve savaşın bağrında doğdu. Ve bu savaşta her gün biraz daha gelişip güçlenecek Devrimci Halk Kurtuluş savaşımızın namurları emperyalizme ve işbirlikçilerine çevrilecek ve zafere kadar susmayacaktır" denildi.

Malatya polisinden işkence ve ajanlık teklifi

ATILIM/MALATYA- 4 Eylül günü gözaltına alınan İbrahim Çapul; 5 ekimde Malatya İHD'de bir basın açıklaması yaparak, başından geçen olayları anlattı.

Açıklamasında; akşam evine giderken Cemal Gürsel Mahallesi'nde siyasi polis tarafından zorla bir arabaya bindirilip, Et Balık Kurumu civarındaki boş bir araziye götürüldüğünü, orada giysilerinin çıkartılarak işkence yapıldığını ve kaba dayaktan geçirildiğini belirten İbrahim Çapul, bir yandan da Mücadele gazetesine kimlerin gelip gittiğini sorduklarını ve kendisine polisle işbirliği teklif edildiğini söyledi. Kabul etmemesi durumunda üç gün içinde Malatya'yı terk etmesi öngörüleceği tehdidinde bulunduğunu söyleyen Çapul, daha sonra işsiz bir yerde serbest bırakıldığını belirtti. Vücudunun çeşitli yerlerinde morluklar ve yara izleri görülen Çapul, İHD aracılığıyla polis hakkında suç duyurusunda bulundu ve başına geleceklerden devletin sorumlu olacağını belirtti.

Gazi Mahallesi'nde eylem!

Gazi Mahallesi'nde 3 çocuğun boğularak ölmesine neden olan ve mahalle halkının yaşamını tehdit eden taşoçakların kapatılması için, 2 ekimde eylem yapıldı. Eylemden sonra 15 kişi polisler tarafından gözaltına alındı.

Bilindiği gibi geçtiğimiz hafta Yılmaz Duygulu adlı bir çocuk, su birikeni bir taşoçakla düşüp boğulmuştu. Yılmaz Duygulu'nun cenaze töreni taşoçaklarını protesto eylemine dönüştü.

Düşünce özgürlüğü talebi yükseliyor

29 Eylül'de İstanbul İHD binasının önünde toplanan bir grup insan hakları savunucusu Ankara'ya gitmek üzere hareket ettiler Eylemciler; ilk etapta polis engeliyle karşılaştı. Bir süre sonra yürüyüşe geçen 300-400 kişi, Ankara'ya gidecek olan otobüse gelinceye kadar, 100 kişiye düştü. Yürüyüşçüler İstanbul'dan ayrılmadan önce Petrol-İş Sendikası'nı da ziyaret ettiler.

Çıkarılan programa uygun olarak, İzmir'de pankart açıp bir süre yüründükten sonra Düzce'ye hareket edildi. Ancak Düzce'ye varıldığında, programda olmasına rağmen, polis izin vermediği için yürüyüş yapılmadı. Komitenin yürüyüş kararında direktmesi kitlenin bir kesiminde huzursuzluk yarattı.

Gece Düzce'de geçirdikten sonra ertesi gün yeniden yola çıktı. Atatürk Orman Çiftliği kavşağında yapılan karşılamada, sivil polisler otobüse girerek yürüyüşçülere eşlik ettiler. Saat 11.30'da meclise varan yürüyüşçüleri SHP'li TBMM Başkan Vekili Kamer Genç karşıladı. Genç'e düşünce özgürlüğü için toplanan 30 bin imza ve zincirli "yasaklanmış kitap"lar verildi. Genç, bunun üzerine "kitaplar artık zincirli değil" gibi demagojik laflar etti. Kendisine düşünceleri yüzünden cezaevinde bulunan insanlardan bahsedilince de kimsenin düşünceleri yüzünden cezaevine girmediğinden dem vurdu. Genç, Türkiye'de faili meçhul cinayetler olduğunu söyleyenlere, "Devlet elinden geleni yapıyor. Devleti meydana getiren bizleriz, sizlersiniz" gibi pervasız yanıtlar verirken devlet cinayetlerine yürüyüşçüleri de ortak etmeye çalışıyor. Öfkelenen yürüyüşçüler devleti biz oluşturuyoruz. Biz olursak DEP milletvekilleri şimdi içinde olmazdı" diye yanıt verdiler.

Gerçekleri belirtmenin, sorular sorarak sıkıştırmanın sonucunu alamayan yürüyüşçüler, Adalet Bakanı Mehmet Moğoltay'a soru sormakla isteksizdiler. Moğoltay; cezaevleri ziyaretinde gazetecilere izin vermezken, yürüyüşçüler-

İHD ve ÇHD başlattıkları, "Düşünceye özgürlük" kampanyası çerçevesinde, İstanbul'dan Ankara'ya bir yürüyüş düzenlediler. 29 Eylül'de başlayan yürüyüş, 2 gün sürdü, Ankara Merkez Kapalı ve Haymana Cezaevleri ziyaret edildi. Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinin kaldırılması için TBMM'ne 30 bin imza verildi.

Yürüyüşçülerin pankart açması sivil polislerce engellemeye çalışıldı.

den de Ankara Kapalı Cezaevi'ne yalnızca 10 kişinin girmesine izin verdi. Yönetimin birlikte geldiği yolcuların tümünün girmesine ısrarlı olmaması bir diğer olumsuzluktu. Gazetecilerse bir "Düşünce özgürlüğü yürüyüşü"nü bile tümüyle izlememeyen burkulmuş il; "haber alma özgürlüğünün olmadığı bir yerde, gerçekler ortaya nasıl çıkar, düşünce nasıl özgür olur" diye sordular.

Seçilen 10 kişi Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde sosyolog İsmail Beşikçi; DEP Genel Başkanı Hatip Dicle ve DEP milletvekilleri Leyla Zana, Ahmet Türk, Selim Sadak, Sırrı Sakık, Orhan Doğan, Sedat Yurttaş ve Mehdi Zana ile bağımsız milletvekili Mahmut Alnak'la görüş-

Haymana Cezaevi'ne ise 10 kişilik gruplar dönüşümlü olarak girebildiler. Haluk Gerger ve Fikret Başkaya'yı ziyaret ettiler. Oldukça coşkulu olan Haluk Gerger ve diğer aydınlar vakit sınırlı olduğundan çok kısa sohbetler ettiler.

Eylemciler, akşam yemeğini de yedikten sonra yeniden İstanbul'a dönmek üzere yola çıktılar.

Eyleme katılan kişi ve kurumlar

* İHD, ÇHD, Tüm Sağlık-Sen, HADEP, SHP İstanbul Milletvekili Ercan Karakaş, SHP Erzincan Milletvekili Ali İbrahim Tutu, Müzisyen Ferhat Tunç, sendikacı-yazar Yaşar Seyman, Makine Mühendisler Odası, SDP, Alman televizyonu ZDF ve ARD, BSP, Finlandiya Radyo TV, İPS 3, Dünya Haber Ajansı, SKD, Belge Yayinevi, Azadi gazetesi, Yenigün Müzik Topluğunun, Lastik-İş, İP, Petkim-İş, Avukat Eşber Yağmurdereli, İsviçre Radyo-TV, tutuklu yakını Gabriele Ohl, "Arkadaşınma dokunma" kampanyası, Gerçek dergisi, Komal Yayinevi, Barış İnisiyatifi, Pir Sultan Abdal Derneği, Sanatçılar Birliği ve Atılım Gazetesi

Cezmi Ersöz'le Düşünce özgürlüğü üzerine

Barış inisiyatifi tanıtır mısınız?
- 3 ayrı grup var. Gruplar ayrı çalışmalar yürütüyor. Arada haberleşme ağı var.

"Düşünceye Özgürlük" yürüyüşü ile ilgili ne düşünüyorsunuz?
- İçerde yaşamak çok ağır birşey, çok acı verici... Ben zaman zaman, birazda sevdiğim dostum olduğu için söylüyorum. Haluk Gerger benim rüyama falan giriyor. Gece düşünüyorum onu. Aydınların cezaevinde olması rahatsız ediyor, günlük hayatımı da etkiliyor benim.

Bunun doğalmış gibi yaşanması da ürkütüyor beni. Bir süre sonra insanlar doğal geliyor ister istemez... Ama, esas feci olan da bu! Bir adam kitap yazıyor diye iğde ve hayat devam ediyor. Vahim bir şey bu. Düşünce özgürlüğü çok gerekli, korkunç, ihtiyacımız olan bir şey. Biz ne konuşup ne yazabiliyoruz. Ben istediğim şeyi yazamıyorum, çekiniyorum. Otosansür uyguluyoruz kendimize. Bu insanı zehirler bir süre sonra, iç dünyasını zehirler ve bütün hayatımızı tamamen bir sahtekarlığa dönüştürebilir.

Etkili bir eylem mi sizce?
- Valla bence daha kalabalık olabilir. Katılım çok az. 60-100 kişi olmaması gerekiyordu. Katılım; 5-10 otobüs ve Ankara'da yüzlerce insanımız karşılamalıydı. Türkiye'de bu kadar mı sanatçı var yani. Bu otobüste bir Ferhat Tunç var, birkaç kişi daha var. Cezaevindeki aydınları Yaşar Kemal'in, Aziz Nesin'in görmesi gerekirdi. Toplumda sevilen,

yetkin insanlar var, onların da gelmesi gerekirdi. Ama hiç yoktan bu da iyi. TV, basın sürekli veriyor.

Gelmeyenlere söyleyecek sözünüz var mı?
- Troçki'nin bir lafı var, çok seviyorum. "Siz savaşla ilgilenemeyebilirsiniz ama savaş sizinle ilgilenir". Aynı şey; baskı, düşünceye baskı, zorbalıkla siz ilgilenemeyebilirsiniz ama zorbalık, sansür, faşizm bizimle ilgilenir diye-

biliriz.
Meclise gideceksiniz, taleplerinizi sunacaksınız, meclisten bir beklentiniz var mı?
- Zaman zaman düşünüyorum büyük bir lokanta ya da restoran gibi düşünüyorum meclisi ben. Aklıma hep böyle şeyler geliyor, birlikte yemek yenen, kahve-çay içilen bir yer.

Büyük tesisler yapmak gerek oraya. Alışveriş merkezi de olabilir. Pazar da kurulabilir.

TBMM düşünceyi suçlu kılan, mahkum eden kurum; aynı kuruma talep sunmanız bir çelişki değil mi?
- Orman Bölge Müdürlüğü'ne gidemeyiz herhalde. Oraya gidiyoruz. Gitmekte yarar var, çok iyimser değilim ben. Önemli olan kamuoyunu bu olaya yönlendirmek, arkamızdan gitirmek, kitle örgütlerinin ve kamuoyunun baskısıyla bir şeyler değişecek. Adam iyi niyetiyle bir şeyler getirmeyecek, çekindiği için, korktuğu için...

Kamuoyuna yanlış bir mesaj veriliyor mu?
- Sorunun yine bu kurum ile çözülebileceği imajı, pek öyle olmuyor. Sonuçta merci bellidir. Kamuoyunun, çabalarımızı daha iyi duyması lazım, yani medya denen şeyi artık yönlendirmemiz, bizim vazgeçilmez bir güce sahip olduğumuz, toplumun beyni olduğumuz, toplumun vicdanı olduğumuz, onlara gösterebilmeliyiz. Bunların devamlı arkasının gelmesi gerekiyor.

Eksen

Ecevit

Kuraldır. Ne zamanki egemen sınıflar zor durumda kalsalarsa birtakım kurum ve kişileri öne çıkartıp "umut" haline getirirler. Amaç nettir: Düzenin devamını sağlamak...

Sömürücü egemen sınıfların en büyük destekçisi durumunda bulunan burjuva medya ise düzenin devamını sağlama görevinin en vazgeçilmez unsurlarından biridir. Çünkü kitlelerin "bilinçlerini yönlendiren" araçların başta geleni de yine burjuva medyadır.

İşte, son günlerde medya yine aynı rolünü oynuyor. Devletin, sistemin ve uygulayıcılarının kirli ilişkileri ve yaydıkları kokuları ayıya çıkmışken "temiz toplum" kampanyaları başlatılan bu bulanık ortamda Ecevit'i "dürüstlük örneği" bir politikacı olarak pazarlıyorlar. Devir imaj devri olduğundan "kasket", eski sayılabilecek giysileri ve "mütevazı" yaşamıyla ön plana çıkartılan Ecevit yeniden "umut" haline getirilmek isteniyor.

"Sosyal demokrat"ların bu denli teşhir ve bölünmüş olduğu bir ortamda solu toparlayacak lider yaşıyor. Devletin, sistemin ve uygulayıcılarının kirli ilişkileri ve yaydıkları kokuları ayıya çıkmışken "temiz toplum" kampanyaları başlatılan bu bulanık ortamda Ecevit'i "dürüstlük örneği" bir politikacı olarak pazarlıyorlar. Devir imaj devri olduğundan "kasket", eski sayılabilecek giysileri ve "mütevazı" yaşamıyla ön plana çıkartılan Ecevit yeniden "umut" haline getirilmek isteniyor.

"Sosyal demokrat"ların bu denli teşhir ve bölünmüş olduğu bir ortamda solu toparlayacak lider yaşıyor. Devletin, sistemin ve uygulayıcılarının kirli ilişkileri ve yaydıkları kokuları ayıya çıkmışken "temiz toplum" kampanyaları başlatılan bu bulanık ortamda Ecevit'i "dürüstlük örneği" bir politikacı olarak pazarlıyorlar. Devir imaj devri olduğundan "kasket", eski sayılabilecek giysileri ve "mütevazı" yaşamıyla ön plana çıkartılan Ecevit yeniden "umut" haline getirilmek isteniyor.

Bugün bunca şişirilmesine rağmen dünden pek farklı bir şey söylemeyen Ecevit, yine de bir süre daha basın ve TV'lerin gündeminde kalacak gibi. Pratik eylemi ve kendini koyuş tarzı Kürt halkı tarafından "Bülent Türkeş" olarak deşifre edilen Ecevit, Batı'daki işçi ve emekçiler cephesinde de benzer bir uygulamaya maruz kalacaktır. Çünkü sözde, "işçi dostu" imajı yaratmak isteyen ve bunu başı demagojik açıklamalarla yapmaya çalışan Ecevit, Kürtlerle olduğu gibi gerçek işçilere de düşmandır. Çalışma Bakanlığının döneminde toplumsal muhalefetin dayatması sonucu çıkarılan 274 ve 275 yaşlı yasaların işçi sınıfı bakımından bir takım iyileştirmeler içeriyor olmasının yattığı mirası yine Ecevit, bunu da tüketmiştir.

Bundan sonraki süreçte Ecevit, ırkçılığını söylemleri kullanmaya devam edecektir. İşçiler, emekçiler ve Kürt ulusu ise O'na hak ettiği değeri verecektir.

Faşist diktatörlük savunmaya saldırıyor

Faşist diktatörlük keyfi yöntemlerle kendi yasalarını bile hiçe sayarak, gözaltına aldığı, işkencelerden geçirdiği devrimci ve yurtseverlerin avukatlarını, boyhede fi haline getirdi.

Dürüst ve namuslu avukatlar, meslektaşlarının yanında olmalı. Çünkü, yarı kendilerine de sıra gelecek ve savunulmaya ihtiyaçları olacaktır.

Fransa hükümeti tarafından tutuklanan Dev-Sol lideri Dursun Karataş'ın avukatlığını üstlenen Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ahmet Düzgün Yüksel ve Murat Demir'in gözaltına alınmalarını protesto etmek ve bir an önce serbest bırakılmalarını sağlamak amacıyla İstanbul Halkın Hukuk Bürosu üyesi altı avukatın İstanbul Barosu'nda sürdürdükleri açık grevi 8. gününde bitirdi.

İstanbul Barosu avukatlarının da sembolik olarak katılımından sonra bitirilen açık grevinde yapılan basın açıklamasında:

"Avukatlara yönelik saldırılar sistemli bir şekilde devam ediyor: 27 Eylül '94 tarihinde; Av. Murat Demir ve Av. A. Düzgün Yüksel Ankara'da bürolarında gözaltına alındı. Hala gözaltındalar.

30 Eylül '94 tarihinde; Av. Ali Rıza Dızdar, Av. Tonguç Aslan, Av. Mercan Güçlü, Av. Eren Keskin, Beşiktaş'ta gözaltına alındı.

30 Eylül '94 tarihinde; Av. Rıza Dinç Mersin'de gözaltına alındı, hala gözaltında.

2 Ekim '94 tarihinde; Av. Huriye Çoban Denizli'de gözaltına alındı. Hala gözaltında.

Tüm bu saldırılar, tarih boyunca hak ve özgürlükler mücadelesinin en önünde yer alan, siyasi iktidarların haksız uygulamalarını kendini siper eden mesleğimizin mensuplarının bu onurlu görevi yerine getirmelerini engellemeye. Bu nedenle, giderek artan zulüm karşısında, yeni mücadele yöntemlerini uygulamaya koymak mesleğimizin mensuplarını, bu konuda duyarlı hale getirmek ortak mücadelemizin temel buluşma, ölümlüde bizi bekleyen sorumlulukların başında gelmektedir.

İşte bu perspektif içerisinde 28 Eylül '94 tarihinde başlattığımız süresiz açık grevini, yukarıda sıraladığımız hedeflere kısmen de olsa ulaştığımız için bitiriyoruz. Böylece; bizi duruşma salonlarına hapsedmek için çaba sarf eden anlayışa, halkın olduğu her yerde biz varız diyorum. Bunun içindir ki, büromuz çalışanları Av. Ahmet Düzgün Yüksel ve Av. Murat Demir, su anda Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde işkencededirler.

Bizim iyiden, güzelden, haktan yana hukuk üretmemize, ürettiklerimizi yaşama geçirmemize tahammül edemeyenler pervasız saldırılarını sürdürüyor. Bu saldırılara karşı, geri adım atmadan, yılmadan çalışmalarımıza devam ederek gereken yanıtı vereceğiz. Yine biz kazanacağız" denildi.

Bilindiği gibi 27 Eylül'de, Ankara Halkın Hukuk Bürosu, DGM savcısı Nuh Mete Yüksel gözetimindeki polislerce basılarak, Av. A. Düzgün Yüksel, Murat Demir, misafirleri ve müvekkileri Gülcan Yavuz, Yusuf Ateş, Fatma Yaman ve Yasin Çetin tartaklanarak gözaltına alınmış, büroda bulunan fax, bilgisayar ve daktilo gibi cihazlarla birlikte, Fransa Büyükelçiliği'ne verilerek üzere hazırlanan 3 klasör (2500 sayfa) dosyaya el konulmuştu

Gonzalo'ya özgürlük

HABER MERKEZİ- 12 Eylül '92'de faşist Peru yönetimi tarafından tutuk edilen Peru Komünist Partisi Genel Sekreteri Gonzalo'dan hala haber almıyoruz. Yakalanmasından bir hafta sonra askeri mahkeme tarafından yargılanarak 1 yıllık tecrit hapsiyle başlamak üzere müebbet hapse mahkum edilen Gonzalo, 2 yıl geçmesine rağmen hala doktorları, avukatları ve ailesiyle görüşürülüyor.

24 Eylül'de Sirkeci Postahanesi önünde bir basın açıklaması yapan Yeni Demokrat Gençlik okulları, faşist Peru yönetimini protesto ettiler. 50 kişinin katıldığı basın açıklamasında; "Gonzalo'ya özgürlük" sloganı atıldı.

Karakolda yaşamaya hayır

Tunceli'nin Pertek ilçesine bağlı Pınarlar nahiyesindeki ilkokula atanan 3 öğretmen, devletin güvenlik sorunları nedeniyle karakolda yaşamaya razı olmadılar. Karakolda yaşamamak için tayinlerini Pertek'e aldırarak 3 öğretmenine yerine gelen 2 öğretmene de karakolda kalma zorunluluğuna dayanamayarak, 23 Eylül günü köyü terkettiler. Hiçbir öğretmen karakolda kalmayı kabul etmediği Pınarlar ilkokulu kapandı.

Devlet halen Kürdistan'daki askeri karakolların "güvenli" yerler olduğu düşünüyor ama anlaşılan öğretmenler devletle aynı görüşte değiller.

Devlet Dersim'i yakıyor

Botan'dan, Amed'den sonra devlet saldırıları şemdi de çabanbaşı olarak görülen Dersim'de yoğunlaştı. Kürt köyleri birbirini ardına yakılarak, evler yıkılıyor, köylüler işkence-ler eşliğinde diğer bölgelere göçe zorlanıyor. Son haftalarda Dersim ve çevresindeki onlarca köy devlet güçlerince boşaltılarak yakıldı. Yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre saldırıların Ovacık ve Hozat bölgelerinde yoğunlaşan devlet güçleri Ovacık in Mercan muntakasındaki bütün köyleri yakıyor. **Mollaaliler**, **Eğrikavak** (Mamle), **Kakber** (Buzlutepe) köyü, **Yaziören** ve **Gökkuşluğu** mezarları, **Tepsilli** (Mikuki), **Kuşluca** (Deresemkul), **Bilgeç** (Bilgez), **Elgazi** (Yelkazi), **Halıtpınar** (Xalpinar), **Balamansur** mezarı, **Qozca köyü** ile bu köye bağlı kömler ve Kıra mezarı, **Hanusluğu** köyüne bağlı Kızılveren mezarı, **Bektaşlısuğu** ve **Gökkuşluğu** mezarları, **Yaziören**, **Yarımkaya**, **Şahverdi**, **Cevizlidere** (Merxo), **Karataş**, **Mercan**, **Burnak**, **Çat**, **Semkan** köyü ve bu köye bağlı **Mitikan** mezarı yakılan köy ve mezarlardan bazıları.

Yine Yayladere ve Nazimiye'de de yoğun operasyonlar yapan devlet güçleri, gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldü.

Bütün bu yaşananlar planlı bir devlet saldırısının sonuçlarıdır. Geçtiğimiz ay Tunceli'de Valinin başkanlığında Emniyet Müdürü'nün ve mülki amirlerin katıldığı toplantıda, Tunceli'de Emniyet Müdürü'nün İHD Şube yöneticilerini hedefleyen sözler serfettiği bunun ardından İHD Şube Sekreteri **Ali Ekber Kaya**'nın gözaltına alındığı biliniyor ve halen kendisinden haber alınmıyor. Gerillaya, demokrasi güçlerine ve sıradan halka saldırarak bir bütün toplumsal muhalefeti susturmak amacıyla yoğunlaştırılan saldırılar tüm pervasızlığıyla sürüyor.

Bölgeye 10 binden fazla asker yığan faşist diktatörlük, ikinci bir Dersim Katliamı yapmaya hazırlanıyor. Uçaklar ve helikopterlerle, bombalanan ormanlar alev alev yanıyor. Bölgeye giriş ve çıkışların yasaklandığını bildiren yerel kaynaklar 147 köyün kesin olarak yakılıp-yıkılarak boşaltılacağı kararının alındığını belirtiyorlar.

Evleri; eşyalarıyla birlikte yakılan köylüler, Ovacık ve Hozat ilçe merkezlerinde toplanıyorlar. Başka bölgelerde akrabaları olan köylüler oralara göç ederken açlık bekleyen yüzlerce köylü açlık ve salgın hastalık tehdidiyle yüz yüze bulunuyor.

Devlet yetkilileri, Dersim'e yönelik katliamcı saldırılarını açık açık savunarak "O bölgeler terör yuvasıdır. Uygulanan devlet politikasıdır" diyorlar. Bir TV muhabirine benzer içerikte cevap veren İçişleri Bakanı **Nahit Mentese**, "devlete kurşun sıkanlar cezasız kalmaz" diyerek yoksul köylüleri açık hedef olarak gördüklerini bir kez daha itiraf etti. Yıllardan beri gerillalara kucak açan Dersim dağlarını alevlere boğan devlet güçlerinin arazide yakaladıkları köylüleri soyundurarak işkence yaptıkları, para ve giysilerine el koydukları da gelen haberler arasında.

Özel timler birbirini vurdu

Kurtalan'ın Diriva köyüne giren bir grup gerilla, kendilerinden sonra köye giren özel timi fark edip köyden ayrılınca köyün içinde bulunan özel timleri korumak için dışarıda kalan başka bir özel tim grubu da köyde gerillanın olduğundan şüphelene-rek, köyü taramaya başladı. Karşılıklı açılan ateş sonucu, 4 özel tim mensubu öldü.

Moskova'da Kürt konferansı

ERNK, Bağımsız Devletler Topluluğu örgütünün çağrısı üzerine 24 Eylül '94'de, Moskova'da yaşayan Kürt'ler bir araya gelerek Brest Sinema Salonu'nda yerel konferanslarını gerçekleştirdiler. 100 civarında delegenin katıldığı konferansta 10 bin Kürt temsil ediliyordu.

Konferansa katılan delegeler Moskova'daki Kürtler'in asimile oluşturmaya ve ulusal bilincin nasıl yükseltilebileceğini tartıştılar.

Konferans sonunda 9 kişilik komite kuruldu. Bu komite aynı zamanda eski Sovyetler Birliği'ndeki genel konferansa da üye kabul edildi.

Bir hafta içerisinde 15 köy yakıldı

Geçtiğimiz günlerde Erzurum'da gerillalarla çıkan çatışmada 41 asker ve 1 kadimli yüzbaşının ölmesinin ardından devlet güçleri bölgede köy yakmalarına hız verdi.

Bir hafta içerisinde Bingöl'ün Yedisu, Kiğı ve Adaklı ilçelerinde, Dımık, Amek, Niko, Tizvaz, Ambar, Arık, Sevakt, Meksikan, Karer, İlbeyi, Şarik, İneka, Petek, Kaşmir ve Haküstan köyleri devlet güçleri tarafından yakıldı.

Devlet bölgede köyleri boşaltarak, yakarak, halkı sindirip gerillalarda halkın arasındaki ilişkisi yok etmeye çalışıyor.

Norveç'ten Türkiye'ye ambargo

Norveç'te uzun bir süredir üzerinde yoğunca tartışılan ve Türkiye'ye ambargo konulması yolundaki istekler artık somut bir ifade kazanıyor.

Hükümetteki sosyal demokrat Partili Ticaret Bakanı Grete Knutsen önümüzdeki çarşamba günü meclise bir karar tasarısı sunarak, resmen ambargonun oylanmasını sağlayacak.

Norveç hükümeti bu güne kadar Türkiye'ye yaptıkları Kürt halkına yapılan baskılar ve insan hakları ihlalleri konusundaki hiçbir uyarıların dikkate alınmadığını böylece bir ambargo kararının tartışmaya açıldığını söylediler.

DEP'liler Avrupalı parlamenterlerle görüştiler

Strasbourg'da çalışmalarına başlayan Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi toplantısını takip etmek için Strasbourg'a giden DEP milletvekillerinden Zübeyir Aydar ve Ali Yiğit Türkiye'de yaşanan ulusal baskı, antidemokratik uygulamalar, insan hakları ihlalleri ve DEP sorununa ilişkin bir dizi görüşmeler yaptılar.

Yunanistan Heyeti Başkanı **Korakas**, İspanya Avrupa Konseyi Başkan Yardımcısı **Cucu**, Portekiz Komünist Partisi'nden **Rodríguez** ve Danimarka Sosyal-Demokrat Partisi heyet başkanı **Ole Estensen**'le görüşen milletvekilleri İtalya heyeti ile görüş-tükten sonra basın açıklaması yapacaklar.

Görüşme yapılan bütün parlamenterler Kürt sorununu çözü-mü ve DEP milletvekillerinin serbest kalması için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını ve Kürt halkının mücadelesini haklı gördüklerini açıkladılar.

Bölgeye 10 binden fazla asker yığan faşist diktatörlük, ikinci bir Dersim Katliamı yapmaya hazırlanıyor. Uçaklar ve helikopterlerle, bombalanan ormanlar alev alev yanıyor. Bölgeye giriş ve çıkışların yasaklandığını bildiren yerel kaynaklar 147 köyün kesin olarak yakılıp-yıkılarak boşaltılacağı kararının alındığını belirtiyorlar.

İstanbul'daki Dersimliler, Dersim'deki vahşete karşı herkes sesini yükseltmelidir dediler.

Devlet yetkilileri, Dersim'e yönelik katliamcı saldırılarını açık açık savunarak "O bölgeler terör yuvasıdır. Uygulanan devlet politikasıdır" diyorlar. Bir TV muhabirine benzer içerikte cevap veren İçişleri Bakanı **Nahit Mentese**, "devlete kurşun sıkanlar cezasız kalmaz" diyerek yoksul köylüleri açık hedef olarak gördüklerini bir kez daha itiraf etti. Yıllardan beri gerillalara kucak açan Dersim dağlarını alevlere boğan devlet güçlerinin arazide yakaladıkları köylüleri soyundurarak işkence yaptıkları, para ve giysilerine el koydukları da gelen haberler arasında.

Dersim'e yönelik böylesine yoğun saldırılar yaşanırken pek çok çevreden ses çıkıyor. Medya olayı önce çarpıtarak verdi, şimdi ise kıyasından bile geçmiyor. Demokratik kamuyunda da yeterli bir duyarlılık olmadığı görülüyor. Köy yakma ve boşaltmalarını uzunca bir süre sessizce izleyen bölge SHP milletvekilleri ise halktan gelen yoğun tepki-den sonra sorunu siyasi bir pazar amacına dönüştürmeye çalışıyorlar. Buna rağmen mecliste bir duyarlılık oluşturamayan milletvekilleri, 10 ekimde SHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı **Murat Karayalçın**'la birlikte Dersim'e gideceklerini açıkladılar.

SHP'liler bu yolla atılan her bombanın, yakılan her evin sorumlusu ve suç ortağı oldukları gözlemeye çalışacaklar.

Dersim'deki yangın ve katliama çeşitli çevrelerden çıtız da olsa tepkiler geliyor. Aralarında; **Yeniğün Müzik Topluluğu**, **Hüseyin Aydın**, **Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi**, **Grup Munzur**, **Yüz Çiçek Tiyatro Topluluğu**, **MKM**, **Ferhat Tunç**, **Grup Kızırlamak**, **Mehmet Çetin**, **Çiçek Ayyıldız**, **Gülbahar**, **Nur Süer**, **Tunceller Derneği**, **Kayder**, **Fevzi Kurtuluş**, **Cemile Çakar**, **Çağdaş Sanat Atölyesi**, **Çağdaş Hukukçular Derneği**, **Avukat Kemal Yılmaz**, **İHD**, **Ozan Çağdaş**, **Haydar Bayar**, **Savaş Karşıları Derneği**, **Suna Aras**, **Vicdan Baykara**, **Ahuramazda**, **Seroranar**, **Genç Ekin Sanat Merkezi**, **Kemel Ressamlar Birliği**, **Beser Şahin**'in bulunduğu bir basın açıklamasıyla devlet saldırılarını protesto ederek, "Dersim halkının yanındayız" dediler.

İstanbul'da yaşayan Dersimliler de, Tunceli Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nde bir basın açıklaması yaparak, devlet güçlerinin son haftalarda Dersim ve çevresinde yürüttükleri operasyonlarda uyguladıkları vahşeti ve doğa tahribatını konuşarak, insanın diyen herkesi bu vahşete karşı seslerini yükseltmeye çağırıyorlar.

"İkinci bir '38 katliamı yaşıyoruz" diye başlayan basın açıklamasında, '38'den farklı olarak doğa da tahrip ediliyor" denildi. Dernek Genel Başkanı **Selman Yeşilgöz** tarafından okunan basın açıklamasında; "56 yıl önce başlayan 38 katliamı gözümüzün içine baka baka sanki eskik kalmış gibi, tarihsel bir intikam alınmasına tekrarlanıyor; halkımız katlediliyor, evler yakılıp yıkılıyor, ormanlar ateşler içerisinde yok ediliyor. Çeşitli senaryolar üretilerek bölgemize ikinci bir '38 vahşeti hazırlanıyor" denildi.

Basın açıklamasında ayrıca; "Büyükşehirlerde kendisini doğasever görenlerin Dersim'de ve tüm Kürdistan'da ormanların yakılması ve doğanın tahrip edilmesine karşısında sustukları ve gifte standart içerisinde oldukları" vurgulandı.

Dersim ve çevresindeki vahşeti kamuoyunun gizlemek için özel bir çaba içerisinde olan burjuva basın ve yayın organlarının da eleştirildiği basın açıklamasının sonunda vahşeti kamuoyuna duyurmak için sürekli eylem içerisinde olacakları belirtilerek herkesi kendilerine destek vermeye çağırıldı.

Binler katliamlara karşı haykırdı

ATILIM/KÖLN- 1 ekim günü Almanya'nın Köln kentinde "Türkiye ve Kürdistan'daki katliamlara, faşist devlet terörüne karşı mücadeleyi yükseltelim" adı altında bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş TKİH ve TKP/ML Hareketi'nin birliğine ifade eden MLKP-K, TDKP Almanya Örgütü, TKP/ML GYDB, Direniş Hareketi taraftarları, TKP/K, TDP taraftarları, DHP, Ekim YDB, MLSP/B'nin dışında TIKB ve Dev-Yol da destekleyici olarak katıldı.

Sabahın saat 9'undan itibaren Ebertplatz alanına akın eden kitle, saat 12'ye doğru yürüyüşe geçti. Çeşitli pankartların taşıdığı yürüyüşte "Birlik Kongresi'ni selamlıyoruz" TKİH-TKP/ML Hareketi, "Parti mücadeleyi yaşasın MLKP-K" MLKP-K imzalı pankartların taşıdığı gözlendi. Yürüyüş sırasında sık sık "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Kahrolsun faşist diktatörlük. Yaşasın partimiz MLKP'miz", "İşçiler partiyeye MLKP'ye", "Faşizme ölüm, halka özgürlük", "Yaşasın özgürlük, yaşasın sosyalizm" sloganları atıldı. Davul-zumanın eşlik ettiği MLKP-K korteji coşkulu bir şekilde yürüyüşüne devam ederken, Almanca ve Türkçe sloganlarla katliam ve devlet terörü bir kez daha kınanıyordu. 3 km'lik yürüyüşün ardından Dom Meydanı'na varıldı. Burada alana pankartlarıyla giren örgütler terip komitesince anonslarla selamlanırken, onları güçlü alkışlarıyla kitleler karşıladı. Miting devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı, saygı duruşunun ardından, terip komitesi adına bir konuşma metni okundu.

Konuşmada özette, Türkiye ve Kürdistan'daki katliamların, işkencelerin, gözaltında kayıpların teşhiri yapılarak; "Faşist devlet hareket alanını daraltıyor, haksız ve kirli savaş gün be gün boyutlandırıyor. Ölülerimizin üzerine bastırarak resimler çekiliyor, sokak infazları yaygınlaşıyor ve biz bunlara karşı kendimize, devrimci, ilerici, yurtsever diyorsak, sessiz kalmayalım. Halklarımızı devrime, halklarımızı sosyalizme götürülm" denildi. Konuşmacı konuşmasının sonunda, kitleye çağrı yaparak; katliamlara, faşist devlet terörüne sessiz kalmamaya gerektiğini, devrimci ve komünist örgütler olarak "ke-netlenin devrimin etrafında, kenetlenin sosyalist etrafında ve tüm eller kenetlenin" diyerek bir kez daha yürüyüşçüleri mücadeleye davet etti.

Yürüyüş boyunca TKİH ve TKP/ML Hareketi Birlik Kongresi Duyuru ve Çağrısı adı bildiriler dağıtıldı. Yürüyüş 4 bin kişilik bir katliam oldu. Bundan yaklaşık 1500 kişinin MLKP-K taraftarı olduğu belirtildi. Miting konuşmalarından sonra son bulurken, coşkulu kitle sokaklara akın etti.

Ayrıca Köln'de 2 Ekim'de DKÖ'lerin oluşturduğu platform öncülüğünde Deutsche Liga'nın (Almanya'da faşist bir örgüt) yapmak istediği parti kongresini engellemek ve protesto etmek için AGİF-DİDİF ve Alman Antifaşist örgütlerden oluşan komitenin yaptığı eylem sonucu, bu faşist irki partinin kongresini engelleme başarısını gösterdiler. Ancak bu başarıya karşın yığınların bu tür eylemliliklere ve faaliyetlere karşı duyar-sızlığı bir kez daha gözlemlendi. Özellikle göçmenleri daha bir ilgilendiren bu sorunda Almanlara oranla katılmaları daha düşüktü.

Burada dikkate alınması gereken bir yön de, faşistlerin uluslararası düzeydeki işi ve örgütlenmelerinin bir belirtisi olarak sözcük konusu kongreye Türkiye'li faşistler de davetliyd.

Akan kanı durduralım

ATILIM/İZMİR- Her gün onlarca insanın sokak ortasında katledilen, günlerce işkence-lerden geçiren, Kürt halkını toplama kamplarında Nazi Almanya'sında kullanılan yöntemlerle haps eden faşist diktatörlüğün, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini durdurabil-mek için en fazla kullandığı yöntemlerden biri de, emekçi Kürt halkının, köylerini yakarak göçe zorlamak oluyor.

18 Eylülde eski HEP Malazgirt İlçe Başkanı **Cemalettin Yöyler**'in evi saat 20.00 civarında boşaltıldıktan sonra, Malazgirt Jandarma Komutanlığı'na bağlı jandarmalar ve özel timlerle ateşe verilerek tamamen yakıldı.

Olayla ilgili İHD'de bir basın açıklaması yapan **Cemalettin Yöyler**, İzmir'de misafir bulunduğu bir dönemde Muş'un Malazgirt ilçesine bağlı **Xamk** (Dirimuşun) köyündeki evinin devlet güçleri tarafından yakıldığını söyledi.

Bir insan olarak, bir din adamı olarak, bunu bir ilkelik ve barbarlık olarak nitelendirip beliren **Yöyler**, "Bu özel bir savaşın 'kirli'liğidir' gızi ve kapalı bir 'jenosiddir'. Oysa bizim kafamızdaki insanlık, kutsal ve evrenselidir. Halkların kardeşliğidir. Ve yan yana yaşama düşüncesidir" dedi. Yöy-

ler, Maraş'ta, Antep'te, Çanakkale'de dedelerimiz çarpıştı. Binlerce şehit verdi. "Vurun Kürt uşağı vurun, bugün namus gündür" diye türküler söylendi. O gün için kardeşlik, bugün ise evlerimiz yakılmaktadır. Evlerimiz yanarken utansınlar. Halkların demokrasi talepleri, hiçbir zaman topla, tüfekle yok edilemezdir, dedikten sonra, işçilere, memurlara tüm emekçilere akan kan beraber durdurma çağrısında bulundu.

Cemalettin Yöyler, ayrıca 23 Eylül '94'de Malazgirt Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmek üzere, Karşıyaka Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Kayseri'de Kürtlere yoğun baskı

ATILIM/KAYSERİ- Kayseri'nin Sarız ve Pınarbaşı ilçelerinde yaşayan Kürtler devlet baskılarından uzun süredir paylarına düşeni almaktadırlar. Maraş'a sınır olan ve Binboğa dağlarının eteklerinde kurulu bulunan Sarız ve Pınarbaşı ilçelerinde Kürt, Çerkez, ağırlıklı olarak da Avşarlar yaşamaktadır. Kürt ulusal mücadelesinin yükselişi, bölgede yaşayan Kürtler'in ulusal bilincini geliştirirken özellikle Avşarlar'ın da devletin ve MHP'nin yönlendirmesi ile Türk milliyetçiliğinin etkisi altına giriyor olmasına neden oldu. Pınarbaşı'nda her yıl düzenlenen Dadaloğlu'nu anma şenlikleri Kürt düşmanlığının yapıldığı etkinliklere dönüşüyor. Pınarbaşı'nda '94 yerel seçimlerinde yönetime gelen MHP belediye imkanlarını Kürt düşmanlığı temelinde, Türk milliyetçiliğini geliştirmek için kullanıyor.

Temmuz ayında Pınarbaşı'nın Kırksrak köyü Kaman yaylasında üç PKK gerillasının jandarmalar tarafından ağır silahlarla katledilmesinin ardından, devletin ve MHP'nin

ölülerimizin üzerine bastırarak resimler çekiliyor, sokak infazları yaygınlaşıyor ve biz bunlara karşı kendimize, devrimci, ilerici, yurtsever diyorsak, sessiz kalmayalım. Halklarımızı devrime, halklarımızı sosyalizme götürülm" denildi. Konuşmacı konuşmasının sonunda, kitleye çağrı yaparak; katliamlara, faşist devlet terörüne sessiz kalmamaya gerektiğini, devrimci ve komünist örgütler olarak "ke-netlenin devrimin etrafında, kenetlenin sosyalist etrafında ve tüm eller kenetlenin" diyerek bir kez daha yürüyüşçüleri mücadeleye davet etti.

Yürüyüş boyunca TKİH ve TKP/ML Hareketi Birlik Kongresi Duyuru ve Çağrısı adı bildiriler dağıtıldı. Yürüyüş 4 bin kişilik bir katliam oldu. Bundan yaklaşık 1500 kişinin MLKP-K taraftarı olduğu belirtildi. Miting konuşmalarından sonra son bulurken, coşkulu kitle sokaklara akın etti.

Ayrıca Köln'de 2 Ekim'de DKÖ'lerin oluşturduğu platform öncülüğünde Deutsche Liga'nın (Almanya'da faşist bir örgüt) yapmak istediği parti kongresini engellemek ve protesto etmek için AGİF-DİDİF ve Alman Antifaşist örgütlerden oluşan komitenin yaptığı eylem sonucu, bu faşist irki partinin kongresini engelleme başarısını gösterdiler. Ancak bu başarıya karşın yığınların bu tür eylemliliklere ve faaliyetlere karşı duyar-sızlığı bir kez daha gözlemlendi. Özellikle göçmenleri daha bir ilgilendiren bu sorunda Almanlara oranla katılmaları daha düşüktü.

Burada dikkate alınması gereken bir yön de, faşistlerin uluslararası düzeydeki işi ve örgütlenmelerinin bir belirtisi olarak sözcük konusu kongreye Türkiye'li faşistler de davetliyd.

Serhıldan

Yanan ve yıkılan sadece Dersim mi?

Dersim, 1938'den bu yana kapsamlı bir saldırı ve katliamla karşı karşıya. Çünkü Dersim, tarihi boyunca zulme ve haksızlığa karşı mücadelesini sürdürüyor. Dersim sadece ulusal hareketin değil, antifaşist mücadelenin yükseldiği dönemde de devletin başlıca saldırı odağı oldu. Devlet, 1938 isyanını 60 bine yakın köylüyü katlederek bastırabilirdi. Sömürgeci; kadın, çocuk demeden kundaktaki bebeğe kadar vahşice katliama girişti. Yaktılar, yıktılar, bomba yağdırdılar, taş üstüne taş bırakmadılar. Yoksul köylüleri ve aşiret reislerini sürgüne yolladılar. Oysa Dersim'i gerçekte hiçbir zaman yok edemediler. Teslim alamadılar. Munzur nasıl dağlardan kaynaklıysa Dersimliler yeniden Munzur suyu gibi kaynadı ve çoğaldı. Dersim o gün bugün, özgürlüğün de kaynağı oldu. Bu nedenle her Dersim-li potansiyel suçlu görüldü, iş verildi, ev verildi, karakolda iki kat daha fazla işkence gördü.

Son günlerde Dersim'in feryadı duyuluyor. Dersim köyleri; "Gerillay dağlardan temizleme" adına yakılıyor, yıkılıyor ve bombalanıyor. Askerler bir uçtan girip, diğer uçtan çıkıyor.

Ulusal hareketin Botan'da serpilip gelişmesi, Botan'dan Dersim, Adıyaman, Erzincan, Malatya, Sivas, Antep, Elazığ illerine doğru kayması ve gerilla hareketinin de son aylarda bu ilde yoğunlaşması, PKK'nın bu hafta geliştirdiği taktik yönelim savaş bu alana taşıyan bir etken oldu. Yanı sıra devrimci ve komünistlerin bu alanda giriştiği gerilla eylemlerinde gözle görülür artış da bir diğer etkenidir.

Sömürgeci, Botan'ın kuşatma bu yıl üzerinde ulusal hareketin gelişmesini durdurmak ve hareketin bu alanda yaygınlaşmasını önlemek için sözkonusu hatta uzun bir süredir konulandı. PKK'nın Toroslara ve Karadeniz'e yönelmeçini açıklaması ile birlikte Botani kuşatmaya, bölgeyi tümüyle denetim altına almaya önem verdi. Dersim, bulunduğu stratejik nokta ve kitleleşme nedeniyle etkisiz kılınmalı ve boğulmalıydı. Diktatörlük bu hedeflerle bugün Dersim seferlerini düzenliyor.

Devlet, ulusal hareketin kitle temelini oluşturan kırılın tamamen insansızlaştırılması, gerillanın bu destekten yoksun bırakılması ve gerillaların altını boşaltılması taktiklerini izliyor. Buna Genelkurmay "Alan kontrolü" adını veriyor. Bunun anlamı kısaca şudur: Kitlelerin devlet kontrolü altında bulundurulması, yığınların terörize edilmesi yoluyla sindirilmesi, gerillanın her türlü kitleleşme ve lojistik desteğinin kesilmesi, dar bir çember içerisinde hapsedilerek tecrit ve imha edilmesidir.

Bu nedenle sömürgeci ellerindeki binlerce asker ve polis gücüne karşılık Bolu ve Kayseri Hava Indirme Tuğayı'na bağlı 10 bin askerı yığınlarını yanısıra çevre illerden asker sevkiyatını da tüm hızıyla sürdürüyorlar. Yıllardan beri sürdürdüğü ormanları ve dağları bombalayarak imha eden diktatörlük, şimdi de köylere daha yoğun bir saldırı gerçekleştiriyor. Katliam ve yıkımdan kaçanlara engel olmuyor, ancak göç etmesine de engel oluyor. Böylece Dersim'in acısı bir kat daha artıyor. Ona dayatılan, açlık, hastalık, evsiz ve yurtsuz, sefil bir yaşamdır.

Yaşanan tamamıyla bir vahşet olsa da tepki göstermesi gerekenler sessizliklerini koruyorlar. Oysa yanan sadece Dersim değil tarihiyle direnişçi, bugünüyle mücadelesi bir coğrafyadır. İşçi sınıfı katliamlara karşı suskunluk perdesini yırtmalıdır. Utanç zincirini parçalamalı onu insani görevlerinden almayan engelleri karşı mücadelemelidir. Sömürgeci faşist diktatörlüğün İçişleri Bakanı **N. Mentese**'nin ifade ettiği gibi köyleri gerillalar bombalayıyor, yakıyor, evleri yıkmıyor, ormanları yok etmiyor, mallarını talan etmiyor, kimyasal silah kullanmıyor. Kadınların ırzına geçmiyor, erkek ve kadınları işkence etmiyor. Oysa bütün bunları yapanlar faşist Türk devletidir.

Dersimliler tarihsel direnişçi geleneklerini kararlıca sürdürmek zorundadır. İlerici işçiler, sendikacı, aydın ve yazarlar ise bu utanç verici suskunluğu kabul etmemelidir. Yakılmak-yıkılmak istenen sadece köyler değil, iki halk arasındaki kardeşlik köprüsü ve dostluğudur. Yıkırmayalım.

Devlet Kürdistan'da halkı baltalarla doğruyor

Kürdistan'da devlet güçleri gerillalardan sonra sınır tanımayan vahşeti ve saldırganlığını, gerillalardan destek almamaları ve kendi saflarına geçmeleri için sivil halka karşı uygulamaya başladı. Devlet güçleri, operasyon bölgelerinde yakaladığı köylülere, yoğun işkenceler yapmakla kalmıyor; gözlerini oyuup, kulaklarını kesip, kafalarını ezdikten sonra ölülerini baltalarla parçalayarak, inanimaz vahşetle ağzın bir köpek gibi insanları sindirmeye çalışıyor. Öldürdüğü köylülerini cesetlerini yerleşim birimlerinin yakınlıklarına attıktan sonra da, gerillalar yapılmıştı diyerek, uyguladığı vahşeti gizlemeye çalışacak.

4 ekimde Lice'nin güneyinde 2 köylünün cesetleri bulundu. Bulunan cesetlerin göz, kulak ve burunlarının kesildiğini ve cesetlerin baltalarla parçalandığını gören köylüler; "İlk önceleri gerillaların cesetlerini parçalayarak, bize gözdağı vermek istemişlerdi, ancak sonuç alamadılar. Şimdi de yakaladıkları köylülere aynı şeyi yapıyorlar. Bu vahşettir. Bu vahşete karşı insanlık hareketine geçmelidir" dediler.

Öte yandan 2 ekimde devlet güçleri Kağızman'ın Değirmen köyünde bir operasyon sonrasında patlamaya hazır el bombalarını, gerillaların köye girme ihtimalini göz önünde tutarak belirgin yerlere bırakmalarından dolayı, oyun oynamaya çıkan bir çocuk bombayı eline aldıktan sonra bombanın patlamasıyla öldü.

Son zamanlarda devlet güçleri sık sık bu yöntemlere başvuruyor. Sağa sola bıraktıkları tuzaklı bombaların sivil halk zarar gördükçe, bu bombaları gerillaların bıraktığı şeklinde de propaganda yapıyor.

İnsanlık bu vahşeti kabullenmemeli!

Kısaca

Şehitkamil'de grev sürüyor

ATILIM/G.ANTEP-Şehitkamil Belediyesi'nde sekiz ay süren sözleşme anlaşmazlığı sonucu başlayan grev birinci ayı aştı. 1 Eylülde greve giden belediye işçileri grev sonrası belediyeye bağlı olan şebeke şirketinde çalışan temizlik işçileri hakkında araçları çalıştırarak, grev kırıcılığı yaptıkları gerekçesi ile dava açtılar.

29 Eylülde yapılan dava duruşmasında mahkeme heyeti; dava çokluğunu gerekçe göstererek duruşmayı 11 ekime erteledi.

Duruşmanın ertelenmesini protesto eden grevci işçiler, Adliye binasının yanındaki heykelin önünden belediyeye doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş esnasında iki kez polis barikatıyla karşılaştı. İşçi sendika omuz omuza sloganları attılar. Daha sonra her zaman oturup bekledikleri yer olan fuar parka geldiler.

İş isteyenlere coplu saldırı

ATILIM/ADANA- 29 Eylül günü Adana İş ve İşçi Bulma Kurumu önünde toplanan 100 kadar işsiz, ellerinde "Vergi soygununa son", "Sokağa, eyleme, genel greve", "Aç insan yaşar mı?", "Paralı eğitime son", "Kahrolsun emperyalizm", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "Herkes iş" yazılı dövizlerle slogan atarak yürüyüşe geçtiler. E-90 Karayolu'na doğru yürüyen kitleye polis, barikat kurduğu Dörtöl mevkiinde saldırıya geçti. Kitleyi acımasızca coplayan polis, işlerinde Atılım muhbirinin de bulunduğu 6 kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra gözaltına alınanların aileleri bir basın açıklaması düzenleyerek saldırıyı ve gözaltıları protesto ettiler. Gözaltına alınanlar 30 Eylülde serbest bırakıldı.

Hükümet, memurları aşağılamayı sürdürüyor

HABER MERKEZİ- Geçtiğimiz aylarda 217 bin liralık zam yaparak memurlarla alay eden ve yoğun protestolara neden olan hükümet, uyguladığı ücret politikasıyla emekçileri aşağılamayı sürdürüyor. Bakanlar Kurulu geçtiğimiz günlerde bazı işkollarında çalışan memurların fazla mesai ücretini 11 bin lira olarak açıkladı. Karayolları, Köy Hizmetleri, DSI ve PTT gibi kuruluşlarda çalışan memurları ilgilendiren bu ücret de 217 bin liralık zam gibi emekçi memurlar için onur kırıcıdır. Emekçi memurların bu onur kırıcı ücreti protesto etmeleri bekleniyor.

Direnişi ziyaret eden işçiye kıyım

HABER MERKEZİ- İstanbul Alibeyköy'deki Aras Kargo Aktarma Merkezi'nin yanında bulunan Çetin Giyim'de çalışan Aslan Çakır isimli bir işçi, Aras Kargo'nun önünde oturma eylemi yapan işçileri ziyaret ettiği için 22 Eylülde işten atıldı. İşçiler Çetin Giyim işverenin kendi işyerlerine de sendika girmesinden korktukları için Aslan Çakır'ı işten attığını söylüyorlar.

Yine sendikasızlaştırma

ATILIM/EDİRNE- Edirne'de bulunan Murat Yapı; tekstil işvereni... DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle 8 işçiyi Malatya'ya sürgün etti. Tekstil Sendikası TİS Daire Başkanı Hüseyin Kayabaş; "Yasalarda ve sözleşmelerde bu işçilerin belediye sınırlarına dahi çıkarılmayacağı halde işçilerin bölgeyi bir bölgeye gönderilmesi keyfi bir tutumdur" dedi.

Özelleştirme kılıcı işçinin tepesinde

İşçi kıyımını hızlandırmayı, KİT'lerin haraç-mezat işbirlikçi tekellere ve emperyalistlere peşkeş çekilmesini, talan ve yağmayı yasallaştırmayı amaçlayan özelleştirme yasa tasarısı, hükümet ve meclis gündemine geliyor.

Emperyalist sistemin gereği, 5 Nisan paketi ile birlikte başlayan, işçi ve emekçilere karşı doğrudan ideolojik, ekonomik, siyasal, toplumsal bir saldırı olarak dayatılan, işçi ve emekçileri, sömürülenleri teslim alma politikası olarak da tartışılan ve uygulamaya konulan özelleştirme, gündemi işgal etmeyi sürdürüyor. Hükümetin 5 Nisan paketi ile birlikte hazırladığı özelleştirme yasa tasarısı henüz parlamentodan geçmedi. Ancak kendisi halka ve emekçilere karşı bir saldırı ve aldatma odağı olan parlamentodan hiç geçmeyeceği anlamına da gelmiyor. Hükümet ortağı SHP, yine bir saldırı olan demokratikleşme paketi meclisten geçmezse, özelleştirme yasının meclisten geçmeyeceğini yineliyor. Karayollarının yasanın en geç 31 ekim tarihine kadar meclisten geçeceğini, "Ya çıkacak ya çıkacak" diyerek, Tansu Çiller'in izinde yürüdüğüne yemin billah ediyor. Sallantı içinde olan koalisyon hükümetinin devam etmesi için de demokratikleşme yasa tasarısının meclisten geçmesini şart koşuyor. Aslında sosyal demokratlar çıkardıkları boş gürtlüye ve yükselttikleri demagojiye rağmen, aldatıcı örtülerini atmış bulunuyorlar.

Özelleştirme yasa tasarısı özü itibarıyla, işçi kıyımını hızlandırmayı, KİT'leri haraç-mezat işbirlikçi tekellere ve emperyalistlere peşkeş çekmeyi, talan ve yağmayı yasal hale getirmeyi amaçlıyor.

Ancak yasa henüz çıkmadan hükümet 223 sayılı kanun hükmündeki karamnamede yapılan değişiklikler, KİT'leri, özelleştirme yasına çıkmasına icra veya haciz yoluyla satışını gerçekleştirmesini kolaylaştıran önlemlerini aldı. Bu nedenle yasa tasarısının çıkması veya çıkmaması çok şey değiştiremeyecektir. Karamname, satılacak KİT'lerin borçlu olmaları halinde bütün menkul ve gayrimenkullerinin haczini kolaylaştırıcı oluyor. Böylece özelleştirilecek KİT'lerin bütün mal varlıklarını ve diğer gelir kaynaklarını da satın alınacak.

Hükümetin özelleştirme yası çıkması durumunda asıl olarak almak istediği mesafe özelleştirmede

değil, özelleştirme ile ortaya çıkacak sorunları işçi sınıfına yöneltilerek saldırıları yasallaştırmadan başka bir anlam taşımayacak. Üstelik Kamu Ortaklığı İdaresi özelleştirme kapsamında alınan 8 kuruluşun hissesinin bir bölümünü veya tümünü satmış bulunuyor. Geriye kalan 7 KİT kuruluşunun Sümer Holding, SEK, EBK, YEMSAN, ORÜS, T. Denizcilik İşletmesi, Türkiye Geni Sanayi gibi KİT'lerin özelleştirilmemesinin nedeni,

işçi sınıfının ve emekçilerin bu KİT'lerin satışına karşı seslerini yükseltmiş olmalarıdır. Geriye kalan bazı kuruluşlar THY, PETKİM, TÜPRAŞ, Petrol Ofisi işletmelerinin plana şimdilik dahil edilmemesi işbirlikçi tekeli burjuvazinin elindeki sermayeyi bu alana aktarmaması ve kaynak yetersizliğinden ileri geliyor. Emekçilerin bu kuruluşların emperyalist sermayeye satılmasına tepki duymalarını göğüsleyemeyen hükümet, bu kuruluşları

şimdilik satmıyor. Ancak yasanın çıkması durumunda bu kuruluşları da emperyalist tekellere peşkeş çekmekten kaçınmayacak.

Özelleştirme yasa tasarısının, "İstihdam kaybına uğrayacak işçiler için hizmet sürelerine göre, değişen tutarlarda ve azami 240 gün (8 ay) ücret tutarına kadar iş kaybı tazminatı" ödemeyi öngörmesini karşılık, bunun asgari ücret üzerinden verileceğini düşünen aldatıcı bir masaldan ibaret olduğu açık-

tır. Hükümet en fazlasıyla, kıdem tazminatları yerine, geçici ve kısa süre "işsizlik sigortası" adı altında bir sus payı vermek istiyor. Üstelik bütün bunların zamana yatacağı da düşünülürse, bununla, işçi sınıfının uyanıklığını köreltme-yi ve ödemeleri çarçur etmeyi amaçlıyor.

Yasa tasarısı nereden bakılırsa bakılsın, işçi ve emekçilerin hak gaspını ve işten atılmaları mesrulaştırıyor. Kendi isteğiyle işten ay-

rılanlara yüzde 20 oranında tazminat ödenmesi yoluyla da işsizliği teşvik ediyor.

Tasarı, kamu bankalarında özelleştirmeyi birinci öncelikli hale getiriyor. Böylece tüm kamu bankaları özelleştirilmiş olacak. Hükümet ve usakları son zamanlarda ortaya çıkan Emlak Bankası yolsuzluğu ve soygununu, bankaların ve KİT'lerin özelleştirilmesini propaganda aracı haline getirdiler. İddialara göre, bankalar ve devlet teşekkülleri özel kuruluşlara ait ol-saymış, yolsuzluk olmayacak, toplum kirlenmeyecek, düzenin pislikleri olmayacakmış. Bu amaçla propaganda merkezleri hareket geçiriliyor. Böylece propagandacılar, geniş yığınların bilincini dumura uğratmaya, özelleştirme saldırısı için, işçi sınıfı ve toplumun beyinlerini teslim almaya ve onları hareketsiz bırakmaya çalışıyorlar. Oysa yolsuzluk ve pislik birkaç yöneticinin "kötü niyetli" olmasından kaynaklanmıyor. Emperyalizme bağlı geri kapitalist toplumun, kapitalizmin kendisinden ve doğasından kaynaklanıyor. Kapitalizm özü itibarıyla soyguncu ve sömürücüdür, asalaktır; toplumu bir bütün olarak boğan pisliğin çukurudur. Yönetici kişiler ve bürokratların pisliğinden değil, tersine kapitalizm çürüttüğü için yöneticileri de pisliğe ve yolsuzluğa boğuyor. Sistemin ele başları, kamu şirketlerinde ortaya çıkan her olumsuzluğu ideolojik saldırının dayanakları haline dönüştürmek yoluyla toplumsal teslimiyeti empoze ediyorlar.

Hükümetin aylardan beri yasa tasarısını hazırlamasına karşın yasa haline dönüştürmemesinin ölümlüki esas engel, koalisyon ortakları arasında ortaya çıkan olumsuzluklar değil; bilinçli bir tarzda halk yığınlarının özelleştirmeye olan tepkisini yumuşatma amacıdır.

İMF ve diğer emperyalist tekelin çıkarlarını savunan ve varlık nedeni bu olan koalisyon hükümeti giderayak özelleştirme yasını emekçi yığınların tepesinde son kılıç darbelerinden biri haline getirmek istiyor. İşçi sınıfına düşen de buna karşı daha güçlü ve daha örgütlü olarak mücadele etmektir.

Aras kargo direnişi 1. ayında

İşçi kıyımına karşı ve sendikal taleplerin kabul edilmesi için Aras Kargo işçilerinin 8 Eylülde başlattıkları direniş birinci ayında İstanbul ve İzmir'de oturma eylemi yapan işçiler, polis terörü ile karşılaşılıyor. 6 ekimde Kartal ve Bakırköy'de iki işçinin evini basan polis, işçileri gözaltına aldı.

Türkiye'nin en büyük kargo şirketleri arasında yer alan Aras Kargo'nun İstanbul ve İzmir şubelerinde son bir aydır oturma eylemi yapılıyor. Eylemi yapanlar, kargo şirketinin şubelerinde ve çeşitli bölümlerinde çalışan işçiler... Her gün işyerlerinin önüne gelip oturma eylemi yapan işçilerin talepleri, işe geri dönme ve sendikal hakların tanınması.

Son aylarda sendikal çalışma yürüten ve sendikada örgütlenen işçiler, işveren tarafından kıyım uğradılar. Kıyım terörü, temmuz ayında Ankara'da başladı. Ankara'da uzun süre direnen işçiler, direnişi 5 gün süren işgalle taçlandırdılar. Ardından Ankara'daki direniş destek veren İstanbul Aktarma Merkezi'nden 30, çeşitli şubelerden 40, İzmir'den de 15 işçi kıyım uğradı. Ancak işçiler bu kıyım terörüne boyun

eğmediler. İstanbul'da 8, İzmir'de ise 20 Eylülde başlayan direniş halen sürüyor. Alibeyköy Aktarma Merkezi ve çeşitli şubelerden atılan işçiler, halen çalıştıkları işyeri önünde oturma eylemi yapıyorlar.

İşe geri alınmak ve sendikal talepler için direnen işçiler, birçok kez polis terörü ile karşılaştılar. Gözaltına alındılar, tehdit edildiler. 1 ekimde direnişi ziyaret eden 20 kişi polis tarafından gözaltına alınıp 28 saat polis karakolunda tutuldu. İşçiler, yaptıkları bir basın açıklamasıyla polisin baskılarını protesto ettiler.

6 ekimde ise Kartal'da ve Bakırköy'de Fadime Akyol ve soyadını öğrenemediğimiz Bülent adlı işçilerin evlerini basan polis, bu işçileri gözaltına aldı. İşçiler yayına hazırladığımız sırada halen gözaltında tutuluyordu.

Belbeton işçisi, polis baskısına direniyor

ATILIM/ANKARA- Bilindiği gibi, daha önce Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Belbeton işyerinde 76 işçi kıyım uğramıştı ve bir direniş süreci yaşanmıştı. İşten atılan 15 işçinin ise 1 temmuzda toplu sözleşmesi yenilenmesi gerekirken, işverenin anlaşmaya bir türlü yanaşmamasından dolayı, 16 Eylül günü de greve gittiler.

Grevin başlamasıyla birlikte, polis saldırısıyla, oturma eylemin-

de olan işçiler işyerlerinin önünden atıldılar. Daha sonra işverenin içerideki malları çıkarma girişimini engel olmaya çalışan işçilere yine saldırı polis, temsilcileri gözaltına almak istedi. Fakat işçilerin müdahalesiyle serbest bırakıldı. Bunlarla yetinmeyen işveren, ardından da dışarıdan işçi çağırarak grevi kırmaya çalıştı.

5 ekimde, işvereni protesto etmek için Güven Park'ta basın

açıklaması yapmak isteyen işçiler polis tarafından engellenince, basın açıklaması TÜMTİS'te yapıldı. İşçiler adına konuşan Kristal-İş Genel Sekreteri Mustafa Bağçe, işverenin grev kırıcı tutumlarına değindikten sonra, "Belbeton işverenin demokrasi karşıtı tavırını protesto ediyor, kendisini hukuk dışı davranışlardan vazgeçmeye ve sendikamızla görüşmeye çağırıyoruz" dedi.

Sarı sendika gangsterlerinin acizliği

Türk-İş Disiplin Kurulu, sendikayı küçük düşürmekle suçladığı Harb-İş Sendikası'ndan sözlü savunma isteme kararı aldı. Yol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu şube Başkanı Ercan Atmaca'ya da kınama cezası veren Türk-İş, cezanın gerekçesi olarak Ercan Atmaca'nın basına yaptığı açıklamaları gösterdi. Hatırlanacağı gibi, Yol-İş Sendikası'nın 1 No'lu Şubesi'nin telefon ve faksla Türk-İş yönetimi tarafından kesilmiş. Son sendika gangsterleri bu tür aciz yöntemlerle sendikalara göz dağı vererek aktivitelelerini düşürmeye çalışıyor.

"Zonguldak Fotograf Grubu"

Zonguldak'ta ocaklar kapatılıyor

Tartışmalar ve açıklamalar süredursun; Zonguldak'ta ocaklar göz göre göre kapatılıyor. Burjuva medyadaki yazılı ve sözlü açıklamalar, ocakların kapatılmasının veya özelleştirilmesinin şimdilik tartışıldığı yanlışlığı verirken, son üç yılda üç ocak kapatıldı. Kireçlik Ocağı'nın 1992 yılında kapatılmasının ardından, 1993 yılında Dilaver, 1994 yılı ortalarında ise Çaydamar Ocağı kapatıldı. Fotoğrafta görülen ve "Nefeslik" olarak isimlendirilen baca ağı, nitelikli kömüre sahip olduğu belirtilen Kireçlik Ocağı'na ait. Ve şimdi "Nefeslik" girişi, çevrede toplanan fındık için koruma amaçlı olarak kullanılıyor. Sermaye düzeni Zonguldak'ı adım adım yok ediyor.

Fotoğraf, Zonguldak'ın geleceği için bir özet sanki.

Miras yedi ekonomisi

Sermaye, içinde bulunduğu ekonomik krizi değişik "ölemler"le, atlattırmaya çalışırken kriz azalmak bir yana daha da artıyor. Tasarruf gelmesiyle 5 Nisan'da gündeme gelen devlet harcamalarını kısma girişiminin ömrü her gün azalıyor. Tasarruf gelmesi, birkaç ek tesis iptali, birkaç lojmanın ya da ikinci makam otolarının satılmasıyla ömrünü tamamlıyor. Yıllık 250 trilyonluk bir maliyetle yürütülen kirli savaştan tasarruf edemeyen devlet, gözünü yanan iki lambadan birine, açık bırakılan musluklara dikti.

Harcamalar

Ay	Toplam
Şubat	52 trilyon TL
Mart	70 trilyon TL
Nisan	52 trilyon TL
Mayıs	52 trilyon TL
Haziran	60 trilyon TL
Temmuz	83 trilyon TL

Rakamlardan da anlaşılacağı gibi nisanın mu mu temmuza kadar yanmıştır. Harca-

Bir yanda tasarruf genelgesini öne sürerek, "ulusça milletçe" kemeri sıkılaşım diyenler yolsuzluklara, teşviklere milyarlar, trilyonlar dağıtıyor.

malar için gerekli parayı, Merkez Bankası Matbaasını çalıştırarak bulan ve bugüne kadar bu yöntemi kullanan devlet, yüksek enflasyon tehdidi altında kaldığı için para bulmanın eski, ama az kullanılan bir yöntemini seçerek iç borçlanmaya yöneldi. İlk çıktığı anda dövize olan talebi kendine çevirerek piyasadan para çekmeye çalışan hükümet, yüzde 200-300'den piyasaya bonolar sürdü. Daha önceleri de kullanılan bu yöntem son üç aydır görülmemiş bir biçimde işletiliyor. Eylül ayında taahhüt ettiği miktarı ödemek için ağustos ayında yine bono çıkaran devlet, batık ekonomiyi borçlanmayla sürdürüyor.

İç borç ödemesi

Ay	Toplam
Ekim	73 trilyon TL

Kasım	96 trilyon TL
Aralık	316 trilyon TL

Para bulma kaynağı olarak iç borçlanmaya ağırlık veren devlet, bunu içeride bir ölçüde başarırken, dışarıda durum farklıdır. Dış borç faizi ödeme takvimi ekim ayı sonunda başlatılacaktır. Emperyalist finans kurumları nezdinde kredi itibarı günden güne erirken, kredi alabileceği Dünya Bankası'nın kredi verme olasılığının oldukça düşük olduğu söyleniyor. Ekim ayında başlayacak olan dış borç ödemelerinin (70 milyar Dolar: 2,5 katrilyona yakın) yanında, burjuva iktisatçıların çok yakın bir zamanda bekledikleri devliasyon söylentisi, ekonomik kriz tartışmasının öntümüzdeki kış yeniden canlanacağını gösteriyor. Devlet şimdi-den ödeme takvimi için para bulma telaşın-

da. Amaç, şu ya da bu şekilde hedef para bulmak. Ne TL'nin istikrarı ne de bütçe rakamları, her şey bir yana, '94 tahmini bütçesi yılın ilk 7 ayında 55 trilyonluk açık vermiştir. 55 trilyon gibi görünen bu açık aslında daha da fazladır. Çünkü bu yıl devlet kasasına giren para miktarı geçen yıla göre yüzde 140'luk bir artış göstermiştir. Ve açık buna rağmen 55 trilyondur.

Bir yanda tasarruf genelgesini öne sürerek, "ulusça milletçe" kemeri sıkılaşım diyenler yolsuzluklara, teşviklere milyarlar, trilyonlar dağıtıyor. Emperyalist finans kurumları nezdinde sıkı takibe alınan hükümet, ekonomik krizi atlattırmak bir yana borç ve faizleriyle daha da batıyor. Ekonomik krizin faturasını emekçilere ödetmek için değişik yöntemler kullanılıyor. Dolaylı vergilerin oynuncak gibi kullanıldığı ekonomide şimdilerde revaçta olan tartışma altın borsası-altın bankası. Devlet artık kıyıda köşede kalmış "yastık altı altınlar" da göz dikiyor. Miras yedi sorumsuzluğuyla harcanan ülke zenginliğine karşılık emekçilere çöp vergisi düşüyor.

İşsizler ordusu büyüyor

Bir yandan "el altından" özelleştirme sürdürülürken diğer yandan işten atılanların rakamı 700 bini buldu. 5 Nisan'dan sonra işten çıkarılanlarla birlikte işsiz sayısı resmi rakamlara göre 7 milyona ulaştı. 20 milyonluk çalışabilir nüfusun içinde 7 milyon olarak gösterilen işsizlerin bu rakamdan daha da fazla olduğu biliniyor. Giderek küçülen, ekonomi ve piyasadaki dalgalanmalardan,

yararlanarak paradan para kazanmanın getirdiği ekonomik şişme, işsizliği daha da artacağını gösteriyor. İportacılığın, mev-simlik tarım işçiliği, sezonluk üretim yapan işletmeler, inşaat sektörü gibi gizli işsizlik kaynaklarını "çalışma" olarak gösteren devlet, işsiz sayısını en alt seviyelerde göstermeye çalışıyor.

Etibank uluslararası pazarda

Özelleştirme kapsamında yer alan KİT'lerden biri olan Etibank Bankacılık AO'na uluslararası pazarda alıcı aranıyor. IMF ve Dünya Bankası'nın ortak düzenlediği yıllık toplantı 3-6 ekim günlerinde Madrid'te yapılıyor. Toplantıya bir heyetle birlikte katılan Etibank Genel Müdürü sermaye sahipleriyle özel görüşmeler yaparak Etibank'a yeni sahip arıyor. Sözkonusu sektörün satışının öngörüldüğü bir de tanıtım broşürü düzenlenmiş durumda. IMF ve Dünya Bankası delegelerine dağıtılan

broşür İngilizce, "Bir özelleştirme deneyimi, Etibank Bankacılık AO." olarak adlandırılıyor. Broşür Etibank'ın kuruluşundan bu yana olan faaliyetlerini, yatırımlarını varlıklarını ve "karlılığını" anlatıyor. 18 trilyonluk mevduat hacmine sahip Etibank Bankacılık AO'nun yüzde 60'lık hissesi, blok satış yöntemiyle, bir kişi ya da kuruma satılması hedefleniyor. Özellikle Kürdistan'ın yeraltı zenginliklerini işleten Etibank, peşkeş çekilmek için alıcılara bekliyor.

Eğitim emekçileri paralı eğitimi protesto etti: Tahsildar değiliz

HABER MERKEZİ- İstanbul Kadıköy İskelesi'nde 6 ekim günü öğretmenler, veliler ve öğrencilerden oluşan yaklaşık 100 kişi bir basın açıklaması yaparak "Eğitime Katkı Payı" adıyla getirilen genelgeyi protesto ettiler.

Valilikçe her okula gönderilen ve kapılarına asılan "Eğitime Katkı Payı" ile zorunlu olarak öğrencilerden, yine öğretmenler aracılığıyla çeşitli miktarlarda para isteniyor. Üstelik bu uygulama Anayasa'nın 42. maddesine göre "İkögretim zorunlu ve devlet okullarında parasızdır" maddesi varken uygulanıyor.

Eğitimde özelleştirmenin alt yapısını kurmaya çalışan bu uygulamaya özellikle öğretmenler karşı çıkarak "Bizler eğitim emekçileri olarak; halkımız üzerinde oynanmaya çalışılan soygün ve sömürü anlayışına alet olmayacağız. Öğretmenler tahsildar değildir" dediler.

Basın açıklamasında "Eğitime katkı payına hayır", "Paralı eğitime hayır", "Eğitimin özelleştirilmesine hayır" sloganları atıldı.

IMF Madrid Toplantısı: Bir dolar dahi alamazsınız

Özelleştirme, halka açılma, karlılık türünden binbir yalanla uygulanan özelleştirme planı, IMF'yi tatmin etmedi. Özelleştirme konusunda hükümeti "çok yavaş" bulan IMF yetkilileri yine hükümeti sadece vaatle bulunmakla, özelleştirme yasa tasasını bir türlü kanunlaştırılmamakla eleştiriyor. IMF'nin devlet yetkililerine şu mesajı ağıttan iletildiği belirtiliyor: "Bütün bu saydığımız tedbirler uygulanmazsa ne IMF ne de Dünya Bankası, Türkiye'ye bir dolar dahi kredi vermez". Devletin kredi itibarı bu kadar düşüken, görüşmelere katılan Devlet Bakanı Aykon Doğan, her şeyin yolunda gittiğini vurguluyor. Ama bakanı bir

başka delege yalanlıyor: "Burnumuzdan fitil fitil getirdiler."

IMF kredi musluklarını açmak için kısa vadede üç şart koşuyor. 1-Daha güçlü bir hükümet. 2- Özelleştirmenin yasal düzenlemeye kavuşturulması ve devletin sürekli küçültülmesi. 3-Memur ve emekli maaşlarının düşürülmesi.

Yani emperyalist sistemin maliyesinin başı IMF, işçi ve emekçilere krizin yükünün daha fazla yıkılmasını istiyor; ulusal ve sınıfsal baskılara karşı, sermaye sınıfları arasında "iç barışı sağlamış" olan, dayanaklı hükümet istiyor. Bu istemin hedefi belli; DYP-SHP koalisyonu artık gitsin. Ne mi gel-sin? Onu da öntümüzdeki haftalarda göreceğiz.

IMF Madrid'te protesto edildi. "Başka Ruandalar istemiyoruz" sloganlarıyla bir temsil canlandırıldı.

"Dünya Öğretmenler Günü"nde eğitim emekçileri mücadeleye

HABER MERKEZİ- 5 Ekim "Dünya Öğretmenler Günü", başta Eğitim Enternasyonali olmak üzere tüm eğitim emekçileri kuruluşlarının, eğitim emekçilerinin ve mesleklerinin sorunlarını dile getirip çözüm için mücadele çağrılarını yaptıkları bir gündür.

UNESCO Genel Konferansı'nın 28 oturumunda birçok devlet ve öğretmenlik mesleğinin hükümetlerdışı örgütleri, bir dünya öğretmenler gününün ilanı dilek ve umutlarını dile getirmiş, bu öneri çoğunlukla onay görmüş, resmen tanındığı ülkelerde öğretmenlerin durumuna ilişkin 1966 UNESCO-ILO tavsiyesinin onaylandığı tarih olan 5 Ekim "Dünya Öğretmenler Günü" olarak kutlanmaktadır.

Eğit-Sen de, "Dünya Öğretmenler Günü"nde bir basın açıklaması yaparak eğitim emekçilerinin sorunlarını dile getirip, bunların çözümü için örgütlü mücadelenin zorunluluğu üzerinde durdu. Eğit-Sen Genel Başkanı İsmet Aktaş tarafından yapılan basın açıklamasında eğitim emekçilerinin en yakıcı sorununun ekonomik olduğu vurgulanarak, ek iş yapmak zorunda bırakılan eğitim emekçilerinin sayısının giderek arttığı, zamanlarının büyük bir

bölümünü mesleği ile ilgili olmayan işlere ayırdıkları için de mesleki araştırmalar yapmadıkları belirtildi. Eğitimin içeriğinin ve yönetiminin demokratik olmadığına da ifade edildiği basın açıklamasında ayrıca, son dönemlerde Kürdistan'da eğitim emekçilerine yönelik saldırıların arttığına, bunun da can güvenliğini ortadan kaldırdığına dikkat çekilerek "artık tüm dünyanın yüksek sesle konuştuğu ama ülkemiz insanlarının sorunu olan Kürt sorununu barışçı yollardan çözmek yerine şiddet ve askeri çözüm yollarını dayatmanın çözüm olmadığı kabul edilmelidir" denildi. İçişleri Bakanı'nın "Öğretmenlerin silahlandırılması" açıklamasına da değinilen basın açıklamasında, "öğretmenleri hedef haline getirmek anlamına gelen bu açıklama tam bir çingimlik. Bu, devletin öğretmen sorununa ve eğitime nasıl baktığını da açıkça ortaya koymuştur" denildi. Eğitimdeki özelleştirme çabalarının da eleştirildiği basın açıklamasının sonunda; "yıllardan beridir öğretmenlerin sorunlarının siyasal iktidarların iradesiyle değil, doğrudan öğretmenlerin örgütlü mücadelesiyle çözüleceği" ifade edildi.

Eğit-Sen Genel Başkanı İsmet Aktaş "Dünya Öğretmenler Günü"nde eğitim sistemini eleştirdi.

Fabrikadan Dünyaya

Kürt Adana'da kontra cinayeti protesto ve işçi Adana

Atılım'ın baştaki sayfalarında haberi yer alıyor: Devlet kontrgerilla usulü cinayetlerinden bir yenisini Adana'da ve yine Kürt yurtseverlerine karşı gerçekleştirdi. HADEP Adana İl Örgütü'nden Sefer Cerf ve Rebih Çabuk, yaşamlarını yitirdiler. 4 ekim günü yapılan cenaze töreni, kontrgerilla katliamları ve devletin Kürt halkına karşı giriştiği zulmü, protesto gösterisi olarak gerçekleşti. Gazetelerin değişik verilerine göre, 10 bin civarında bir kitlenin katıldığı protesto gösterisinden başka, şehitlerin yaşadığı mahallelerde esnaf, kepenk kapattı. Adana büromuzun geçtiği habere göre, gösteriye gözle görülür bir şekilde işçi yığınları ilgi göstermedi; gösteriye yalnızca bir grup belediye işçisi katıldı, onlar da HADEP tiyesii.

Gösteriye katılanlar sloganlarıyla kontrgerilla cinayetlerinin durmasını, kontrgerillanın dağıtılmasını, halkların kardeşliğini istiyorlar. Kürt yurtseverleri ve Kürt emekçiler konuşmalarıyla bu istemleri pekiştiriyorlar; devletin Kürt ulusal özgürlük mücadelesini bastırmayacağını, "Adana'nın boyun eğmeyeceği"ni vurguluyorlar. Çünkü Kürtlerin anayurtları Kürdistan, adı olmayan ama işgal altında bir ülke. Devlet; ordu, özel tümler yanında, Osmanlı'nın Hamidiye alayları benzeri korucu sü-rüleriyle, Kürt yurdunu dağı, taşı, tarla ve bağıyla bombalıyor; yakıyor, yıkıyor. İnsanlarını imha ediyor ve yerlerinden bin bir acıyla sürüyor. Bugünlerin gözde yangın yeri ise Dersim. Kürt kentlerinde, kontra cinayetleriyle, toplumun önde gelenleri, aydınları ve doğal önderleri yok ediliyor.

Olmayan demokrasinin bir oyunu olarak seçimler gündeme geliyor. Devlet, hem demokrasi gösterisi için HADEP'in ve zindandaki milletvekillerinin seçime girmesine yol açar gibi görünüyor, hem de HADEP'in seçim hezimetini için peşkeş kirli yöntemi devreye sokuyor. HADEP'ilerin kontra cinayetlerinin kurbanı olması bu yüzden. Saymakla bitmeyecek zulüm örnekleri, Kürt Adana'nın protestosunun nedeni ve yine istemlerinin kaynağı. Bu yüzden Kürt Adana, sokağa çıkıyor; özgürlük isteğini vurguluyor ve halaya durur gibi şehitlerini zılgıtlarla uğurluyor; "Adana boyun eğmeyecek" diyor.

Peki protestocular niye genellikle Kürt ve bu gelişmeler olurken işçi Adana ne yapıyor? Verilere göre sessizliğini koruyor.

Kürt, Arap, Türk, Boşnak sanayi ve tarım işçilerinin, aynı fabrikada tezgah tuttuğu; aynı tarlarda çapa salladığı Çukurova'nın merkezi, Adana. Çukurova, metropoller ve kırlarıyla Kürdistan'ın yamacında, batı ile doğu arasında bir köprü; ulusal hareketle, sınıfsal hareketin; sanayi proletaryasıyla tarım proletaryasının nüfus ve eylem olarak birleşme noktaları; üç bakımdan da stratejik bir mevzi.

12 Eylül öncesi ya da son yıllarda Adana'da, sermayeye karşı işçi sınıfının mücadelelerinde; devlete ve sivil faşist çetelere karşı işçi ve emekçi halkın mücadelelerinde de, genel bir birlik, yan yana yürüme gerçekleşmiştir.

Bunun yanında ulusal mücadelenin yükselişiyse birlikte, Adana'nın Kürt nüfusu hem süren göçle artmış, hem de hızlı bir şekilde siyasallaşmış ve Kürt Adana oluşmuştur. Ulusal mücadelenin, işçi Adana'nın yanı sıra, içinde oluşması, ulusal ve sınıfsal kavramın aynı hedefe birlikte vuruş yapma gücünü, olanagını artırdığı ve yolunu açtığı gibi; ulusal mücadelenin perspektifinin genişlemesini ve kaderini sınıfın kurtuluşuyla birleştirmesini de, kolaylaştırıcı olmuştur.

Ancak görülüyor ki, yarattığı büyük potansiyele rağmen, bu, pratik bir gerçekliğe dönüşemiyor. Bunun birinci nedeni, işçi hareketinin somut durumu. İşçi hareketi devrimcileşme ve siyasallaşma çizgisine, aynı zaman diliminde giremedi; bugün de giremiyor. Kürt Adana Newroz kutlamalarında esas olarak kendi başına ayağa kalkıyor; işçi Adana'yı demokratik platformda yanına alamıyor; yanına alabilmenin gereklerini yerine getiremiyor.

İşçi ve emekçi memur hareketleri, Kürt Adana'nın ileri ögelerini, işçi ve emekçi memur olan Kürtleri, eyleme çekse de, genel olarak, Kürt Adana'yı da yanına alamıyor. Böylece, işçi hareketi ve ulusal hareket aynı mekanda, aynı yollardan, dengesi olarak yürümeyi sürdürüyorlar. Bundan kazançlı çıkan da ortak düşman oluyor.

HADEP'lilere yönelen kontrgerilla cinayetlerinden yola çıkarsak, işçi Adana'nın hemen aklına, 1 Mayıs Taksim katliamı gelmeli. Devletin kontrgerilla kuvvetleri, 1977 yılında İstanbul-Taksim meydanında, 34 işçi, emekçi ve aydınını kanını aktı. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs hakkını, proleter Taksim'i elinden koparıp aldı. Arkasından kop-koyu 12 Eylül karanlığı geldi. Ve yine işçileri, işgal ettiği fabrikalardan, kurduğu grev çadırlarından söküp atan; işçi-genc yüzlerce insana işçence tezgahları kurdu; işçi Adana'ya büyük gözaltı, baskı ve terör uygulayan da aynı kuvvetti. İşbirlikçi sermayeye, Sabancılar, Karame-metlere, Paksoylara ucuz işgücü cenneti sağlayan da aynı kuvvetti.

Bugün yine toplu sözleşme farklarını ödemeyen, üç-beş kuruşluk ücret zamlarını yapmayan, taşeronlaştırma ve sendikasılaştırılmayı yürüten de aynı kuvvet. Üstelik, işçinin, emekçinin karşılığı ödenmeyen alınterinin en büyük dilimi ise Kürdistan'da, kirli, haksız bir savaş yürütmek için aktıran da aynı kuvvet. Devlet, işçi Adana'dan kestiğini/gaspettiğini, Kürt Adana'yı ezmek için kullanıyor.

Bütün yaşananların, ortadaki olguların, bizi getirdiği yer şu: İşçi Adana ile Kürt Adana, Sabancı Adana'ya karşı tek bir yumruk, tek bir barikat olmalıdır. Çünkü Sabancı Adana, rüşvet ve yolsuzluk, baskı ve terör, soykırımcı faşizm ve kontrgerilla ile karakterize olan devlet demektir. Sabancı Adana, işbirlikçi sermaye te-kellerinin ve büyük toprak sahiplerinin sömürü dünyası demektir.

Herkes, ayrı ayrı, kendi yolundan değil; Türk, Kürt, Arap, Boşnak bütün işçiler, emekçiler, hem ulusal ve hem sınıfsal kurtuluş, bir koldan bir yoldan yürümelidir; güç ve eylem birliği yapılmalıdır.

İşçi Adana, bütün toplumun öncüsü olan sınıfın parçasıdır. Tarihsel olarak, zulmün ve sömürün her çeşidine en önde karşı çıkmak, en önde savaşmak, bütün insanlığın kurtuluşu mücadelesini omuzlamak onun yükümlülüğündedir. İçinden geçtiğimiz süreçte Kürt Adana'nın yardımına koşmak, onun acil bir görevidir. Sermaye, devlet ve sendika ağalığı üçlüsüne karşı sınıf çıkarları için, iş ve emekçi işin kavgayı, özgürlük kavgasıyla birleştirmek zorundadır. Özgürlük kavgasının ayağ-ka kalkmış cephesinde, Kürt Adana duruyor. Kürt Adana'nın özgürlüğü için savaşmayan işçi Adana kendi özgürlüğünü de kazanamaz.

İşçi Denetimi Üzerine

4 Sistemin krizinin derinleştiği, kitle mücadelesinin yükseldiği, devrimci durumlarda sınıf mücadelesinin zenginliği, her zamanki yaşananların ötesinde yeni olgular, yeni mücadele ve örgüt biçimleri ortaya çıkarır ve tartışma gündemine getirir. Bunun sayısız tarihsel örneklerini görüyoruz.

4 Ekim Devrimi'nden sonra "İşçi denetimi" üzerine düşünen pek olmadı. Sosyalizmin kurulmasında bir yol olarak tasarlanan "İşçi denetimi"nin ömrü kısa oldu. Kapitalistlerin sabotajları, karşıdevrimci ayaklanmalar vs. dolayısıyla kapitalistler kovulup millileştirme hızlandı.

Hacay Yılmaz

Devrimci ve komünist yazınlarda, sınıf hareketine ilişkin kimi kavramlar, örgütsel normlar, dönem dönem çok yoğun olarak tartışılır. Pratikte ilişkilendirilmek istenen bu tartışmaların, pratik karşılığının fazla olmaması, tartışmayı bir yanıyla sınırlarken, bir yanıyla da tarihsel deneyler üzerinden yapılmaması kaçınılmazdır. Hatırlanacağı gibi, '89 "Bahar Eylemleri" günlerinde ve sonrasında "İşçi Komiteleri", "Fabrika Komiteleri" vb. üzerine yaygın bir tartışma yaşandı. Bunun önemli nedeni işçi hareketinin bu kendiliğinden hareketliliği (eylemliliği) içinde, bu örgütlenmelerin görülmesiydi. Ya da eylemliliğin bir ihtiyacı olarak önerilmesi.

Sistemin krizinin derinleştiği, kitle mücadelesinin yükseldiği, devrimci durumlarda sınıf mücadelesinin zenginliği, her zamanki yaşananların ötesinde yeni olgular, yeni mücadele ve örgüt biçimleri ortaya çıkarır ve tartışma gündemine getirir. Bunun sayısız tarihsel örneklerini görüyoruz. Kapitalizmin krizinin derinleştiği nokta, saldırısının da son sınırları oluyor. Sınıf buna hazırlıklı değilse, sistem kendi kanallarını açarak, yükü sınıfa ve halka fatura eder. Burada sınıf açısından korkunç bir yenilgi ve gerileme yaşanır. Sınıfın hazırlıklı olması, sermayenin yeni saldırı tedbirlerine karşı koyması demektir. Bu da, sınıfın ekonomik ve siyasal örgütlülüğü ve karşı koyuş programına sahip olmasını ya da hızla buna ulaşmasını koşullandırır.

Bugün kapitalist dünya, tarihinin en büyük krizlerinden birini yaşıyor. Bir düzlemde içtendir. Bu, bağımı ülkelerle dayatılan özelleştirme operasyonu ve emperyalist merkezlerde "bilimsel teknik gelişme"yle birlikte, yeni iş örgütlenmesi olarak kendini ortaya koyuyor. Kriz ve saldırı, tüm örgütlülüğü parçalayıcı, sendikasıztırmayı özendiren ve yığınsal işçi çıkarımını öneriyor. Kapitalist kalemler, bu saldırıların ideolojisini yapıyorlar. Motivasyonunu hazırlıyorlar, "alternatifin olmadığını" vaaz ediyorlar. Bu propagandaların karşısında, devrimci ve komünist yazın bulunuyor. Bir yandan kapitalist saldırıların teşhiri yapılırken, bir yandan yeni alternatifler tartışılıyor. Öneriler dillendiriliyor. Henüz yaygın olmasa da kimi öneriler dikkat çekiyor. Üzerinde durulması gerekiyor. Mücadele yaygınlaşmış keskinleştiğinde, sözkonusu önerilerin tartışılmasına oturtulabileceği büyük ihtimal oluyor.

Dikkat çeken bu önerilerin başında kimilerinin "İşçi Denetimi", kimilerinin "İşletmelerin demokratikleşmesi" olarak adlandırdığı, "İşçilerin yönetime katılması" geliyor. Bu yazımızda, bu önerilerin kimler tarafından içeriği nasıl doldurulacak getirildiğini girmeyeceğiz. Zaten bir anlamı da olmaz. Çünkü, öneri sahiplerinin kendileri de ayrıntılı olarak ortaya koymamışlardır. Düşüncelerini neredeyse satır aralarında birkaç cümleyle geçirmişlerdir. Dolayısıyla biz, bu kavramların tarihsel yaşantılarına ve yeni ifadeleri etkilere bakacağız. "İşçi denetimi", "İşçilerin yönetime katılması". Aslında bunlar ayrı ayrı anlam içeriyorlar. Bunlar tarihsel olarak, hem proletarya tarafından devrimci anlamda gündeme getirilmiş, hem de devrimci durumun düştüğü noktada, kapitalistlerin tarafından sınıf işbirliği ve kapitalist istikrarın devamı olarak savunulup uygulanmıştır. "İşçi denetimi"nin devrimci ele alınışı, giderek mülkiyetin sonlanması hedeflenen; kapitalistler buna, sistemi ekonomik ve siyasal anlamda tehdit etmeyecek bir yapısalıktaki kurulumlaştırmaya olarak bakılır. Kurumlaşmada işçi, kapitalist üretimin sorumluluğunu üstlendi, ona eklenildi. Onun tüm sonuçlarını savunması durumuna indirildi.

Şimdi tarihsel gelişime baktığımızda, öncelikle farklı olarak ilk defa üretimi toplumsallaştıran kapitalizmin tarihi, hem hızlı bir ekonomik büyüme, hem de ekonomik krizlerle anılmaktadır. Kriz, kapitalizmin ayrılmazlığı olduğunu kanıtlamıştır. Kapitalizmin sürekli krizlere girmesi, onun yapısından ileri gelmektedir. Kapitalist üretim karıdır, anarşistik, bir plan yoktur. Plan tutturamaz. Kapitalizmin krizleri, kısa ve uzun dalgalı olmak üzere ikiye ayrılır. Uzun dalgalı krizler de, sistemin bütün kanalları tıkanır, şiddetli çatışmalar hatta savaşlar kaçınılmaz olur. İşte "İşçi denetimi" de ilk defa böylesi bir koşulda gündeme gelmiştir. "İşçi denetimi" krizden derinleşip savaşlara yol açtığı, siyasal iktidarın sarsıldığı, kapitalistlerin denetimlerinin zayıfladığı ve proletaryanın atacağı geçişi bir koşulda doğmuştur. Proletarya, fabrikaları işgal etmiş, bir anlamda kendiliğinden de olsa, üretimin yönetimine el koymuştur. Bu durum ilk olarak 1. Dünya Savaşı ve izleyen (1914-1920) yıllarında oluşmuştur. İşçi denetimi bu yıllarda, Rusya'da (1917 Şubat Devrimi), Almanya'da, İtalya'da vs. meydana gelmiştir. Denetimi yürütenler, Rusya'da Sovyetler ve Fabrika komiteleri, Almanya'da İşçi Sovyetleri, İtalya'da Fabrika Komiteleri vs.'dir.

Olan şudur; uzun dalgalı ve şiddetle derinleşen krizini yaşayan kapitalist-emperyalistler yeni pazar arayışları sa-

İşçiler kendisi için sınıf olma bilincine eriştikleri anda sınıflar mücadelesinin gerçek öncüsü haline gelebilirler

vaşlarıyla dışta tüm insanlığa yönelmiş, içte de emekçilere ve proletaryaya saldırmıştır. Onların tüm haklarına yönelmişlerdir. Proletarya bu durumu kabullenmemiş, kapitalizmin merkezlerinde harekete geçmiştir. İşgallerle, direnişlerle tavır ortaya koymuştur. Gericiğin kalesi Rusya'da Çarlık okrasisi yıkılıp, devrim olurken, Almanya, İtalya vs. de fabrikalar işgal ediliyor, yönetimlerine el konuluyordu. İşte bu "İşçilerin denetimi" anlamına geliyordu. Merkezi iktidar ve mülkiyet henüz kapitalistlerin elindeydi. Böylece tarih sahnesine çıkan bu örnekler, artık sayısız yerlerde ve özellikle de 2. Dünya Savaşı yıllarında birçok ülkede tekrarlanacaktı.

"İşçi denetimi" fabrikalardan bir iktidar anlamına gelir. Bir yanda irtilen araçların mülkiyetini elinde tutan kapitalistler, öte yanda işçilerin kendi iktidar organlarına proletaryanın yönetimindeki iradesi vardır. Proletarya burada iradesini kapitalistlere zorla kabul ettirir. Bundandır ki, "İşçi denetimi" özü gereği durağan değil, geçici ve fiili bir durumu ifade eder. Burada ya proletarya hızla ilerleyecek, sermayenin siyasal iktidarını da sonlayıp kapitalistleri kovacak; ya da sermaye kendini toplayıp devrimci durum geri çekileceği ve proletaryanın "İşçi denetimi"ne, proletaryanın üretim üzerindeki iradesine son verecektir.

1. Dünya Savaşı ve izleyen yıllarda Rusya'da Şubat Devrimi, bolşeviklerin önderliğinde şanlı Ekim Devrimi'yle taçlandı. Proletarya yeni işçi-köylülük kapsayacak biçimde, yasal statülerle kurumlaştırılmıştır. İşte son zamanlarda meydana, Avrupa'nın merkezlerinde ise devrimci dalga geri çekildi. "İşçilerin işgalleri"ne son verildi. Buralardaki iktidar organlarını, işçi denetimi organlarının yerini sınıf işbirliği örgütlenmeleri aldı. İkinci Enternasyonal partileri ihanet etti ve bu duruma son verdi.

Proletaryanın yenilerle geri çekilmesi üzerine, kapitalistler ve sınıf işbirlikçileri tarafından tasarlanan örgütlenmeler, iktidar organlarını yerine geçirdiler; ya da iktidar organlarını buna dönüştürdüler. Kapitalistlerin ve onların sınıf içindeki işbirlikçilerinin yaptığı bu yeni düzenlemeler "Çalışma Konsülleri" olarak ifade edildi. "Konsüller", işletmelerdeki işçi temsilcilerinden oluşmakta, her üç yılda bir işçiler tarafından seçilmektedir. Sendikaların başlıca üyeleri, Endüstrinin her dalında, sözün o yönetimler ortak edilmek için tasarlanmıştır. 1945'lerden sonra Avrupa'nın tüm kapitalist merkezlerinde hızla yaygınlaştıran konsüllerden kapitalistlerin beklendikleri sonuçları:

"... Çalışma koşulları, fazla mesailer ve ücretler gibi konularda düşünceleri, önerileri getirmeleri... İşyeri düzeyinde refah programları düzenlemeleri, üretkenlik artmasını sağlayacak kooperasyon kuraları ve sonuç olarak da (patron işçi çatışmalarını önlemek...) (Endüstriyel Demokrasi, İker Belek, Sorun Yayınları)

Kapitalistler bu konsüllerle, proletaryanın tüm örgütlülüğünü, özellikle de, ulusal ölçekteki sendikal örgütlenmelerini parçalayıcı ve bölücü bir işlev de yüklemişlerdir. Konsüller böylece işyerlerinde sendikalar alternatif örgütlenmeler olarak konumlandırılmışlardır. Konsüllerin etkin olduğu işletmelerde, sendikal örgütlenme daha geri hatta yoktur. Bugün bu konsüller, Avrupa'nın bütün merkezlerinde milyonlarca işçiyi kapsayacak biçimde, yasal statülerle kurumlaştırılmıştır. İşte son zamanlarda meydana, Avrupa'nın merkezlerinde ise devrimci dalga geri çekildi. "İşçilerin işgalleri"ne son verildi. Buralardaki iktidar organlarını, işçi denetimi organlarının yerini sınıf işbirliği örgütlenmeleri aldı. İkinci Enternasyonal partileri ihanet etti ve bu duruma son verdi.

Proletaryanın yenilerle geri çekilmesi üzerine, kapitalistler ve sınıf işbirlikçileri tarafından tasarlanan örgütlenmeler, iktidar organlarını yerine geçirdiler; ya da iktidar organlarını buna dönüştürdüler. Kapitalistlerin ve onların sınıf içindeki işbirlikçilerinin yaptığı bu yeni düzenlemeler "Çalışma Konsülleri" olarak ifade edildi. "Konsüller", işletmelerdeki işçi temsilcilerinden oluşmakta, her üç yılda bir işçiler tarafından seçilmektedir. Sendikaların başlıca üyeleri, Endüstrinin her dalında, sözün o yönetimler ortak edilmek için tasarlanmıştır. 1945'lerden sonra Avrupa'nın tüm kapitalist merkezlerinde hızla yaygınlaştıran konsüllerden kapitalistlerin beklendikleri sonuçları:

"... Çalışma koşulları, fazla mesailer ve ücretler gibi konularda düşünceleri, önerileri getirmeleri... İşyeri düzeyinde refah programları düzenlemeleri, üretkenlik artmasını sağlayacak kooperasyon kuraları ve sonuç olarak da (patron işçi çatışmalarını önlemek...) (Endüstriyel Demokrasi, İker Belek, Sorun Yayınları)

Aydın Kitabı / İnceleme / Araştırma

Asılacak Adam: Aziz Nesin Aydınlar ve özgürlük mücadelesi

masi önemlidir.

Yine A. Nesin, 12 Eylül'ün temel kurumlarının biri olan YÖK'e alternatif bir bilim, eğitim kurumunu oluşturması çalışmaları öncülük etmiş; BİLAR böyle oluşmuştur. Nesin'in gazete çıkarmak, politik bir muhalefet kanalı açmak girişimleri de bu çerçevede olumlu eylemlerinden sayılmalıdır.

Aziz Nesin'in somut siyasal koşulları tutum takınmayı gerektirdiği bir sorunda, Kürt sorununda diki çıkışı bunlara eklenmelidir. İslamiyetin resmi devlet dini olduğu Türkiye'de, içinde gerici karşı duran materyalist bir aydınlar ve aydınların, şeriatçı faşizm ve genel olarak gericiğin hedefi olması doğaldır. Son yıllarda örgütlü olarak yükselen ve bugün iktidara oynayan şeriat güçlerinin toplumun bütün ilerici kesimlerini hedef alarak gerici halk hareketleri örgütlenmesi de, normal bir gelişme sayılmalıdır. Bu durum, ilk ciddi ifadesini Sivas'ta buldu. Devletin onayı ve gözetimi altında, Sivas'ta, içinde ünlü aydınların da bulunduğu 36 kişilik yakıldı. Gerici faşist hareketin baş hedefi Aziz Nesin'di, ama o tesadüf eseri kurtuldu. Demirtaş Ceyhan'ın mizahi bir şekilde ele aldığı olay, sonras gelişmeler bakımından tartışılması gereken, bir grup aydınları gericilerce kuşatılmışken, olayların içindeki "devlet", polis ve jandarma kuvvetleriyle kurtarıcı olarak beklemesi. Burada gözle görülür bir öngörüsüzlük, hatta aymazlık var. Bunun arkasında yatan temel gerçek, aydınların diğer büyük bir kitlenin, devlet olusunu hala kavramaması, burjuva sınıfların egemenlik aygıtı olan devletten kopması; devlet ve düzenin yanbanında kendilerini konumlandırmış olmalarıdır. Sermayenin yanında saf tutmayı reddetmiş olan aydınların konularını, onların özgürlük mücadelesindeki yerlerini de yarımlamak kılıyor.

Kitap nedeniyle tartışılmak istediğimiz asıl sorun bu. Aziz Nesin konumuz bakımından yalnızca bir örnek, dinci

Aziz Nesin'in ve kitapta bahsi geçen pek çok yazarın yazırlık serüvenleri, muhaliflik serüvenleriyle genellikle koşut. Birbirine koşut bu iki serüvenin belirgin çizgileri var. Öncelikle şu söylemler: Pek çoğu teorik olarak sömürüye dayalı kapitalist sisteme ve zorbalık düzenlerine karşı. Yani kurulu düzenle, düşünsel planda çatışma değil; devletle de pratik çatışmalara atması bir oluyor ve Aziz Nesin gibi bütün demokrasi geliyor umudundaki aydınlar, yalnızca hayal kırıklığı bekliyor; aynı zamanda koyu bir faşist baskı rüzgân. Onlar da bundan kendilerini düşen payı alıyorlar. Yalnızca o değil, Bayar-Menderes kliğini ve ona karşı hazırlanan darbe tetahşının kurmaylarına hazırlanan komplolar da uğruyorlar.

Umut ve coşkuyla karşıladıkları 27 Mayıs Darbesi olur, onlar övünür bekliyorlardı; ama, iktidara ele alanlar, Nesin'i yine hapse yollarlar. Bir içeride bir dışarda, yıllar akıp giderken Aziz Nesin ve aydınlar da kendilerini giderek yaygınlaşan demokratik ve antiemperyalist hareketin içinde ve etkisinde bulurlar.

70'li yıllar, özellikle 74 sonrasında aydınlar, demokratik örgütlenmelere girişirler. Türkiye Yazarlar Sendikası bunlardan biridir. Aziz Nesin bu sendikanın genel başkanlığını uzun süre yapar. Bu dönemde sosyalizm yandaşı Türk yazarlar, re-

vizyonist dünyanın da yardımıyla dünyaya daha çok açılırlar. Türkiye'de yazarların da dahil olduğu önemli bir aydın tabaka modern revizyonist TKP'nin yerini oluştururlar. Aziz Nesin ve diğerleri bu çerpeye yer almazlar da, başta Rusya'daki olmak üzere modern revizyonist partiler ve iktidarlar marksizim-leninizme ve sosyalizme ihanet eder, ulusal komünist hareketi darbeleyen, dünyada devrim cephesine saldırmaları onlar, pratikte mesafeli duruşlarına rağmen bu karşı devrimin cephesinin, sosyalizm ve marksizim-leninizm maskesini kabullemişlerdir. Bu da, aydınların bu mirhalklara devrime ve ezilen halklara karşı işledikleri suçlar karşısında sessizlikleriyle ortak olduğunu tanıtlar.

12 Eylül sonrasında aydınlar ya genel olarak ürkek, sessiz kalmışlar, ya da çok çizil bazı girişimlerde bulunmuşlardır. Aziz Nesin de bu kategorinin içinde sayılmalıdır ki, buna değinmiştir. Bugünlerde "düşünce suç" kavramı ve buna yüklenen burjuva liberal içerik, Türk aydınlarının düşüncesine ve hareket tarzına genel çerçevesini oluşturuyor. Onlar birkaç ünlü yazar ve sendikacı dışında kalan devrimci ve komünist, Kürt yurteseri yazar, yazışmaları müdürü, dergi ve gazete sahiplerini düşünce üretene ve yayanlar kategorisine pek sokmazlar. Devletin ve sermayenin bir kolu ya da doğrudan içindeki bir unsur gibi davrananlar için bu cenah zaten, "normal olmayan" "örgüt adamı" kategorisinde sayılır. Bizim sözünü ettiğimiz aydınlar ise, bu bakımdan "pasif izleyiciler" görünümlü verilir.

12 Eylül sonrasında aydınlar için denek taşı, Kürt ulusal sorunu oldu. Cumhuriyetin 70 yıllık sömürgeci politikalarına karşı duran, meşru bir hak olarak silahla direnme yoluyla ulusal özgürlüğü elde etmeye girişen Kürt ulusu ve devletin zulüm politikaları, özgürlükten ve eşitlikten yarı yarıya aydınlar için turnusol işlevi gördü.

Ulusal bağıldım ve gerilla savaşı, 70 yıllık cumhuriyetin bütün kurumlarıyla işleme hale getirmiş; buna karşılık faşist diktatörler 29. Şu dediği ayaklanmayı ezmek için, bütün vahşetini kusmaya girişmiştir. Bununla birlikte artık Kürdistan'ın ayrı bir ülke, ezilen bir ulus gerçekliği gıplak gözle görülür hale gelmiştir. Keza, aydınların "yakından ilgilendikleri" düşünce suçunun merkezine, Kürt ulusuna dair yasaklar gelip oturmuştur. Buradan bakılınca Kürt aydınlarındaki aydınlanma ve devlete/yasal düzene karşı yurteser tutum gelişmesine karşın, Türk aydınları, yazırlar, işi gereği bilime uğraşanlar, "suskun"luklarını, ancak en sivi örneklerle, ki o da oldukça çizil bir şekilde bozmuşlardır. Buna, bir grup aydınların Demokri Kurultayı girişimi, TMY'nin 8. maddesinden hapse giren yazarlar için demec, kimi siyasal cinayetlerin protestosu gibi durumlar örneği gösterilebilir. Bu dönemden 70'nden sonra uyanan ve korkutuyu yeni iki dev; Yaşar Kemal ve Aziz Nesin'den söz etmek gerekir.

Demirtaş Ceyhan'ın kitabına almadığı bir konudur bu. Aziz Nesin, Bulgaristan'dan büyük göçün ardından, devlet Cüdiyi yakıp boşaltmaya giriştiği zamanlarda, "Bulgaristan'da Türkler, Türkiye'de Kürtler" adıyla bir kitap çıkardı. Ezilen ulus konusunda Nesin'in ses vermesi demek olan kitap, içeriği nedeniyle aynı zamanda bu sesin ne kadar çizil olduğuna da gösteriyor. Geçmişte İsmail Beşikçi'yi ajan olarak suçlamasını ve '80'li yıllar boyunca İsmail Beşikçi'ye sahip çıkmasını da, bu çerpevede değerlendirilmelidir. Aziz Nesin, aydın olmanın günümüzdeki birinci işlevini açıkça ve cesaretle yüklenememiştir.

Ezilen ulus özgür olmadıkça, egemen ulusun halkı da özgür olamaz belgesinin, her gün her saat doğrulandığı ortamda, aydınların özgür olmasının da mümkün olmadığı tartışılıyor. Dahası, özgürlükten yana olmanın, düşünce özgürlüğü ve diğer temel insan hakları için mücadele etmenin, ıyeriye atılmama birincil belirtisi, birincil işi, Kürt ulusu sorunu karşısında devlete, sermaye, sömürgeci zulme, cepeden karşı durmak, ulusal özgürlüğünden yana olmaktır. Bütün Türk aydınlarının yaşadığı temel sorun da budur.

Türk aydınlarının; hem Kürt sorununda ve hem de genelde özgürlük mücadelesinin karşısın-

Kuruluş

Atılımı Yaşamak

Beklenen gün geldi. Komünistlerin beyin güçlerini, nicelik birimlerini, kısaca bütün imkanlarını aynı amaç uğruna birleştirdi. Uzun yıllar yürütülen devrimci bir iç kavga'nın ürünü olarak büyük bir görevi zaferle sonuçlandırmanın onuru ve coşkusunu yaşıyor komünistler. Bu devrimci gelişme Batı'da işçi sınıfı hareketi ve genel anlamda devrimci yükselişe koşut görünmesinde onun doğrudan bir sonucudur. Gelişmeler büyük sonucunun yanısıra önümüzdeki dönem görevlerini de kesinlikle zaferle taçlandıracağımızın güçlü verilerini sunuyor.

Artık her yönüyle daha güçlüydü. Yaşanan süreç-sınıf hareketine müdahale etmek ve sınıfın ve sürecin bir bütün öncülüğünü ele geçirmek, önderliğini yapmak için daha geniş olanaklara sahibiz. Birçok açıdan önemli avantajlar yakalamış durumdayız. Marksist-leninist saflarda coşku, kendi gücüne güven ve atılım isteği daha şimdiden kendisini açığa vuruyor. Bütün komünist kamuoyu bu süreçte bir şeyler katmanın heyecanı içinde görev bekliyor, iş bekliyor, çalışılmayı bekliyor.

Ancak tüm bunlar hiçbir komünistlerin artık daha kolay olacağı gibi düşüncelere yol açmamalı, atılımın zahmetsizce yapılması bile olmamalıdır. Politik mücadele sürecini, birbirine bağlı halkalardan oluşan zincirlerin oluşturduğu sonucuz bir süreç olarak algılamak, şimdiki komünistlerin işlerinin çok daha zor olduğunu, çünkü görevlerinin bugün daha da yüküldüğünü, devrim yapma ihtiyacının bir dizi yeni mücadele cephesinin açılması dayattığını ve bütün bunların sonucunda, önümüzdeki süreçte daha da sert ve amansız bir çatışma ortamına gireceğimizi rahatlıkla görebiliriz. Komünist hareketi büyüdü, birçok devrimci geleceğe umutla bakıyor, bunun sağladığı imkanlarla daha çok devrimci iş yapıyor. Kolaylığımız burada denebilir.

Her şeyden önce bu büyük görevleri başarmak ve daha iyi bir gelişme yakalayabilmek düşmanla tutuşacağımız dışı dış bir mücadeleden, ısrarlı ve militan bir mücadeleden sonucu olacaktır. Karşı devrimin en küçük hak arama eylemine pervasızca saldırması, önümüzdeki süreç, yapacağımız atılımın nasıl bir militanlığı gerektirdiğini açığa çıkarıyor. Bu bakımdan komünistler mücadelesinin zorunlu kıldığı militanlık ve politik savaşçılık düzeyini, komünist hareketin somut büyümesine bağlı olarak ele almalı ve yükseltmelidir.

İkincisi; önem bakımından birinci derecede rol oynayan komünistlerin önündeki görev, örgütsel çalışmanın başlıca alanlarının tümünde kendiliğindenliği karşı uzlaşmaz mücadeleyle hemen yükseltmektir. Çalışma alanlarının hepsinde daima sürecin düzenleyicisi olmak için, siyasal gelişmeleri zamanında anlamak, politika ve taktikler oluşturma alanından, kitle eylemleri alanından zamanında ve yüksek bir devrimci duyarlılıkla değerlendirilebilme alanına, kadro yetiştirme alanından kitle örgütlenmelerine mevlî geçirme alanına değin başlıca alanlarda sürecin peşinde koşan değil, süreci arkamız alan konuların yakalanmak, geçmiş bir görev olarak önümüzdedir. Bu geçmiş işi ve kapsamlı görevin başarılmaması marksist-leninist hareketin nitelik olarak atılım yapmasının somut ifadesi olacaktır. Tepeden tabana tüm kolektifler ve komünistler eğilerek hareket eden hızla kendiliğindenliği hata ve zaafırlar silip süpürmeye başarılarsa, atılımı gerçekleştirmek kolaylaşır. Bu, atılımın komünist çalışmanın niteliği ve tarzında başlaması gerektiği ve başlayacağını gösteriyor.

Koşullar, Batı'da yalnızca faşist kontrgerilla terörü biçimindeki saldırılar püskürtmek bakımından değil, işçi sınıfının değişik bölgelerinde kırılmaları zamanında anlamak ve onları birleştirerek, gençlik hareketinde ve diğer emekçi kesimlerin hareketindeki devrimci sığrama zayıflığını aşılması için yoğun, yaygın ve bedeller ödemesi gerektiren zorlu bir mücadelesinin ihtiyaçlarını karşılayan bir dinamizm, yaratıcılık ve büyük atımlılığın dayatıyor.

Birliğin getirdiği yüksek moral, güçlü atılım isteğini ve genişleyen olanakları; birçok bakımdan iyi düşünülmüş pratik bir çalışma planı çerçevesinde hızla sürece sokulmalı ve devir yaptırılmalıdır. O zaman artan olanaklarımız süratle kendisini yeniden üreten canlı "değerler" haline getirebiliriz. Bu yolla atılım soyut bir özlüm ve dilek olmaktan kurtulur.

Bu bakımdan hemen önümüzdeki -örneğin 6 aylık- kısa sürede, önemli güncel siyasal görevlere dinamik ve yaratıcı bir müdahale çalışması, birlikte doğan olanak ve ruh haline atılma dönüştürmede harekete geçirci trampler rolünü oynayacaktır. Bu nedenle merkezi ve yerel planda önem taşıyan siyasal müdahale, kampanya ve kitle eylemi olanakları yüksek bir devrimci duyarlılık, aktif bir çalışmaya değerlendirilmelidir.

Başlangıç hızı buradan alınır ve bu zemine içine diğer alanlarda durağanlığı etkilere karşı güçlü bir mücadele yürütülürse o zaman çalışmamız nitelik ve tarzında atılım gerçekleşir. Bu zorlu; ama geliştirici hedef başarılarsa, önceden tahmin ettiğimizden de büyük başarıların, büyük olanakların söktün edip gelmeye başladığı görülecek, atılım öze nitelik, ardından geniş bir siyasal etki olarak yaşanacaktır. Zira politikada ikinin kere iki dört değil, yüz yapması bile mümkündür.

Söylemler ve beklentilerimiz devrimci uyumu elde etmek açısından, birliğin olanaklarını ve yüksek devrimci coşkusunu, devrimci bir atılıma dönüştürmek için komünistler zorlu öncü görevleri başarmak için ıleri atılmalıdır.

daki çalılıkların, birbirine bağlı birbirini koşullayan, bir genel ve tarihsel, diğeri özel ve yerel iki nedeni var.

Öncelikle Türk aydınları, Osmanlı İmparatorluğu'nun yansömürgeleşmesinin de tarihi olan ve Batı'daki aydınlanma çağından yüzü sonra başlayan, yarım yamalak, çarpık aydınlanma geleneğinin sürdürücüleri'dir. Yani bu aydın kuşağı feodalizm karşı çağı açan, ilerici kapitalizmin düşünsel oluşumuna katılmış bir geleneğe sahip değillerdir. Dolayısıyla burjuva aydın şekillenmeleri de yarım yamalaklardır.

Osmanlıdan Türkiye Cumhuriyeti'ne geçiş, güçlü halkçı bir burjuva devriminin ürünü olmadı, güçlü bir antiemperyalist özelliği olan, üst tabaka devrimi olarak kalmıştır. Türk aydınları bu durumda fazlaca bir "aydınlanma"ya uğrayamamışlar ve aydınlanma işlevine soyunamamışlardır. Dahası bu aydın kuşağı Osmanlı'ya karşı Cumhuriyet'in, ve kemalizmin aydınlarıdır. Genelikleşlevleri, Cumhuriyet'in korunması ve kemalizmin savunulması olmuştur. Nitelik anlamı daha çok Atatürkçülük adıyla ortaya çıkıp da, "kemalizmi iğdi edenler"le "cumhuriyeti kollayanlar"la çatışmışlar; siyasi iktidarlarını muhalifler olarak, genelde devletçi ve Misak-ı Milli'de çizgide kalmışlardır.

Türk aydınları, geç kalmış burjuva aydınlar olarak, Cumhuriyet ve kemalizme endeksli oldukları. Yani onların aydınlanma düzeyleri, onları buradan konaklatır. Bu durumlanıyla, yüzölçümü dünyayı değiştiren Ekim devrimi ve yol açtığı değişimi algılaya ve ona karşı tutumlarını da koşulladı. Ekim devrimi ve proletaryanın sosyalizmi kurusuna tank olup, etkisi altına girtiler ama, düşünce ve hareket tarzları yine de yarımlı kalmaya mahkumdur. İnsanlığın altın çağı ütopiyasına özlemle sarıldılar, ama onun ölümlü açacak politika-ya karşımadılar; burjuva dünyadan ve devletten kesin bir kopuş sağlayamadıkları için, proleter savaşım cephesine de giremediler. Yani onları burjuva aydın özellikleri yanında, komünizmin ölküsü ve proletarya karşısındaki yandaşıllıkları da yarım yamalaklır. Cumhuriyet'in ve kemalizmin ürünü olmaları gibi özel ve yerel özellikleri bu genel özelliklerini tamamlıyor.

Özgürlük mücadelesindeki çizil konularının temelinde yatan gerçeklik buradadır; sorgulama buradan başlamalıdır.

Liseliler yeni döneme Kurultay projesiyle giriyor

A Demokratik Lise Kurultayı (DLK) olarak ifade ediliyor. Emekçi Kadınlar, Demokratik Üniversite, Demokrasi Kurultayları deneyleri, gözönüne alınarak oluşturulan proje lise alanının özgünlüğüne uyarlanıyor. DLK düşüncesini ortaya atıp, geliştiren kesim esas olarak Öğrenci Birlikleri'nde mücadele yürüten güçler.

HABER MERKEZİ: İstanbul'da, Eylül ayının başından bu yana, demokratik lise mücadelesi cephesinde önemli gelişmeler yaşanıyor. Bu gelişmelerin öne, '89-'90 yıllarından beri kavgayı büyüyen liselerin bir kesiminin yeni öğrenim yılına -bu kez- somut, planlı bir proje ile müdahale etme iradesiyle girmesinden kaynaklanıyor.

Söz konusu proje, Demokratik Lise Kurultayı (DLK) olarak ifade ediliyor. Emekçi Kadınlar, Demokratik Üniversite, Demokrasi Kurultayları deneyleri, gözönüne alınarak oluşturulan proje lise alanının özgünlüğüne uyarlanıyor.

DLK düşüncesini ortaya atıp,

geliştiren kesim esas olarak Öğrenci Birlikleri'nde mücadele yürüten güçler. Liseler açılmadan hazırlıklara başlayan DLK'nin mimarları, ÖB'lerde, ya da DÖB gibi farklı isimdeki demokratik lise örgütlenmelerinde mücadele eden liselilere projeyi açıklayıp, onu birlikte oluşturulmasını öncelikli görevleri arasına aldı. Bunun yanında tek tek ÖB'lerde ve İstanbul ÖB temsilcileri toplantı düzenleyerek, kurultay önerisini geniş kitlelere sunmayı; çalışmanın organizasyonuna yönelmeyi; kendi iç örgütlenmesini oturtmayı içine geçen görevler olarak saptadı.

Bu hedeflerle yola koyulan

DLK çalışanları, Özgür Gençlik, DÖB, DPG ve YDG arasında gerçekleştirilen bir toplantı düzenledi. Lise alanında GKB ve Yurtsever Gençlik adına, sorunun muhatabı olarak kabul edilecek temsilciler bulunamadı. Gençliğin Sesi dergisinin temsilcisi ise, kurultay düşüncesinin üstten oluşturulduğunu; liseli gençliği yukarıdan hazırlanmış formlarla gidilemeyeceğini, asil olarak hareketin tabandan (yani kendiliğinden) gelişmesi gerektiğini ilereterek, kurultay çalışmasına katılmayacağı mesajını verdi.

Kendi açısından tutarlı davranarak, projeyi oluşturmaya yönelik görüşmeye gerek olmadığını belirtti.

Sonuçta Özgür Gençlik, DÖB, DPG ve YDG arasında düzenlenen toplantıya, yalnızca Özgür Gençlik (ÖG) kurultay çalışmasına ilişkin ayrıntılı program ve planıyla katıldı. Daha sonra DPG, YDG ve ÖG başka bir toplantıda bir araya geldi. Ancak ortaklık anlamında net bir plan çıkmadı.

Kurultay projesini geniş kesimlere tanıtmaya yönelik olarak İstanbul'da bir merkezi, Anadolu ve Avrupa yakasında ayrı ayrı olmak üzere yapılan ÖB temsilcileri toplantılarına katılarak, kurultaya ilişkin öneri ve yaklaşımını sundu. DLK çalışanlarının planıyla çıkışın programın uygulanması için sürdü-

rülen bülten çalışmasında, içerik ve metinler onaylanarak, hazırlıkları tamamlandı. Bültenin ilk sayısının 10 ekimden önce çıkarılması hedefleniyor. Çalışmaların bu aşamasında gerek DLK çalışanlarının, gerekse kendi iradesinden bağımsız olarak gelişen nedenlerden dolayı sürece katılmayan Devrimci Yaşam dergisi okuru liseliler, kurultay planına tabi olacaklarını ve faaliyet yürütmeceklere belirterek pratik sürece katıldılar.

İçinde bulunduğumuz evrede, DLK çalışmaları birim ÖB'lerde tartışılıyor. Yaz döneminin ÖB'lerde yarattığı gevşeklik aşılabilmis değil. Bir toparlanma süreci yaşanıyor.

Toparlanma ise DLK'ya bağlı tarzda ele alınıyor. ÖB'lerin olmadığı okullarda, Kurultay Hazırlık Komiteleri oluşturma toplantıları yapılıyor.

Merkezi DLK Hazırlık Komitesine bağlı Basın-DKÖ Komisyonu bültenin 2. sayısında yayımlanmak üzere çeşitli DKÖ üyeleri, eğitim emekçileri vb. ile röportaj çalışmalarına başladı.

Ayrıca DLK çalışanları, bültenin sonraki sayıları için cezaevinde, yurtdışında bulunan aydınların eğitim sistemi ile ilgili yazı yazmalarını temin etmek için girişimlerini sürdürüyor. Kurultaya gözlemci statüsüyle davet etmek için Fransa

ÖB'leriyle yazışma, görüşme hazırlıkları tamamlandığını belirten DLK çalışanlarının girişimleri devam ediyor.

Tüm bunlar yapılırken, ÖB'ler İstanbul'un iki yakasında paralı eğitim sorunuyla ilgili paneller gerçekleştirdi. Yayına hazırladığımız günlerde, DLK planının bir parçası olan kurultay çalışmasının başladığını duyuran kitlesel basın açıklaması için gerekli hazırlıklar sürdürülüyordu. Öğrenciler, basın açıklamasına önemli bir işlev yüklediklerini ve kitlesel bir basın açıklamasının ilerideki çalışmalarını geliştirmeye yönelik bir eylem olabileceğini belirtiyorlar.

Paralı eğitime ve öğretmen yokluğuna karşı

İlkokullular eylemde

A Güzeltepe İlköğretim Okulu öğrencileri 30 Eylül'de velileriyle birlikte eylemdeydi. Derslerin boş geçmemesi için öğretmen ve okuyabilmek için parasız eğitim isteyen öğrenciler önce Milli Eğitim Müdürlüğü'ne daha sonra da İstanbul Valiliği'ne gittiler. Öğretmen isteyen öğrencilere Müdür Yardımcısı'nın cevabı; "Öğretmeni siz kendiniz bulun" oldu. Vali ise hiç görülmeyen bile okumak isteyen öğrencilerle. Öğretmen istemek için vali ile görüşmek isteyen öğrenciler, polis engeli ile karşılaştılar. Vali ile görüşemeyince eylem sona erdi. Ama şimdilik okuma hakkı kazanılınca dek mücadele sürecek.

HABER MERKEZİ: Yanlış okumadınız. Sadece üniversiteli, liseli öğrenciler değil, ilkokul öğrencileri de paralı eğitime, öğretmen yokluğunu protesto ediyorlar. Onlar da sokaklara dökülüp eylem yapıyorlar.

30 Eylül'de İstanbul Çağaloğlu'na yolu düşen ellerinde dövizlerle, paralı eğitime karşı sloganlar haykıran minik ilkokul öğrencileriyle karşılaştılar Milli Eğitim Müdürlüğü önünde. Eylemciler; Güzeltepe İlköğretim Okulu öğrencileriydi. Talepleri ise; okullarına öğretmen verilmesi ve eğitimin parasız olması..

2 bine yakın öğrencinin okuduğu Güzeltepe İlköğretim Okulu'nun ortaokul bölümünde sadece 3 öğretmen var. Bunun dışında bütün dersler boş geçiyor. Başka bir okula gidenler, burada yeterli eğitim alamadıkları için başarısız olup sınıfta kalıyorlar. Bütün bunlar yetmiyor muş gibi, "Eğitime Katkı Payı" adı altında öğrenci velileri soyulup, soğana çevriliyor.

Güzeltepe İlköğretim Okulu öğrencileri velileri ile birlikte, bu olumsuz koşulları düzel-

tilmesi için 30 Eylül'de eylem geçtiler. Sabah okulun önünde bir basın açıklaması yapıldı. Ancak okul müdürünün; "Bu sorunun muhatabı ben değilim. Milli Eğitim Müdürlüğü'ndür" demesi üzerine, arabalara binilip Çağaloğlu'daki Milli Eğitim Müdürlüğü önüne gidildi. Eylemci ilkokul öğrencilerini karşılarında gören müdür, toz olup kaçınca, müdür yardımcısı kaldı "muhatap" alınacak. Onunla görüşmeye giden 5 kişilik heyet; "öğretmen yok, öğretmenlerinizi kendiniz bulun" cevabı ile karşılaştınca, eylemcilerin hedefi İstanbul Valisi oldu. Ellerinde çeşitli dövizlerle, "Paralı eğitime hayır", "Öğretmen istiyoruz", "Paralar devlete öğretmen nerede" sloganlarını atarak, İstanbul Valiliği'nin önüne yürüdüler. Ne var ki eylem uzun sürmedi. Polisin engel olmasıyla beraber Valiliğin önünde sona erdi. Ancak bir öğrenci velisinin dediği gibi "şimdilik". Minik öğrencilerin dudaklarından ise şu sözcükler dökülüyordu: "Eylemimiz okuma hakkımızı kazanana kadar sürecek."

İlkokul öğrencileri, parasız eğitim için eylemde.

"Haracı kabul etmeyiz"

ATILIM/KARTAL- Kartal Lisesi öğrencisi olan bir grup, 5 ekimde bir basın açıklaması yaparak, eğitimin özelleştirilmesini ve toplanan 50-100 bin lira gibi paralarla öğrencilerin haraca bağlanmasını protesto ettiler.

"Bu yıl okulun açılmasıyla birlikte anne-babalarımız ve bizler daha okulun kapısından girer girmez, forma, kayıt parası, kitap, defter, servis parasıyla karşılaşıyoruz" denilen açıklamada ayrıca; "öğretmen-öğrenci ilişkisinin, piyasa ilişkisi mantığıyla düzenlenmesi onaylanamaz. Okulların su, elektrik, yakacak parasının, onarım giderlerinin karşılanmamasının sorumlusu ne öğretmenlerdir, ne de öğrencilerdir. Haracı kabul etmeyeceğiz" dediler.

İdare öğrenciyi polise teslim etti

ATILIM/MALATYA- 20 Eylül günü, Malatya Gazi Lisesi'nde, bildiri dağıtıldığı gerekçesiyle idare tarafından salıfta arama yapıldı. **Gökhan İmar** adlı bir öğrencinin, üzerinde yasal bir gazete broşürünün çıkması üzerine, idare öğrenciyi siyasi polise teslim etti. Polisin elinde yoğun işkeneye maruz kalan ve kendisine ajanlık teklif edilen Gökhan İmar, serbest bırakıldıktan sonra, İHD'ye gelerek basın açıklamasında bulundu. İmar, kendisine yapılan baskı ve işkenceleri protesto etti. Kamuoyunu duyarlı olmaya çağırarak, işkenceci polisler hakkında suç duyurusunda bulunacağını belirtti.

Öğrencilerden zorunlu bağış

ATILIM/İZMİR- İzmir Atatürk Sağlık Meslek Lisesi'nin faşist müdürü **Biröl Özarslan**, 30 Eylül'de MHP'li faşistlerin yaptığı "Vuslat Gecesi" için, öğrencilerden zorla para topladı. Yapılan gecede öğrenciler, Azerbaycan'dan getirilen ve salona bozkurt işaretleriyle giren, halk dansları topluluğunu, yaklaşık 2 saat boyunca izlemek zorunda bırakıldılar. Ülkücü faşistlerin ortada do-laştığı gecede, ayrıca faşist müdür, Ülkü Ocaklığıyla bağını belirten bir konuşma yapmaktan da geri durmadı.

Ekmeğimizin mücadelesini verelim

Biraz düzene ve bu düzendeki biz bayanlara seslenmek istiyorum.

21 yaşında bir ev kadınıyım. Beş yıllık tekstil işçisiyim. Evlendikten sonra işsiz kaldım. Tabii ki sorumlusu düzendir. Birçok kez iş aradım, evli olduğum için kendi branşım olan tekstil dalında bulunamadım. Bulduğum bazı işlerde çok komik bir ücretle "gel çalış" dediler. Verecekleri ücret çocuğumun süt parası bile değildi. Haftanın yedi gününü, sabahtan akşama kadar onlara ayırmamı istiyorlardı.

Şimdi soruyorum adil düzeni savunan adı düzencilere: Bayanım ve çalışmak zorundayım. Çocuğuma ve kendime bakamayacak durumdayken, iş bulamazken nasıl bir adil

düzen sunuyorsunuz? Halkımızın dini duygularını kullanarak "adil düzenciyiz" diyorsunuz. Kadını insan yerine koymayarak, aç bırakarak, çocukları kuru ekmeğe talim ettirerek, hangi adil düzeninizden bahsediyorsunuz?

Ve bizim duyarlı, hep boynu bükük halkımıza sesleniyorum: Adil düzen diye bizi kandıran ve işten atarak açlıkla yüz yüze bırakan, sözde işçiyi seven işverenin tek istek ve görevi, bizi her geçen gün daha açlığa, daha yoksulluğa itmek. Tüm kadınları boş tencerelerine bir şeyler pişirmesi için direnişe, hakkımızın, ekmeğimizin mücadelesini vermeye çağırıyoruz.

Gaziantep'ten bir okur

Emekçi Kadınlar Birliği Bülteni Çıktı

Eylül '94 tarihli 1. sayısıyla Emekçi Kadınlar Birliği Bülteni okurlarına merhaba dedi. Kendi tarihini; "Emekçi Kadınlar Bülteni, Emekçi Kadınlar Kurultayı, Emekçi Kadınlar Birliği...Hemen hemen iki yıllık bir süreç bu." diye tanımlayan Emekçi Kadınlar Birliği Bülteni, Sunu'da, bugüne kadar ortak çalışmaları ruhanı yerleştirmeye çalıştığını, bu bakımdan önemli bir gelenek olarak mücadele eden, çıkarları yerine kendi grupçu çıkarlarını baş köşeye oturtan ve ortak çabalarını, ürünleri üzerine oturmaya çalışan anlayışı eleştiriyor.

Başından beri mücadelenin her anında olma, işçi ve emekçi kadınları duyarlı kılma çabasını mütevazı olanakları, ancak iddialı bir pratikle yerine getirmeye çalışan Emekçi Kadınlar Birliği çalışanları; Bülten'in ilk yazısını 20 Temmuz eylemine ayırmış, "20 Temmuz Bir Başlangıç" başlığıyla, "Kadın erkek elele krizin yükünü reddetmek yeter mi" diyerek; işçi ve emekçi kadınları Emekçi Kadınlar Birliği'nde örgütlenmeye çağırıyor.

Belediye seçimlerinin ardından yerel yönetimleri ele geçiren Refahlı belediyelerin; kadın çalışanları işten atması ya da kadınları işlerini bırakmaya zorlayan yöntemlerini teşhir ederek bazı belediye çalışanlarıyla söyleşileri yer alıyor. Refahlı Gebze Belediyesi'nin işçi kıyımı terörüne karşı direnişte aktif yer alan kadınlarla yapılan söyleşinin bir cümlelik özeti; "Direnişte eksik olmadığımızı öğrendik"...

Her seçim öncesinde, yığınların oylarını kendi kanallarına aktırmak için vaadler yağırdan burjuva partilerinin en önemli aldatmacalarından biri de, gecekonduyu yapımları hızdandıran vaadler oluyor. Tabii sandıklar açılıp, oylar sayıldıktan sonra, zabıta, polis, asker işbirliğiyle yıkılır konular. "Yıkım Değil Konut İstiyoruz" başlığıyla gecekonduyu yıkılmaları anlatılıyor.

Burjuvazi, her ağzını açtığında Türk kadınına tamnan haklar, çağdaşlık üzerine demagojilerle kitleleri uyutmaya çalışıyor. Bülten'de memur kadınların doğum izninin doğum öncesi 3 hafta, doğum sonrası 6 ay ücretli, 2 yıl ücretsiz izin tasarısı yazısı "Demirel'den Kadınlara Veto" başlığıyla

yer alıyor. Sosyalist, devrimci, yurtsever basına yönelik saldırılardan EKBB'de gerek önceki süreçlerde, gerekse de ilk sayısında yine nasibini aldı. "Baskının Sömürülmesi Olduğu Yerde Direnmek Haktır" yazısı Bülten'in toplatma gerekçesi oldu. Yazıda, 11 temmuzda Urfa Kapalı Cezaevinde tutuklu bulunan Leyla Karaluk adındaki kadın tutukluya tecavüz edilmişliği teşhir ediliyor; baskı ve sömürüye karşı durmanın yolunun örgütlenmekten geçtiği belirtilerek işçi, emekçi, genç, aydın, ev emekçisi kadınların örgütlenme haklarını kullanmalarının zorunlu olduğu vurgulanıyor.

"EKBB Mücadelesinden Kopmuş Değilim" diyen EKBB eski sahibi ve yazışmaları müdürü ile yapılan röportajda; Cemile YÜRÜMEZ'in Emekçi Kadınlar Birliği'nde ortaya çıkan emekçilerle ilgili düşüncelerine yer veriliyor.

Yaz dönemi EKBB'li kadınların gelişim yoğun geçti. Her türlü baskı ve sömürüye kolera salgını eklendi. Susuzluktan en çok etkilenen işçi-emekçi sementleride yürütülen çalışmalar İSKİ önünde gerçekleştirilen kitlesel protesto eylemiyle sonuçlandı. Bülten yürütülen kampanyanın çıkarılan ve yapılan çalışmalarını okurlarına duyuruyor.

Ve yine yaz döneminde EKBB'li kadınların pratik çalışmalarında önemli bir ağırlığa sahip olan piknikler ve hazırlık sürecini anlatan yazılarla faaliyetler aktarılıyor.

Bülten'in önemli bir kısmında EKBB'nin diğer illerdeki etkinlikleri yer alıyor. Direniş ziyaretleri, Barış Haftası etkinlikleri, tiyatro gösterisi vb...

Bülten mütevazı, ancak iddialı oluşuyla emekçi kadınlar cephesinde tuttuğu mevziyi Emekçi Kadınlar Birliği Kültür ve Sanat Merkezi ile bütünleştirerek işçi, emekçi, genç, aydın, ev emekçisi kadınları birlikte çalışmaya, ortak üretmeye çağırıyor.

Eğitim alanında yabancı dil tartışması

A Yüksek Öğrenim Kurumu (YÖK), Türkçe eğitim veren, ama kısmen yabancı dil eğitimi de uygulamak isteyen üniversitelerin, bu talebini karşılamayı kararlaştırdığını açıklarken; Milli Eğitim Bakanlığı (MEB)'den, Anadolu liselerinde yabancı dil eğitimi kaldırma ve normal liselerde 1 yıllık ek İngilizce okutma zorunluluğu getirmeye hazırlanıyor.

Eğitim alanını düzenleyen iki gerici kurum olan YÖK ve MEB, yeni eğitim dönemine "yabancı dil tartışması"yla girdiler. Yükseköğrenim gençliğinin başına '80 darbesiyle beraber örülen YÖK gerici, "lisansüstü eğitimi teşvik etmek" amacıyla yabancı dil eğitimi "sınırlanacaklarını" açıkladı. YÖK Başkanı Mehmet Sağlam, 2 ekimde yaptığı basın toplantısında, kararın birkaç ay önce Üniversitelerarası Kurul'da alındığını, alt yapıyı olmadığı üniversitelerde yabancı dili kaldırmayı ve yabancı dil eğitimi YÖK'ün özel izni-ne tabi kılmasını kapsadığını, YÖK'ün ise yalnızca girişimleri onayladığını söyledi. Bilindiği gibi Üniversitelerarası Kurul, üniversite rektörlerinden ve üniversite senatolarının seçtiği üyelerden oluşan ve tamamen YÖK'in denetiminde bulunan bir kurum...

Alınan karara göre; sermayeye kalifiye eleman yetiştirmele görevli olan ODTÜ, Bilkent, Boğaziçi ve Koç dışında kalan üniversitelerde, yabancı dil eğitime sınır getiriliyor. Mehmet Sağlam, "Türkiye'nin sömürge olmadığını" ve kendi dilini bilim dili olarak geliştirmesi gerektiğini belirterek, kısmen yabancı dil eğitimi yapan üniversitelerde, bu duruma son vereceklerini açıkladı. Ama yalnızca Koç, Bilkent, ODTÜ, Boğaziçi'nde değil, tamamen yabancı dil eğitimi uygulayan üniversitelerde ya da bölümlere herhangi bir kısıtlama getirilmeyecek. Yani özel tekelin denetiminde olanlar başta gelmek üzere, birçok üniversite ve fakülte, Sağlam'ın ağzıyla Türkiye "sömürge" olmayı sürdürecektir.

Konuyla ilgili olarak yapılan tartışmalar, öğrencilere İngilizce öğretip öğretme sınırında daraltılmaya çalışıldı. Oysa karar İngilizce değil, bir bütün ve genel olarak yabancı dile sınırlama getiriyor. Adı açıklanmayan bir "üst düzey yetkili"nin basına yansıyan açıklamalarında, düzenleme-nin ileriye yönelik bir amaç taşıdığı anlamak olanaklıdır. "Yetkili", Arapça ve Kürtçe eğitim taleplerinin arttığını ve bu durumun MGK'yı rahatsız ettiğini ifade ederek; "Bu durumda başka bir kararın çıkması beklenebilir" diyor. Bu açıklamaları, değişik kesimler tarafından yapılan "Kürtçe eğitim talebinin önüne geçmenin yollarını sağlama almak istiyorlar" yorumu tamamlıyor.

Diğer yandan, ortaöğrenim gençliğini beharleyen eğitim sisteminin başında bulunan Milli Eğitim Bakanlığı da, benzer bir tartışmayı liseler için açtı. "Kredili sistem" in yarattığı karmaşa ve diğer karışıklıklar sürerken, gerici-faşist eğitim sisteminin çıkması, "yaz-boz" örneklerini bir yenisiyle çoğaltarak, derinleşiyor. Yapılan açıklamada, klasik liselerin dört yıl olarak düzenlenip, 1 yıl İngilizce hazırlık okutulacağı ve Anadolu Liseleri'nde "alt yapı yetersizliği nedeniyle" yabancı dil eğitime son verileceği belirtiliyor.

"Düşünce Özgürlüğü" sorunsalı

Haluk Gerger

Baştarafı 1. sayfa

Nihayet, insan hakları ihallerine karşı Avrupa'da çıkmaya başlayan eleştirel seslerin giderek yaptırımlara dönüşme eğilimi kamuoyunu daha da sarstı. Kürtlerin yükselen mücadelesi ve Kürt sorununun uluslararasılaşması, Batı'nın içindeki demokratik kamuoyunun dikkatlerini daha fazla Türkiye'ye çevirmeleri ve kendi hükümetlerini oralaradaki diri Kürt direnişisiyle birlikte, baskı altına almalan, emperyalizmi TC'yi 'kitabına uygun' davranmaya zorlama noktasına getirdi. Zaten, derin bir ekonomik/toplumsal bunalım ve 'yönetememe krizi' ile malul egemenlik/cephesi bu gelişmelerle daha da karıştı. Bu cephedeki Sosyal Demokrat ve düzen içi sosyalist kesim siyasal zeminlerini altlarından kaymakta olduğunun ayırına varınca "düşünce özgürlüğü" konusunda tartışma alanına girmek zorunda kaldı. Özgürlüklerin anamsız ve müseccel dağılması **Demirel** bile panik içinde Çankaya'da parti başkanlarıyla peş peşe "zirve toplantıları" yaptı. Majestelerinin sadık ikinci cumhuriyetçi muhafazetesi de olaya müdahil olmayı seçti. Nihayet, "Batı'ya rezil olmak"tan pek rahatsız olan medya da gelişmelere sessiz kalmayınca, özgürlük haysaleti egemenlerin kapısını çalmaya başladı.

"Düşünce özgürlüğü" de bir meta olunca, Türkiye pazarının tüm sefil ve müflis tüccarları, emperyalistler, sol kılıklı bezirgan oy avcılar, liberal maskeli numaracı cumhuriyetçiler, nasyonel sosyalistler, kemalistler, laikler, özelleştirme, sahte ulusal onurlar vb. sahneyi doldurdular.

Tabi Osmanlı'da oyun çok!.. Önce konu özünden koparılarak tartışılmaya başlandı. Temelinde Kürt sorunundaki inkarcı, imhacı ve tedhişçi Türkçü öze dayanan, günümüz konjonktüründe büyük ölçüde Kürt sorunu bağlamında ortaya çıkan "düşünce suçu", bu gerçekten soyutlanarak ele alındı. Böyle olunca da, asıl hastalıklar değil de, onun arazlarıyla hastayı oyalama ortaya çıktı. Şarlatan doktor, bu oyalamada da acemi kırdı. Beynindeki urdan başı ağrıyan hastaya aspirin bile değil, zehirli otlardan koca kan karışımını içiren sahteci lokman hekim gibi davranmaya kalktı egemenler.

Aldatmaca bu noktada da kalmadı. Dikkatler, bilinçli olarak, asyergin görünün tepesine, sadece 8. maddeye çekilmek ve onunla sınırlı tutulmak istendi. Kendilerine tüm barışçıl ve demokratik kanalları kapatılmış ve sayıları on binlerle ifade edilebilecek siyasal tutsaklar, "terör suçlusu" olarak tümüyle dışarda bırakıldılar. Düşüncenin sadece bireyler tarafından ifade edilmediği, örgütlü olarak anımlanarak, toplumsal bilince ve yaşama geçirilmesi en temel insan haklarıdır, örgütlülüğün vahşi cezaları çarpıtılması tartışma konusu bile olmadı.

Batı'ya karşı bir makay aldatmacası tartışılırken, fırsattan istifade, mevcut özgürlük durumunu daha da ağırlaştırılmak üzere hukuki akrobasisi de uygulamaya konuldu. 141-142 kalmırların uygulamasına konulan oyun bu kez de sahnelenmek istenmekte. "Düşünce özgürlüğü", talanın özgürleştirilmesi demek olan özelleştirmeye rehlin bırakılarak bir taşla baka nice kürtler vurulmak istendi. Hatta sahte sosyalistler, gelişmelerde, "Kürtlerin ve devrimcilerin emperyalizmi aleti olduğu" yönündeki komple teorilerine ve kendilerinin "antiemperyalistlikleri"ne kanıtlar bile buldular!

Milli Güvenlik Konseyi'nin talimatıyla emir-komuta zinciri içinde başlatılan komedi hala sürüyor. Düzen zoraki demokratikleşme maskeli görüntüsü ile çirkin, komik, sefil yüzünü aslında daha da gözler önüne seriyor...

Aslında şimdi, tecrit olmuş, kırık savaşın batağında umarsız kalmış, toplumsal beklentilerin en temel olanlarını dahi karşılamaktan aciz, bunalımı iflasa dönüşmüş düzene karşı bir sosyal duyarlılık yaratmanın, giderek, bunu devrimci, demokratik bir toplumsal bilince ve halk hareketliliğine dönüştürmenin tam zamanıdır. Bu görevin öncelikle devrimcilere, sosyalistlere, komünistlere ve Türkiye Devriminin stratejik müttefiki Kürt yurt-severlere düştüğü açıktır.

Yönetemeyen ve iflasın, çözümsüzlüğün, savaşın batağında çirpan egemenlerin en çok demokrasiden, halkın özgürlüğünden, katıldımın, aykırı ses ve eleştiriden korkması doğaldır. Bugün görüntüde de olsa sahte demokrasiye bile tahammül edememelerinin, en temel insan haklarını vahşice ihlal etmelerinin, Kürtlere karşı yoğunlaşan kıyıcılığın, işkencenin, gözaltında kaybolmaların, yargısız infazların, faili meçhul cinayetlerin artmasının, her tür faşist, militarist gelişmenin teşviki edilip ileriye bu yönde hazırlık yapılmasının ardından büyük bunalım yaşamaktadır. Bu umarsız bunalım, devrimcilerin önderliğinde halk güçlerinin devrimci/demokratik talepleriyle karşılanırsa, geleceği zaferle taçlandırılmak da mümkündür.

Düşünce suçu ile, düzenin iflası arasındaki organik bağ kavrandığı zaman, düşünce özgürlüğü için, mücadelenin gerekleri ve yönü de ortaya çıkar. Konu bu bağa dayanan geniş bir perspektif ve stratejik anlayışa ele alınırsa, sadece burjuvazinin ve emperyalizmin aldatmacaları teşhir edilmiş olmakla kalmıyacak, bir büyük atılımın parçası olması da sağlanır.

Ailesine yazdığı veda mektubunda, Don Kışot'a bir gönderme yaparak der ki; "Bir kez daha bacaklarının arasında Rocinante'nin kemikleri fırlamış sağrınları hissetmeye başladım. Yine elde kalkan yollara düşüyorum!" On yıl önce de yollara düşmüştür. "Çok daha bilinci olmayan dışında hiçbir şey değişmedi, marksizm anlayışım derinleşti ve netleşti. Özgürlük adına savaşlar için tek çözümlü yolun silahlı mücadeleye olduğuna inanıyorum. Ve bu inançma uygun olarak davranıyorum."

İnancına uygun davrandı, bir serüveni değildi. Nerede emperyalizme karşı mücadele varsa orada oldu. Kongo'ya gitti. Brezilya, Uruguay ve Arjantin'de mücadele koşullarını araştırdı. Sonuçta Bolivya'da gerilla mücadelesine girişti. Çocuklarına yazdığı veda mektubunda "Her zaman dünyanın herhangi bir yerinde herhangi bir kişiye yapılan haksızlığı iliklerinize değin hissedecek kadar duyarlı olunuz. Bu bir devrimcinin en güzel niteliğidir" diyor. Devrim atesini tutuşturmak istiyordu Latin Amerika'da. Küba Devrimi'nin savunmak açısından Latin Amerika ülkelerindeki devrimci hareketi geliştirmenin öneminde inaniyordu. Böylece devrim avcılarının yükselmesi ABD emperyalizminin gücünü dağıtacak ve zayıflatacağı. Vietnam Devrimi'nin yardım için ikinci bir cephe açılacağı. Tüm kiti-tayı dolaştırdı. Emperyalizmin silahla ele edilebileceğini inaniyordu. Bolivya'daki mücadeleyi Latin Amerika'nın öteki ülkelerine yayılmakla gecikmeyecek devrimci kurtuluş hareketinin bir parçası olarak görüyordu. Gerilla savaş yöntemini genelleme eğilimindeydi. "Andlar Amerika'nın Sierra Maestra'sı ve bu kıtanın uçsuz bucaksız bölgeleri emperyalist orduya karşı verilen, ölüm kalım savaşına sahne olacaktır" diyor.

Ernesto Che Guevara, Latin Amerika halklarının taşıdığı devrimci potansiyeli yü-

İşte düzenin özeti:**Baskı, Zulüm, Yolsuzluk**

HABER MERKEZİ- Ne hikmetse, herşey birkaç silahın patlamasıyla başladı. **Alaattin Çakıcı'nın** adamı olduğu iddia edilen **Davut Yıldız'ın**, **Engin Civan'ın** kurşunlaşmasının ardından bir-
den bir herkes mafya, rüşvet, komplo gibi konuların peşine düştü. **Alaattin Çakıcı**; ülkücü faşist bir mafya adamı. **Engin Civan** ise; **Özal** döneminin namı diğer "prens"lerinden biri. Aslında yaşananlar çok yeni şeyler değil. Sistemin kendisi sömürdü yağıma, talan ve spekülasyon gibi özelliklerin üzerinde yükseldiğinden benzer olaylar sıkça gündeme geliyor. Hiç uzaklara gitmeye gerek yok. **İLKSAAN**, **İSKİ**, **ASKI**, **Emlakbank** vb derken, benzer olaylar gündelik yaşamın birer parçası olarak görülür oldu. "Mali götürmek" her gün sıkça kullanılan bir deyim, bu yolla zengin olmak da başlı başına bir hayal oldu.

12 Eylül'ün askeri görünüşünü sivilleştirme için hükümete getirilen **Özal** ve **ANAP**, "Küçük Amerika Türkiye" projesini yaşama geçirmeye çalıştı. O zamana kadar Amerika'da sermaye sahiplerine hizmet eden bazı kişilere, "prens" namı verilerek, Türkiye'ye getirildiklerinden pek çok burjuva köşe yazarı bu olayı yeni bir "vizyon" olarak övüp desteklediler. Aynı isimlerin, şimdi o döneme göndermeler yaparak kinamaları ise, onların iki yüzünlüğünden başka bir şey değil. **Özal** döneminde özellikle köriklenen "Amerikalılaşmak", o kadar içselleştirildi ki, skandalların sonu da artık "gate"lerle biter oldu. İşte "Civangate"de bunlardan biri. Kırılı, kanlı ve sömürücü sistem kendini aklayabilmek için bazı kurban-

lar verdi. Açığa çıkan ilişkilerde görüldü ki, bu sistemde sağlam hiçbir şey kalmamış. Medyanın tam bir beyin yönlendirme görevi yaptığı bu dönemde, onların belirlediği gibi düşünmeye, anlat-

ortaya. Zaten bu yüzden medyadaki bu kampanyanın kısa bir süre sonra söneceğini söyleyebiliriz.

Son "skandallar"da gösterilmek istendiği gibi suçlular, soyguncu ve yolsuz olan

çözüm yolunun, sistemde bir altüst oluş yaşanması olduğu her geçen gün açığa çıkıyor.

Klikler arası çekişmelerin de bir ürünü olan bu son olayda **Semra Özal**'ından **Dündar Kılıç**'ına, **Selim Edes**'inden **Ahmet Özal**'ına varana değin bir takım insanların arşivini geçmesi, olayın hem geçmiş bir döneme hem de birkaç para basması ve zengine fatura edilerek, verili sistemin aklanması hedeflenmektedir. Daha önce kadar ABD'deki malvarlığı güncelleme tartışılan ve kendisi de aynı zamanda bir arsa spekülörü olan **Çiller**'in TV'lerden "Ulusa seslenmesi", peş peşe açılan "temiz eller" kampanyaları, hem bu amaca hizmet ediyor hem de sisteme manevra alanı sağlıyor.

Kredi yolsuzlukları, spekülasyon ve "haksız gelir" tamamen kapitalist sisteme has özellikler olduğundan **Emlakbank**, **İSKİ**, **ASKI**, **İLKSAAN** ve borsalarda yaşananlar da anlaşılır görünmektedir. **İSKİ**'de trilyonlara varan yolsuzluklar, olay **Göknel** çevresinde odaklaştırılarak sünen alet edildi. Son birkaç yılda, hakkında en az 100 dosya açılan **Emlakbank** olayı ise, **Civan** ön plana çıkarılarak gizlenmek isteniyor.

Bu sorunu bu kadar gündemde tutarak Kılıç savaşçı ve **Kürdistan'da geliştirilen katliamları** ve bunlar gibi bir takım yakıcı sorunları gündemden düşürmek isteyen sermaye çevrelerinin ve tüm kurumlarıyla batakta olan sistem; işçi, emekçi ve ezilen diğer toplumsal tabakalara verebileceği hiçbir şey yoktur. Sistem çürümüştür. Çözüm ise pırl pırl bir gelecek olan sosyalizmdir.

Kim ne dedi?

- * Üst düzey bir emniyet yetkilisi, "Büyük isimler var. Fırtınalar koparacak, büyük şeyler olacak".
- * Eski bir ülkücü olan **Davut Yıldız**; **Engin Civan'a** saldırıyor, **Alaattin Çakıcı'nın** emriyle gerçekleştirildiğini söyledi.
- * **Uğur Çakıcı** ifade vermeye gelirken: "Hırsızlık yaptıklarını inkar ediyorlar".
- * **Civan** olayında, **Edes**'in avukatı **Mühittin Yüzük**, "müvekkilinin komisyon adı altında rüşvet verdiğini" söyledi.
- * **Selim Edes**'in eşi, "**Dündar Kılıç**'ı arayan ben değilim" deyince, **Semra Özal** çok kızdı. **Özal**'ların avukatı, **Semra Edes** için: "Oyle kocanın karısından doğru söz mü bekleyebilirsiniz?" dedi.
- * **Selim Edes**, 5 milyon istediği **Engin Civan**'ın: "Belgen mi var?" demesi üzerine, "Rüşvetin belgesi mi olur, utan pezevenk" dedi.
- * **Dündar Kılıç**, "**Engin Civan**'ın vurulmasından önce, **Semra** hanım beni 3 kere arayarak **Engin**'le oğlu arasındaki problemi çözmemi istedi" dedi.
- * **İstanbul Emniyet Müdürü Menziri**, **Çakıcı**'ya yakınları aracılığıyla; "Teslim olsun, silahlı geziyor, yoksa sonucuna katlanır".
- * Silahlı saldırıdan sonra "Bunu yapanlardan hesap soracağım" diye tehditlerde bulunan **Engin Civan**, ağır değiştirerek **Dündar Kılıç** ve damadı hakkında hiçbir şikayete bulunmadı.
- * **Emlakbank Müdürü Aydın Ayaydın**; "Her gün yeni şeyler öğreniyoruz, bugün yaptığımız son hesaba göre **Edes**'in bankamıza olan borcu 100 milyar dolardan üzerindedir."

maya zorlanıyoruz. İç içe geçmiş, sisteme has ilişkilerin hangisine el atılsa başka bir ilişki ve pislik çıkıyor

birkaç bürokrat değildir. Sistem kesin olarak suçu ve kirlidir? Temizlenmesi de olanaklı değildir. Tek geçerli

MLKP-K tanıtım çalışmalarını sürdürüyor

HABER MERKEZİ-TKİH ve **TKP/ML Hareketi'nin** "Birlik Kongresi"nin sonucu olarak **MLKP-K'nin** tanıtım çalışmaları sürüyor.

MLKP-K kuruluşunu kamuoyuna duyurmak amacıyla, bir dizi etkinlik ve tanıtım çalışması yürütüyor. Bu çalışmaların bir parçası olarak İstanbul Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda Dersimliler gecesinde katılan 1500 civarında bir kitleyle, **MLKP-K'yi** tanıtım çeşitli sloganlar atıldı. Gece boyunca "TKİH ve TKP/ML Hareketi Birleşti **MLKP-K** Kuruldu",

"Yaşasın **MLKP-K** Komünist Gençlik Örgütü" yazılarının yer aldığı üç adet pankart seyirciler arasında gezdirildi. Yine aynı gecede **MLKP-K'ya** ilişkin konuşmaların yapılarak, çağrı bildirilerinin dağıtıldığı da öğrenildi.

Ayrıca aynı çerçevede çeşitli bölgelerde İstanbul'da bombalı pankartların asıldığı bildirildi. Yanısıra **MLKP-K'nin** kuruluş tanıtımını amaçlayan birlerce afiş ve on binlerce kuruluş ve çağrı bildirgesinin dağıtıldığı, çok sayıda tanıtım toplantısının düzenlendiği de gelen haberler arasında.

Kuruluş zindanlarda da kutlandı

MLKP-K'nin kuruluşunu coşkuyla selamlayan kesimlerden biri de cezaevlerindeki komünist tutsaklarıdır. **MLKP-K'li** tutsakların buldukları cezaevlerinde kuruluşu çeşitli etkinliklerle kutladıkları öğrenildi. **Sağmalcılar Cezaevi**'nde ise kuruluş, diğer grupların da katıldığı coşuklu bir toplantıyla kutlandı. **MLKP-K'li** tutsaklar tarafından gazetemize gönderilen habere göre, saygı duruşu ve Enternasyonal Marşı'nın okunmasıyla başlayan kutlamanın, sürece ilişkin konuşmalarla aynı zamanda bir bilgilendirme toplantısına dönüştüğü bildirildi. Coşuklu halaylar süren kutlamanın, tutsakların kavgaya özlüm duyan duygularıyla sona erdiği öğrenildi.

Che: İnsan

rekten inancıyla Bolivya dağılarında öldü. Günlüğüne son satırlarını 7 Ekim 1967 günü yazdı. Ertesi gün, Yuno Boğazi'nde bir çatışmada esir düştü. Higuera's onları götürdü. 24 saat sorgulandı. Onları yanıltmadı. Ele geçirildiğinde yaralıydı. Sorgusunda Yankee yetiştirilmesi Binbası Miguel Avoro ve Albay Andres Selica ve Astsubay Mario Terzan vardı. Ölüm emri La Paz'da diktatör **Barrientos** ve **ABD** uzmanlarına verildi. Mario Terzan uyguladı. Celladın bocaladığını görünce, "Hadi korkma ateş et" dediğini söylüyor Fidel. Ne düşündüğünü soran subaya; "Devrim ölümsüzlüğü" yanıtını vermiş. Kendi ölümsüzlüğünün de bilincinde olmalıdır.

Che Guevara'nın yaşamı Amerika'ya ve emperyalizme bir meydan okuma ve Latin Amerika halkını bilincini aydınlatan bir ışıktı. Onu öldürdüler ve cesedini yaktılar. Sonra küllerini gömdüler. Emperyalistler büyük bir hınçla iz bile kalmasını istemiyorlardı O'ndan. Ama Latin Amerika efsaneler ülkesidir. Devrimci yiğittik, mücadele sürecinin küllerinden yeniden doğar hep. Bolivya halkı, Ernesto'yu **Sam Ernesto** yaptı. (Azizlik katına yükseltti.) Gazeteciler bölgeye gittiklerinde halkın onun olduğunu söylenen esyalarından parçaları taşıdığını gördüler üstlerinde, kutsaldır diye. Alın kızıl yıldızlı kumandan Che, bugün bayraklaşmıştır halkların gözünde. Onu böylelikle etkilil kılan düşüncelerinin yanlışlığı oluştu değil, insanlığın geleceğine olan inanca ölmesini bilmesidir. Hep doğruyu arama ve eşsiz öğrenme yetisidir. Bu doğruyu arama onu marksizme yaklaştırmıştır. Revizyonizmin temel yanlışlarını sezmesini sağlamıştır.

şunları söylüyordu: "Altında çarpışılan bayrağın, insanlığın kutsal kurtuluş hedefi haline alacağı... gerçek bir proleter enternasyonalizmi gerektir; öyle ki yalnızca bugünkü silah mücadeleye sahne olan yerleri savsaklar, Vietnam, Venezuela, Laos, Gine, Bolivya bayrağı altında ölmek, bir Amerikalı, bir Asyalı, bir Afrikalı ve hatta bir Avrupalı için aynı ölçüde arzu edilir ve onun verici bir şey olsun. Bayrağı altında doğmadığını bir ülkenin toprakları üstünde döken her damla kan, orada hayatta kalan kişilerin daha ilerde kendi ülkesinin kurtuluş mücadelesine uygulamak için edineceği bir deney olacaktır. Ve kurtulan her halk, bir başka halkın kurtuluşu için verecek savaşa kazanılmış bir aşamadır." **Che**'den bize kalan en önemli miras bu enternasyonal ruhun büyüklüğüdür. Onun için yaşamın anlamı hiçbir koşul ve bağ olmaksızın insanların ve toplumun sosyalist değişimi için savaşımdır. Sosyalizm anlayışındaki yanlılığı. "Devrimin dışında başka bir yaşam yoktur..." diyen devrimciliği özveri ile kendini adama olarak gören, devrimcinin kendisini ancak ölümünün son verdiği bir sürekli çaba tüketmesi gerektiğine, inancını yaşamıyla kanıtlayan **Che Guevara**, devrim aşkımız ölümsüzleştirilenlerdir, geleceğe giden aydınlık yolumuzda. O'nun devrim adamış ömrü ebedi gençliğimizdir bizim. Ölümü güler yüzlü kılan geleceğimize... O'nun tüm bir kuşağı ışık tutan haykırışı hala kulaklarımızdadır. Tıpkı gelecek ışıklı günlerimizizin sesi gibi.

"Tüm eylemimiz emperyalizme karşı bir savaş narasıdır... Ölüm nereden ve nasıl geleceğindir... Savaş sloganlarımız kulağımıza yayılacak ve silahlarımız elden ele geçecek ve başkaları mitralyöz sesleriyle ve de savaş naralarıyla cenazelerimize ağıt yakacaksa, ölüm hoşgeldi sefa geldi."

Atılım

Baş tarafı 1. sayfa

İşbirlikçi kapitalist düzenin en ketum savunucularından başka bir şey olmayan savcıların, devrimci sosyalist gazete olarak **Atılım**'ı, "komünist", "bölücü" ve "yıkıcı" sıfatlarıyla onore edecekleri; toplatmalar, hapis ve para cezaları davaları ve sayısız baskıların birbirini tamamlayacağı aşıkardı. Bütün bu umutsuz çabalar, insanlığın uğruna ölmeye değer, en iyi, en güzel, en yüksek değer ve özelemleri için bağımsızlık, demokrasi, adalet, eşitlik, özgürlük ve sosyalizm için/insanlığın sermaye egemenliğinin boyunduruğundan kurtuluşu uğrunda mücadelenin yıkılmaz kalesi ve yılmaz savunucusu **Atılım**'ın, örsle çekmiş devrimci kararlılığı, yüksek özveri ruhu ve bükülmez devrimci iradesi karşısında tuz-buz olmaya mahkumdur.

Komünist hareketin özgül varoluş tarzına ve gidişatına tamamen bilinçli ve iradi devrimci müdahalenin somutlaştırılması vurgulayan "birlik mücadelesi" ve bunun yarattığı zihniyet devrimin, atılımın mayasıdır. Proletarya ve emekçi yığınların özgürlük ve sosyalizm savışında, faşist diktatörlüğün yıkılması ve politik iktidarın fethedilmesi için gerekli kuvvetlerin devrimci uyum içinde biriktirilmesi ve hazırlığı gelişmesinin olmazsa olmazlarının başında gelen "birleştiricilik" **Atılım**'ın mayasının kıymatlı bileşimine zerk edilmiştir. Söz ile eylemin tutarlılığının kurulmasına dayanan, bireysel kaygılar ve küçük hesaplarla kirlenmemiş, kompleksiz, saf ve temiz devrimciliği **Atılım**'a güç veren. Keza, yapıcılarının salt kendi özgül tarihlerine değil, bir bütün olarak devrimci ve komünist hareketin tarihine karşı da kapsayıcı ve sahiplenici tarzda eleştirel devrimci olan yaklaşımı **Atılım**'ın enerji ve yaşam kaynağı içerisindeydi. Kuşkusuz küçük burjuva ideolojisi ve politika tarzı ile marksizm-leninizm ve proletarya devrimciliği arasındaki ayırım özenle korunmaktadır ve korunacaktır. İlkesiz, ayrılıkçılık, statükoculuk ve dar grup gelenekleriyle tarihsel hesaplaşmanın ateslediği **Atılım** ve bu hesaplaşmanın kazandırdığı birleştiricilik özel yeteneği, devrimci hareketin tarihinde ilerlemeyi, yeniyi ve geleceği temsil eden olumlu her şeyden, öznesi (yararçısı) kim olursa olsun öğrenmeyi devrimci hareketin tüm zenginliklerini sahiplenip yükseltmeyi vazgeçilmez temel bir görev ve öncü sorumluluğun kesin bir gereği kabul eder.

Politik bakımdan **Atılım**, Batı'nın devrimci Doğru'ya yaklaşması için işçi sınıfı ve emekçi yığınların nesnel koşulları gün be gün olgunlaşan devrimci hamlesini atesleyerek geliştirmek üzere komünist hareketimizin büyük kavgalara girmek, büyük sorumlulukları üstlenmek üzere bilinçli ve iradi tarzda kendini ortaya koyuyordu. Devrimci gelişmenin eşitsizliğinden yararlanarak Batı'daki devrimci işçi ve emekçi halk hareketinden yalıtılmış, ulusal kurtuluşçu devrimi vahşice boğazlamak için bütün güç ve olanaklarıyla saldıran faşist diktatörlüğe karşı, onun cephe gerisinde nesnel koşulları mevcut olan ikinci cephenin yükseltilmesi yolunda komünist öncünün gereken her şeyi yaparak, bütün olanakları zorlayarak başlattığı bir ileri atılıştır. O halde gidişatın yönünü değiştirmek üzere komünist hareketin politik duruma iradi müdahalesinin ta kendisidir. Hızla yeniden düzenlenen kuvvetlerin nicelik büyüklüğünün, siyasal gidişatın yönünü değiştirme hedefine bağlanmış bu devrimci hamlenin başarısını sağlamaya yetmeyeceği açıktır; fakat ikinci cephenin geliştirilmesi için nesnel olanaklar fazlasıyla var olduğuna göre asıl olan, öncünün hareket tarzı ve öncü yetenekleri.

Her şey gibi bu müdahalenin de basitten karmaşığa, küçükten büyüğe doğru gelişip ilerleyeceği şüphe götürmez. Emperyalizmin dünya gerçiciliğini tamamiyle edemeyecek, işçi sınıfı ve emekçi yığınları sosyalizmin ölümlü inandırarak ve bütün ülkelerdeki devrimci güçleri marjinalleştirerek işçi tüm olanaklarını seferber ettiği, gericiğin kudur-ganıştığı, tamamen iflas etmiş olan burjuva liberalizminin ve burjuva çoğulculuğun yıkılsın değerler listesinin başına yerleştirildiği günümüz koşullarında komünist hareketin başlattığı **Atılım**, coğrafyamızda siyasal bir hareket olarak sosyalizmin kaçınılmaz yükselmesi dönemini müjdelmektedir. **Atılım**, komünist hareketin işçi sınıfı ve emekçi yığınlar nezdinde sayınlığının yükseltilmesi ve meşruyetinin dayatılması yanında geniş çaplı ve sistematik bir mücadelenin geliştirilmesi hamlesidir. Tabi devrimci sosyalist bir gazete olarak **Atılım**, bu büyük mücadelenin temel bir araç olma onur ve yükümlülüğünü taşımaya hazırdır.

Atılım, ilk yeniliği ve başarısızlıktan başına dönüp aklı başından giden, faşizmin ve gericiğin ideolojik, politik ve fiziki saldırıları karşısında çok zayıf olan devrimci iradesini kaba, devrimci güçlerini edindiği bilgi ve deneylerle yığınlar içinde caka satan, yakasında süs gibi taşımaktan vazgeçmeye yanaşmadığı toplumsal ideallerini yüz karesi, nesnel olarak gericiğin yedeği ve hizmetkarı devrimci gelişmenin ayakbağı teslimiyetçilerin, döneklerin, dö-küntülerin, yığınların, devrimin bütün bu sokak süprütürleri gürhunun; hoşnutsuz ve tatminsiz zavallı felaket tellalları kalabalığını yaydığı pis kokuları, demoralizasyon ve kötümserliği yakıp kül edecek büyük bir yangının ateşlenmesidir. Emekçi yığınların kavga ve kurtuluş umudu, engel tanımayan öfkesi, en ileri bilinç ve iradesidir; "ateş ve ruh" demektir.

Atılım, devrimci ve komünist hareketin grupçuluk ve parçalanmayla, daha çok yenilgi ve başarısızlıklarla; ama aynı zamanda sürekliliği sağlamak, sosyalist ve devrimci idealleri yükselte tutmak için gösterilen muazzam devrimci direnç ve parlak fedakarlıkları belirlenen tarihin aşılması, büyük başarılar üzerinde yürütmenin temelini atmıştır. Revizyonistlerin reformistlerin çöküşü geciktirmeye amaçlayan girişimlerinden olduğu gibi, küçük burjuva devrimci örgütlerin zaman zaman giriştiği günü kurtarmaya dönük, spektakülsiz, azimsiz ve inatçırlık çabalarından tamamen farklı olarak, komünist hareketin tarihsel olarak varoluş formlarına bilinçli ve iradi müdahalelerinden, yeni bir sentezle kendilerini daha ileri bir formda ortaya koyma bilinçli iradi müdahalesinden başka bir şey olmayan tutkulu birlik mücadelesinde kazandırdıkları büyük başarı ve bu mücadele içerisinde gerçekleştirdikleri zihniyet devriminin üzerine yükselmektedir. **Atılım** gelişen ve elde ettiği başarıyla ileri süren komünist hareketin ideolojik, politik ve örgütsel bütün cephelede atılımın gelişip, serpilmesi, çiçeklenip meyveye durması için bütün yapıcılara verilmis "Birlikte **Atılıma**" direktifidir.

Başbuğ'un alevi aşkı

ATILIM/ANKARA- **Türkes** 1 ekimde yazdığı bir açıklamada alevileri kucaklayıp bağrına basacağını, alevilerin hakkı **Oğuz** boylarından gelen esas milliyetçiler olduğunu söyledi.

Hafızalardan silinmeyen ve tarihe kara lekeler olarak geçen **Maraş**, **Çorum**, **Malatya**, **Sivas** ve daha nice katliamların sorumlusu... "Alevileri bağrına basacak" olan **Türkes** ve onun ağzı salyalı çapulcu takımı değil miydi?

Türkes, yanına aldığı birkaç "alevi" görüntülü soyuzla TV'lerde boy gösterirken o katliamları hatırlatmamak mümkün değildi. Sürekli baskı altında olan ve horlanan alevilerin en acık düşmanlarından birinin **Türkes** olduğunu herkes biliyor. **Peki** bu sahte aşkın perde arkasında ne var.

Tarih boyunca İlerici-devrimci geleceği bağrında taşıyan alevileri, gelişen toplumsal muhalefetin dışında tutmak ve nihayetinde başarabilirlerse karşı karşıya getirmek.

Ayrıca yığınlar gözünde teşhir olmuş; ama egemen sınıflar tarafından tekrar parlatılan **Türkes**'i "hoş göstermek" ve ona hareket alanı sağlamak...

Devletin ve siccil belli **Türkes**'in sahte kucaklamalarına alevilerin ve emekçi halkın vereceği yanıt, muhakkak olacaktır.

AtılımSun Yayıncılık
Adına
İmtiyaz Sahibi
İsmail AkkınYazışmaları
Müdürü
İsmail AkkınYönetim Yeri: Başmusaşip Sok. No:3/3 Çağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0 212) 512 40 84 - 512 35 76 Fax: (0 212) 519 05 28
Teknik Hizmetleri: Ceylan Aşan - Tel: (0 212) 517 35 02 Fax: (0 212) 638 52 43Basıldığı Yer:
Serier MatbaacılıkDağıtım:
YAYSAT

■ Kartal: Hürriyet Cad. Belediye Pasajı No: 39-40 Tel: (0 216) 389 68 00 ■ Ankara: İnamur Sok. Tuğaç Han No:61/1 Kızılay Tel/Fax: (0 312) 230 50 27 ■ İzmir: 853 Sok. 27/509 Bilal İshani/Konak Tel: (0 232) 441 45 31 ■ Adana: Çakmak Cad. 14. Sk. Çağlar İshani Kat:4 No:3 Tel: 351 96 76 ■ G. Antep: Çukur Mah. 1. Sk. 53 Tel/Fax: (0 342) 230 33 60 ■ Bandırma: İnönü Cad. Haydar Çavuş Sok. No: 6/2 ■ Bursa: İnönü Cad. 2. Eşan İshani Sok. No: 45 Tel: (0 224) 220 76 29 ■ Hatay: Bozipe Cad. Ortaklar İşhanı Kat: 3 No:46 Tel/Fax: (0 422) 323 19 06 ■ Iskenderun: Ziya Gökalp Cad. Seküçüoğlu İşhanı Kat:1 No:7 Fax: (326) 613 74 18 ■ Mersin: Cami Şerif mah. İstiklal Cad. Naclı Kurtuluş Apt. 67. Sk. No:28 Kat:4/8 Tel: (0 324) 233 93 40

YURTDIŞI: ■ Hollanda: M. Ali Taşar Bulletinom 216 2512 XD Den Haag ■ İsveç: Y. Şekersöz Tel: 915 60 28 ■ Londra: S. Sigırmaçık ■ İsviçre: H. Güner Tel: 0 41 23 59 70 Zürich ■ Fransa: H. Tolu/BP-202 91133RIS-ORANSIS ■ Almanya Temsilcilikleri: Köln- Ali Temel Taurus Str. 12 A 5000/ KÖLN Frankfurt - Postyages Karde No: 017624C Postmt 1 60313 Frankfurt/Alain Deutschland ■ Belçika: M. Alagöz

Abone Koşulları ■ Yurtiçi: 6 ay 240 000 TL ■ Yıllık 480 000 TL ■ Yurtiçi: 1 Yıllık 120 \$ - 260 DM 312 HLF - 260 SF - 720 FF - 860 SK

Banka Hesap No: Sun Yayıncılık Yapı Kredi Bankası Sirkeci Şubesi Hesap No: 3570/9

Atılım

HAFTALIK DEVRİMCİ SOSYALİST GAZETE

“Küba, Amerika'nın burnunun dibinde bir adadır. Küba devrimi sayesinde Amerikan emperyalizminin ana top-rağı olarak kabul edilen Latin Amerika'da sömürgeciğe büyük bir darbe indirilmiştir. Arka bahçesinde sosyalizmden söz edilir olmasını ABD bir türlü hazmedememiştir. Devrim, Latin Amerika ülkelerine esin kaynağı olmuştur. Latin Amerika'da tuşaşan bu meşaleyi söndürmek ABD için bir onur sorunu olmuştur bu nedenle.”

“İdam edilmeden kısa bir süre önce ailesine yazdığı mektupta, içinde bulunduğu durumdan hiç pişmanlık ve üzüntü duymadığını, mücadeleyi erken bırakmak zorunda kaldığı için üzüldüğünü belirtiyor ve “Kısa yaşamım boyunca, hiç bir şahsı çıkar gözetmeden, ezilen halklar uğruna verilen mücadelede yerimi almaya çalıştım ve bundan gurur duyuyorum” diyordu.”

Selam olsun özgürlük ve sosyalizm mücadelesinde düşenlere

Portre

Ernesto Guevara

14 Eylül 1928'de Arjantin'in Rosario şehrinde dünyaya geldi. Daha çok küçük yaşta astım hastalığına yakalandı. Alta Gracia'da ilkokula başlayan Guevara orta öğrenimini Córdoba'da yaptı. Buenos Aires'te tıp fakültesini bitirdikten sonra doktorluk yapmak için Caracas'a gitti. Bu süreçte tanıştığı solculardan etkilenen Guevara, çeşitli Latin Amerika ülkelerinde bulundu. 1956 yılında tanıştığı F. Castro ile birlikte Küba Devrimi'ne katıldı.

Bu devrimin zaferinin ardından Küba'da çeşitli görevler yaptı. Ardından diğer Latin Amerika ülkelerinin devrim mücadelesine katıldı.

Son olarak Bolıvyaya dağlarında devrim için mücadele verirken CIA ajanları ve Bolıvyalı ordusu bütün güçleriyle Che'yi yakalamaya çalıştı. Alto Seco köyünde halka siyasi propaganda yaptıkları sırada aynı köyün muhtarı tarafından ihbar edilen Guevara ve arkadaşları Rio Grande yakınlarında baskına uğradılar. Çatışmada Guevara yaralı halde esir düştü. Yoğun işkencelerle halde sorgulanan Guevara ölümü tereddütsüzce karşılayarak, ölümsüzler kervanına katıldı.

Che: İnsan

■ İŞİK KUTLU

**"Bir kere özsu yürümüştür dallara
Ağır sancılarla patlayacaktır karanlıklar
Varmak için o güzel varınlara
Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara."**

Ernesto Guevara de la Serna. Yüzyılımızın büyük devrimci kahramanlarından biri. Emperyalizme ve kapitalizme karşı yükselen sloganlarımızın sesi. Bir adanmışlık destanı. Kübalıların "Che'si. Che sözcüğü kızılberli leğçelerinde "İnsan" anlamına geliyor. Arjantin halk dilinde "adam", "arkadaş", "ahbab" yerine kullanılıyor, teklifsiz konuşma biçimlerinde. Kübalılar Ernesto'ya "Che" dediler ve o hepimiz için "Che" oldu.

Bugün bir devrim tutulması yaşıyoruz. Bu mutlaka sona erecek. Bir yanda direnmeler olacak o ana dek. Bir yanda güzelliklerimize kıskançlıkla sahip çıkacağız. Che, bizim güzelliklerimizden biridir. "Bir, iki, üç. Daha fazla Vietnam! Ernesto'ya bin selam!" diyen sesler gibi...

Nicolas Guillen, "Kumandan Che" şiirinde, "Vuruldun ama/Sönmedi yüreklerimizde yaktığın ışık/Alevden atının üzerinde/şahlanıyorsun gerilla/rüzgara doğru/baş dumanlı sıra dağlara doğru" diyor. Che Guevara, efsanevi davranışları "profesyonel devrimci, kelimesine saygınlık katan, devrim davası yolunda yürüyüş tarzı tüm bir kuşağı esinlendiren ve enternasyonalizme içerik kazandıran yiğit, Arjantinli yoksul düşmüş bir soylu ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yıl 14 Haziran 1928'di...

Ernesto Che Guevara yaşamı keşfetme tutkusunu yeni dünyada altın arayıcılığına çıkmış büyükbaşından, başkaldırıcı ruhunu annesi Celia'dan almış olmalı. Annesinin onu devrimci demokratik bir kültürle yetiştirdiği kesin. 2 yaşında ömür boyu peşini bırakmayan astım illetine tutuldu. Okumaya ve sporla tutkunluğu erken yaşlarda başladı. İradesinin güçlü astımın yaşam biçimini etkilemesine hiçbir zaman müsaade etmeyecekti.

Lise öğretmeni Dial Vidaz genç Ernesto için "Marksist görüşleri vardı ve sınıf arkadaşları arasında bir sol propagandacıydı" diyor. Ateşli bir özgürlük tutkunu olduğu ve kurulu düzene kafa tutma eğilimi biliniyor. 1948'de olgunluk sınavlarını verip, Buenos Aires Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne girdi. Astım hastalığını tedavi isteği onu alerji eğitimine yöneltti. Kanser araştırmaları da yapıyordu. Ama şiirin onu tiptan daha fazla çektiği kesin. Che, Rimbaud'dan esinlenen güçlü şiirler yazmıştır sonraları.

Ernesto, birçok hayat yaşamayı bilen insanlardandı. Tüm Arjantin'i ve ardından tüm Latin Amerika'yı dolaşmıştır arkadaşlarıyla. Böylece Latin Amerika'nın yoksunluklarını, Amerikan emperyalizminin ülkedeki rolünü, diktatörlüklerin kanlı yöntemlerini gözleyebileceğine sahip olmuştur.

Kendini adayabilme, kişiliğinin en önemli yönlerinden biridir. Genç bir doktor olarak Pasifik Okyanusu'ndaki Chiristmas Adası'ndaki cüzzamlılar hastanesine gider. Yanında arkadaşı Alberto Granados vardır. Orada ömür boyu kalmak istemektedir. Che "En büyük dayanışma ve bağlılık yalnız ve mutsuz insanlar arasında gelişir" diye düşünmektedir o yıllarda.

Kolombiya'yı, Bolıvyayı dolaşır, Guetamala'da ayaklanma ve iç savaşı yaşar. Devrimci kişiliği geli-

meye başlamıştır. 1953 yılında Costa Rica'nın başkenti San Jose'de Kübalı devrimcilerle tanışır. Fidel'in adını duyar ve ünlü Moncada Kışlası baskınının ayrıntılarını öğrenir. Haziran 1954'te CIA patentli paralı asker orduları, Guatemala'ya girdiğinde başkenttedir. Yenilgi, anlayan için iyi bir öğretmendir. Ernesto'nun devrimci düşünceleri Guetemala ve daha sonra Meksika'da kökleşti. Marksist eğilimi burada belirginleşti. İlk eşi Guetamala'da tanışıp evlendiği Hilda Gadea Acosta "Guetemala onu emperyalizme karşı her zaman elde silah savaşmanın ve saldırıya geçmenin gerekliliğine inandırmıştı" diyor. Ernesto devrimci mücadelenin hizmetinde bir doktordur artık.

1955 yılında Meksika'dadır. Geçimini sağlamak için turist fotoğrafçılığı, gezici kitap pazarlamacılığı yapar. Fidel'e tanışır ve Küba Devrimi'ne katılmaya karar verir. Ünlü Alberto Bayo'dan askeri dersler alır. "Gerillaya 150 Soru" kitabını pek çoğumuz bir biçimde okumuştur Bayo'nun.

25 Kasım 1956'da hepimizin bildiği Küba mücadelesi başlar. Gece saat ikide Grama yata 83 adam ve karartılmış ışıklarla Meksika Limanı Tuxpan'dan ayrılır. 2 Aralık'ta Küba'ya ulaşırlar. İlk çatışmada yalnız 15 kişi sağ kalmıştır. Ama 25 ay sonra Fidel ve Che'nin Sierra Madre'lerde bağlatıldığı gerilla savaşı kazanılmış ve Batista yenilgiye uğratılmıştır. Castro ve Sierra savaşçıları 1 Ocak 1959'da Havana'ya girerler.

Küba, Amerika'nın burnunun dibinde bir adadır. Küba devrimi sayesinde Amerikan emperyalizminin ana top-rağı olarak kabul edilen Latin Amerika'da sömürgeciğe büyük bir darbe indirilmiştir. Arka bahçesinde sosyalizmden söz edilir olmasını ABD bir türlü hazmedememiştir. Devrim, Latin Amerika ülkelerine esin kaynağı olmuştur. Latin Amerika'da tuşaşan bu meşaleyi söndürmek ABD için bir onur sorunu olmuştur bu nedenle. Çünkü Küba, emperyalizmin alt edilirliliğini göstermiştir dünya halklarına.

Ernesto Che Guevara, Küba Devrimi'nin zaferiyle birlikte, emperyalizme karşı mücadelesinin efsane ismi oldu. Ulusal Banka Başkanlığı, Endüstri Bakanlığı, Ulusal Planlama Bürosu Müdürlüğü, Askeri Bölgeler Komutanlığı yaptı. Küba'yı birçok uluslararası konferansta başarıyla temsil etti. Endüstri Bakanı olduğu sırada Nisan 1965'te tüm görevlerinden istifa etti ve yine devrimin ardına düştü.

Ateşle Sınanmış Sözler

Aşk olsun çocuk, acılar kırlangıcı, aşk olsun sana!
Kum soludun, kumlu rüzgar soludun;
dizlerinin prangalı yılların
çöllerinde eğilmeden yürüdün

Aşk olsun, taşla bilenmiş ışık, aşk olsun sana!
Buzda ayaz, yazda susuz soludun;
yüreğinde çıralanmış günlerin
alevinde çözülmeden büyüdün...

Aşk olsun çocuk, dorukların duvağı, aşk olsun sana!
Güz soludun, güzün kırık hüznünü
yıldan uzun soludun;
filizinden yaralanmış dalların
çığılığını sestense sürüdü...

Dağlandın... çelik oldun,
bağlandın... yörük oldun,
kan kuduzu pusularda gözlediler yolunu
rüzgara kozalanıp dağların kozu oldun;
aşk olsun sana, ömrün otağın olsun çocuk,
korku günahım olsun!
Saz idin sözü sordun,
seslerden izi sordun,
acılar halkalanıp
çığılardan hızı sordun...

Aşk olsun çocuk, külü şaşkırtan duman, aşk olsun sana!
Kavısın, sağnağışın candaki kopuşmanın,
çığeğe erişmenin,
seyrisin çocuk halktaki tutuşmanın, acıyla
kapışmanın;
alınası öğlerin sıyrılmış bıçağısın.

Portre

Necdet Adalı

1960 Ankara doğumlu. Ankara, Altındağ, Dışkapı/Ziraat Mahallesi'nin "Sarı" lakaplı çocuğu. Yıldırım Bayazıt Akşam Ortaokulu'ndan terk. Oto elektrikçisi. Halkevi ve mahalle dernekleri üzerinden devrimci mücadele ile tanıştı. Mahallesi'nde antifaşist mücadelenin militanı ve önderi oldu. İsmetpaşa semtinde bir kahvehanenin basılıp, bir MİT mensubu ve üç faşistin öldürülmesi ile ilgili bir eylemden dolayı yakalandı, işkence gördü ve 12 Eylül öncesinde tutuklandı. Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde diğer yoldaşı Kemal Karaca ile cezaevi mücadelesinde de militan ve önder kişiliği ile sivrildi. Daha sonra Filistin'de ölen arkadaşı Kemal Karaca'nın firar ettiği eylemde, Necdet'in firar girişimi teknik nedenlerle yarım kaldı.

12 Eylül'ün hemen sonrasında dava hızlandırılarak, 8 Ekim 1980 günü sabaha karşı saat 3.30 sularında, cuntanın doğrudan müdahaleleriyle, idam edilen ilk devrimci oldu. İdam edildiğinde olay tarihi itibarıyla onsekiz yaşını doldurmamıştı.

Yaşarken Sevdalı, Ölürken Sevdalı

■ SEZAI SARIOĞLU

"Çıtkırdım ay ışığında
çıtkırdı boynu,
bilyeler, masallar saçıldı
ceplerinden
yarım kaldı oyunu..."

(15 Ekim 1980. Samsun. Yeraltında bir ev)

Necdet Adalı'nın 8 Ekim 1980'de idam edilmesi birçok bakımdan sosyalist mücadelede iz bıraktı, gelenek yarattı.

Adalı'nın Eylül sonrasının ilk idamı olması önemlidir. 12 Eylül'den bir ay gibi kısa bir süre sonra Cunta'nın fiziki, psikolojik, siyasi ve ideolojik saldırılarının dorukta olduğu bir zaman diliminde, alelacele gündeme getirilen, halklara, örgütlü sosyalist güçlere "ibret" olarak gerçekleştirilen bu "tasarlayarak cinayeti" bir sosyalist olarak karşılamak önemlidir. Dahası en kritik momentte ve en kritik ölüm anında, sosyalist değerlere uygun davranmak, gelenek yaratmak ve bunu miras olarak sosyalist güçlere devretmek gerekiyordu. Deniz'lerin idamlarından sonra Adalı'nın öncelikle başardığı ve Erdal Eren ile devam eden budur. Çünkü bu moment, aynı zamanda 74-80 döneminde mücadelede yer almış her düzeydeki sosyalist kadronun da dökülmeye başladığı, devrimci değerleri, içeride dışarıda terk ettiği ve "karşı çıktığı şeyin kendisi olduğu" ve sisteme dönmeye başladığı/döndüğü bir süreçtir aynı zamanda. O günlerde devrimci geleneklerin halkla temaslarının kesilmesi bir yana, kendi iç temasları da kesilmiş gibidir. Mücadele içindeki militanlar bir anlamda devrimci değerlerle başbaşa kalmışlardı ve açık devletin çıplak zoru ile karşı karşıydılar. Yani devlete karşı, hem kolektif hem de tek kişilik bir müfreze ile göğüslenenecektir her şey... Cunta'nın kimliksizleştirme politikası karşısında kavgayı kazanmak; devrimci değerleri "geminin bordasından atmamak" ve mücadele etmek ile eş anlamlıydı. Tarihin çözmek üzere devrimcilerin önüne koyduğu olmaz bir onur çizgisiydi bu.

İşte Adalı, bu süreci cezaevinde ve yalıtılmış koşullarda göğüslemeyi başararak bir devrimci militan olarak sınıf mücadelesi tarihine geçti.

İdam edilmeden kısa bir süre önce ailesine yazdığı mektupta, içinde bulunduğu durumdan hiç pişmanlık ve üzüntü duymadığını, mücadeleyi erken bırakmak zorunda kaldığı için üzüldüğünü belirtiyor ve

"Kısa yaşamım boyunca, hiç bir şahsı çıkar gözetmeden, ezilen halklar uğruna verilen mücadelede yerimi almaya çalıştım ve bundan gurur duyuyorum" diyor.

Camus, "İdam düpedüz bir ölüm değildir" der. Gerçekten de "İdam" devlet eliyle bir düzenlemedir ve kısa zaman içinde insana reva görülen en uzun işkence sürecidir. Tahayyül edilemeyecek kadar büyük acıların kaynağıdır. Devletin tasarlayarak insan öldürdüğü bu eylem, hukuksal ve siyasi olarak burjuva demogorları tarafından teorize edilir. Ve idam kapitalist sistemlerde daha çok, "Uygulamalı Devlet Dersi"ne karşı çıkıp "Uygulamalı Devrim Dersi"ne çalışanlar ve hayata geçirenleri karşı uygulanır. Adalı kendi idamını "bir katlediliş" olarak niteliyor ve tarihi mektubunda şöyle vurguluyordu: "Hakim sınıfların gösterdiği gibi bizler hiçbir zaman savunmasız insanlara karşı katliam girişiminde bulunmadık, fakat onların bizi böyle göstermeleri ve faşistlerle bizi aynı kefeye koyarak cezalandırmaları bizim nezdimizde ezilen halkların mücadelesine bir saldırdır.... Katledilişinden dolayı üzülmemenizi ve bundan gurur duymanızı bekliyorum." Adalı daha sonra mektubunda geleceğinin temel sloganları ile bitiriyordu: "Kahrolsun Sömürgeçlik! Yaşasın Anti-Emperyalist Anti-Oligarşik Demokratik Halk Devrimi!"

Adalı, idam anının göğüslenmesi sorununda da çok örnek davrandı. Bu idealist bir "cesaret" ya da "moral" ile açıklanmayacak kadar karmaşık bir sosyal etik sorundur. Aslında, idama götürülen sosyalist öznenin kendi tarihsel eyleminin bilincinde hareket etmeyi başarabilmesidir. Bu an, siyasal öznenin, insani bir özne olarak insanı oluşturan maddi ve manevi tüm hallerle dakikalarla sınırlı anda karşı karşıya olduğu andır. Bu an, devrimin güncelliği içinde devrimci birey için bir ihtilal andır. Siyaset, felsefe, teori, mücadele bilinci, enternasyonal yoldaşlık duygusu o anda dünya tarihsel insanda çakışır. Devrim ve sosyalizm o insanda cisimleşir. Ve her şey bir anda olup biten gibi görünür. Ancak o ana, yaşanmış anılar, yaşanacaklar, hem gerçek hem de düşlerimize o ana sığdırılır. Birey ya tarih dışına düşer ya da tarihine sahip çıkarak, devlete ders verir... Adalı, bu dersi de geçerek, devrimci geleneklere eklenmiştir. Osman Balçığıl "İdamın Günlüğü"nde bu anı şöyle betimliyordu: "Keleçe bileklerine takıldıktan sonra infaz düğmesinin üst düğmesinin açılmasını söyleyip, 'Hiç de güzel olmamış' dedi. Sehpaya doğru yürüdü. (...) Saat 3. 40 sularıyla. Cellat ipi boynuna geçirmeye çalışırken, o, bir boyun hareketi ile kafasını ipin içersine soktu. Etrafa söyle bir baktıktan sonra 'Kahrolsun Faşizm' dedi. Bir kez daha bakındı. Aynı sözleri yineledi. Bu arada cellat sandalyeyi çekti. Necdet'in ayakları masanın üzerine geldi. Necdet kendi çabasıyla ayaklarını masanın üzerine sürüyerek boşluğa getirdi. (...) Yirmi dakika askıda kaldıktan sonra doktor muayene etti. 'İndirebilirsiniz' dedi ve indirildi."

Devrimin militanları için söylenecek bir tüme var; "Adaları onur, gün olur destanları okunur."